

AUTHOR Jeshua ben Josef ha-Levi

NO. 8359

TITLE Sefer Halikot Otam

RR _____

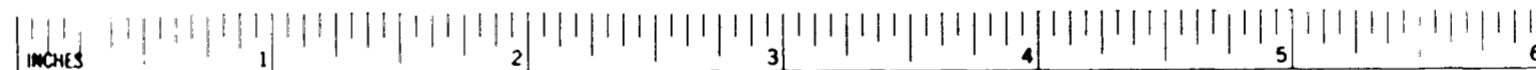
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT Portugal 1490-95

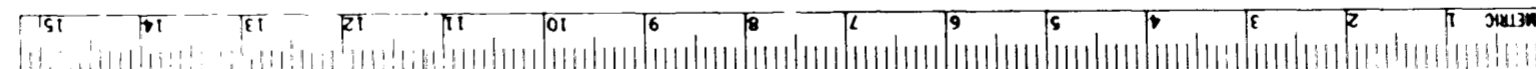
CALL NO. Goff Heb-63

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms

ספר הליכות עולם

ספר הנסן ר' ישועה הלוי בן ר' יוסף הלוי נב"ל פתח דברי
ותחילת דבריו וראשית בכורי שבתו וראשית וקדם הלל לראשית
אשר יצר את האדם בצלמו ובהתקין לו ממש בטן מפני
בן בכורו ישראל אשר שיתפאר להיותו לעם סתם מכל
העמים ואומה קדושה מכל האומים ויקח אלהים את
האדם ישראל ראשיתתם את צלמן מרשתו וישימנו בנן
ענין התורה לעבדה ולשמרה ולמכול מטען הדעת למען
דעתו ויאגוף האלהים מקור מים חיים אשר לא יכזב
מימיו אתן לפתחים ערמא וקצומא את חכמיו ורצה
המקום לאבות את ישראל להיות סגורים ומזוקקים לפי
הדבר להם תורה ומצות קהים ומשפטים צדיקים צדיק
אחדות אהב לאמר להבנו זה הדרך לנו בזה לקח
פונדית לבס תורת א העצום התורה והמצות אשר
קבל ארון הכתובים מפי האלוהים את בני ישראל ש
התורה נכתב והכתוב על פה תפוחי אבן במשכנות
בשפתיה ומאד להם כללים וסימנים שרשים ומצפנים
למין משפטי התורה ודיעה ולהשכל מצפנים קן קן הו"ו
מדות עמודים ויתדות לתורה המשוכה ומין לנו

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אבה בשלמו אלך ארבע אמות של אבה ומאז קיימו
וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם דקדוקי תורה ודקדוקי
סופרים זכור ימות שלם בין ספר דור דורים רע ארמי
התלמוד מה מאד אקרו ודרשו וכמה ארשים אידשו כלל
צמים ארירים והעמיקו וכמה דקדוקים דקדוקים הם עשו
לתורה ארשים ואלמלא הם לא מצאנו ידים ורגלים

ואני היציר באפי ישועה

בן ר' יוסף קלוי ס"ת אשר מארץ תלמוסן כלימי גדלתי בן
האכמים וקיה אמונת עת ישועת און על ברע
האכמים יולדת וכן ספריהם טופחת לדברי
הקשבת ואזת לקולם הסתת הרבה ינעת ואם מעט
מוצאת לקי יא אמרת שבת בבית יא כל ארמים וסוקד
על דלתת האכמים סוקד על אומרי שבת נגזי ארמי
ושולמן התלמוד ערוך לפי זה האלמן אשר לפי יא ויקי
בשבת אמסת אלפים ורכז לעזרה ארה אף יא בעמו
ויאלם עם משאת מלכ רעם זעם ועזרה ותלקט
ארתם אט מותלקסת און רכו במדוכה ויצאת אט מתוך
האכמה ועזבת שבת מדרשי ד אמות של אבה וצאת ארץ
קאטילי יא למלש על ספסי כמעט רנע ושעמ כ מלמא

Leimalel

qualificatio

הארץ ההוא דעה למ נמלט בה הר ונקמה יאמר השם די
לברות עמו ישראל לקחו כפלים נאסמה ופקד יא את
הארץ וסעבר להם ורפמה ולי את עברנו יעשה קבר ל
להמיל מרנזי ומעצב וסבת בשלם אל בית את ולא קדר
תורת היכל יא צפוי לתפנות שמי עולם וכשם ק
קדמונית **ובאשר** התש אונת אהים
מצית את ומארץ מולדת
טלפת הזמן ער טולטולה והנה סם לעמות אים
קמודות מאשיו המעלה והמדות בקי במטות כנתנת
מסיף ראוי לעמר עלנו זה סיף הוא השיא דון וידאל בן
לביא ויהי מרסוק וצרה אקר צליו ותדבק כפשו בנפשי
ולבם עם לבב וירץ לקרחת וינהג בכבוד לבתו ויעש
עבוי קסד וצמת כן יעשה יא עמו ותהי מסכורת שלמה
וצמותת קברתי זה הספר הסתן אמרי ספר ט הקטה
אל לשאל להבר לע מאמר יכול לרר התאמור צמופן
שיוכל עמוד ט הספרים שאוברו בזה אינם מספיקים ו
ואפילו לראשי פרקים ואם סרבת ע עלכב היות בלת
ראוי לזאת המלצה ומכר את בעצמי שאין זה מקומו
כבער אצולא שמושת ית כל צרס ולא ידעת
דבר ולאבר ספרים וכל זאת למ הר פט

למפריס ואת ראשם ולך מושפס כבודת לאוס לקמו
ומושפסו ומשפסו וצומו על לבך שמירה ואין תשער
ומושפסו וכלל פתחתו ותפע עלו נהרי נלית על
וקחה סגנות לשלם לך כדרכי מעורקי **אמר**
המרחב יצו נח יעית בעקב
הרועס לרעת בנכס

ולקוש מושפס פרי מנדים נרדו עם כפרו מושפסו
ומושפסו מושפס מורי הקבס המונחה ר' יעקב הכהן
כר' סגנון קשר הוא הוכחת למיר השלם והבית למו
שלם ושל שפסר כרייתת סגנון רב' סגנון ונולת
מקמא מנדים כום העטן רב' סגנון ומשפסו הכטן למו
בעס דבר מושפס ושלם רשן מושפס והס' ז' הכרו לעשות
כפ' ר' וקב' כלם ועל רעתם והקפתם בתלמוד וצוקיות
ועס היותו מוקדן מורה ארוך הים לפטתם בשלמן ערוך
וכ' וצומו זה גדל והרזה בתמועט הקרנ' ואחד הצוקיות
וכל היודע כלל מידת צורה הוא סגנון פלם למופת ולמות
ורפה העטן ומסקידה קין כל סתת מופת חנשים מלומדה
ולכן בערת סתת הנשיר סגנון במפתת הנעלה יא'
ובסתת נשפריס ודקדקת נהלכות על פה התפסורה
האורות' סגנון דרופות מיוקס

א ב ג

אם סותק מעשן המתגבר ועל פיהם אם מדבר לפירות
דרם התלמוד והקבוצתו ולקבץ על פי מדותיו והבט
כהלמיד המועתיק מה שאומע מרם ולח עשית דבר
להתגדר פ ואם כורע ומסתחוק עד שיתפקקו ככל
הקולות לפע כלמי שימצא במסרי זה הקטן טגית
או טעות שדיכט לכף זכות השעת ויתארו במקומו
ט המהירות מוכח לדי טעית טגית קבריתו ואם
עלה ואדר מוקומי ואיך יעמד ט טעמי מועדף קסרוט
בבאן מהפירוטים והגמרות ובלת ספרים קידים
אסורות והלבטית בלת מיוטטית והמקסטית מערבם
ואקנש זאת עשית כל אשר השיגתי והאקיס עמדי
יודע מותרת טלפות ויטלט מסכתיות והקדית טס
הספר הזה בכלל האבות שלם לפריות מורה דרם
האבות והאבותו בכל אקיותו ומשפטיהן ואמרן ל
אל תקרי האבות אלם האבות כל האנה בקן מוכסאל
סגיא בן השלם קבל שלם שכול ארך תכלית האריות
מוערף כ עשיתו ואם אולך ומדד בשלם מקדר לקדר
ומאוס לפולם אול קסס יראק בגלות וקיה ל
האבות שלם מקיס קרנט ומנחת לפלק
קסמי וכפר ר קמלתי קמן ואלקית

תקן

השעי
הסתד לחמשה סערים מפממס יקרו

הראשון יודיע סדור המשנה והתלמוד
על תקונים ותוכן הסדרים ומכוונם
הסער השני יבאר
דרב התלמוד וקצותיו נשיטותיו וסומותיו
הסער השלישי ידריך המשנה על עניניה ויאיר אות עקבותיה
הסער הרביעי הוא המורה קדמת המדות שרשי
התורה ויסודות
הסער החמישי יורה דרם פסקי

השער
הלכות שמורות בכל וערוכות
הראשון לקצתו לשלש פרקים

הפרק
הוא מועליהם מריקים
הראשון במסד סדר משנה הראשונה

ולמד מהנה לכתב במחרונה וסדר הסדר ומס
בין סר ברואו הנכונה וכן הסדר התלמוד וסדורו לרב

השני ודבני
הפרק
השני בזכרון
לדורות

למשפחה לטת אסיה ומי הוא רב ומי הוא תלמוד
על פ מועליהם וסדר קבלתם איש מפני איש בדרך קצת
מ בעמין הפשוט דבר שפתים אך למקור

הפרק
השלישי בכפי הקצות של
מקם בשמות בני שמות

בקי אין בהם ובשמותיהן לדעמוי קנדי להקשורה
מדבריהם לדבריהם או לפסוק הלכה נמותם נגד
החולקים עליהם **הפרק** הא' אר"י וקמן לא
כרת קנה ברית עם ישראל אלן

בשכל דברים שבעל פה שנאם על פה הדברים האלה
ברית איתך ברית ואתישראל דרש ל' יהודה בר נחמס
מתרוממק דרוש לקיש בתיבתך לך את הדברים
וכתבם על פה הדברים האלה האם סנד דברים שכתב
אי איה רשאי לאומרו על פה דברים שבעל פה אי איה
רשאי לאומרו שכתב וקטעם משום דדברים שכתב
איבא מילי טובא דמדרשי מיתך היתב כענן קשרורה
ויתרות וקרי ולא כתב ודכותהו ואי אמרת לאו על פה
באדי לבו ודברים שבעל פה פירוש למה שכתב קן
ובשארין לאמרין אלן בעל פה אי אפשר לעמוד עליהן
אלן משו לאמר שיבאר לו הפירוש ואלן קיב ככתב
בפטר ובדמיא פטר לפתקם שלא יבין הלשון על סדיו
ומימות מסת רצח ענה אשר קבל תורה מסית פה א פה
ועד רב הקדוש לא ככתב פטר בעדקה שבעל פה וזאת
למען בישראל הבעדקה וקיתרתי סיו קחמוי מקבלו איס
מופ איס ולמודי קמטת על פה כאשר נמארה לא סמיו

ספר שמעון ויהוה ויבא

7

התלמידים עשין סימנים למעשה וכו' תבין אותם מפני ק
 הסברה המשיה בדברי' והיו מסתריין אותם וקורין להם
 מונלתסתרים וקיה הדבר שהבין עד עמוד כהן לאורי
 ותמיים משרת לאהיו בהכמה וזכרית קטל הוא רבץ
 הקדוש ארון השלמים ורחקם אולפיד הקבמה והצרות
 תכופת דוחפת הקבמים לקצי האדמה וסמדות מ
 מתקדשות בכל שנה ושנה ותעדל עד מאד תורה שבטל
 פה אין שנה פה מתוך ששם יונס ורומיים שהיו גזרי
 לזבלם מדברי' אלהים קיים עד זמן ר' שנתן לו המקום קן
 בשם לצונטאס ונחן מנה הוימנח קן וקסד וכסד כ
 בשמו והר' בן בר' תורה ועמוד גאל ונת' ד'ס בהסכמת
 הקבמים שהיו בזמאן אמר ספר בקבלה הנתנה בשום
 וסמכו על מקראם שכתובת לעשות לוי' וקראו קבן
 בטל השמועה והקבלה שהיו אז בדורו ונחשפו שמה כל
 הקבמים משפטי אלזרו וקיה כל אסד אומר שמועת
 מופ הקבלה איש מופ איש עד משה ר' הוא הבטלה
 וכתב רבא הקדוש כל הדברים המאזולגים והמוסכמים
 ואשר בטלה בהם מאלקת בן הקבמים איש איש עכ
 מקומנו לבלם יקרא בשמו' וקבר
 מהכל אסר משנה התורה באשן קברה ושנה בדוריה

והיה ספר מטנה התורה קום מיוסד על קמטת **ממוריס**
קוקים ומקובץ מקמטת קלקים ככסר כהב קמאול **אגדול**
קקם קשם רצם מטה בר מימון בקדמת **זרעם לפ**
קמטת של **החלק** קראסן פרושים
מקובלם מפ **מטה מפ קבסרם**

ויסלקם רמוז בכתוב ואיפשר להוציאם בדרך סברה וזה אין
מאלקתם אין כשיאמר האחד כך קבלת אין לדבר של
להבוא **החלק** קטע ריעם טנ"ז כהם קבכ למטה
ממט **ולא כלמדו ולא מסברא ולא ממדה**

כגון רעשית שאורות ואחד עשר יום טבן כדק לנדק ומרש
כונן כגון וגם אלע אין קולק עליהם **החלק** קשעשי
דיעם סקוציאוס על דרך סברא **וקקם**

ושאר למודים ונפלאים מאלקת טן קכמים רבם ויחידים
ככסר קמונא בכל קתלמוד קהם קוקרים על טעם קסברא
טמונא קרם מאלקת טן קקלקים וקטעמית אשר **קס**
מקזיקים ככאמרם בכל דבר כמאי קא מי פלגמר סבר
ומר סבר וקמאור קגדול מאריך כזה בקדמת **זרעם**
קסכרת ישין סס

קס קגדות
סטקא

החלק הרביעי

הקב"ה בכל דור ודור כדי לעשו' סייג לתורה ולגדור ומלא
צווי השם ושמרת' חתום שמרת' עשו משמרת' למשמרת'
ולפעמים תפול בהם המקלות' בין הקב"הים שזה עזר
כך מופת כך וזה לא יסכים עמו על כך " **הדלק**
הקב"הים הם הנהגת' ואתקת' שהנהגות'

הקב"הים והקב"הים הם בראור וקתור' הם בדיע' ממונות'
באמור' משה תקן להם לשר' אל וכן יבאטע' ועזר' וזולתן
אלה הם על כפר המטע' הם כתוס' וכן תקן אל וכן
תקן רבן יוחנן בן זבאי וכאלה רעית' אל' הן אלפי
הרעיות' שכל רב' הקדש' בהערו' ועשה מהכל' ששק'
סדרים זכר לדבר וקיה' אמונת' עתיד' אנסן יאשר'
הקב"הים ודע' ביר' את' היא' אונרו' ואל' הן זרעם' מונע'
נשים' כזיקון' סקריות' קרשים' והסימן' זמן' נקט' וכל'
אל' למסכתות' ואלקיים' וכל' מסכתות' לפרקים'

הסדר הראשון במסכת המקוויית'
בזרע' ומסכות' ויא' ברכות'
פאה' דמאי' תרומה' שבעת' כל' אים' מנע' ראשון'
מנע' שם' ערלה' אלה' בכורים'

הסדר השני בזמנ' השנה' ובמועדים'
ומסכות' ויא' שבת'

שרובן פסחים שקלים יומא סוכה צדקה תעמוד
מוגלה מועד קטן חגגה **הסדר** גב דרית
חגים ומסכותו שבעה יצמורה

קדושין כהעית נמיין נדרים כויר קוסת

הסדר הרבע דרית ממונת וצמשתים

סבן אדם למברו ומסכותו ק

המכתב הרמאנה נפיקת לפניה ונקרית בעת קמא

מופעם כרין סמדרין מכות סעשה ערוות אריות

ענא חסתי **הסדר** קה דרית הקרנית

ומסכותו יא זכרים קולן מ

מופתי בהורות ערסן ימורה מעלמ כריתת

תמיד מדות קמס **הסדר** קו דרית טומא

וטקרה ומסכותו יב כלם חלקית

כגשם פרה פהרם מקות נדמ משרין זבן ססל

יום ידים עקטן אלען טס סדרי מטנה סחבר רבס

הקדוש על ככופה ויש טעם על כל מסכתו ומסכתו למת

נשמת למחר סלפתה כמו שמת קתלמוד כהרבה מקומו

וכמו שבה המאור הגדול בפתיחת ארע הבוכרה והיו

דברי ר' זושא מופתי הרמו ורע קחיכו וקורר מלך מכל

אריכו חין ס מלח לצל לצמ על על שם ולח דבר למדכ

*לפי שכל המעשה הזה
הוא כפי המעשה
ועל כן אמר רש"י
על הסדר אמר רש"י*

יב דרית

והיה הכל משאר לו לרוח שכלו ^א לנפיש אחריו עמקו
 דבריו כמי ירד לסוף דעתו ומיזבזב עד תבועתו לפי רחוק
 אחד מותלמידיו לחבר ספר לגלות ומלאת דבריו עם ולבאר
 אותותיו אלפי בקרם והיא התעשרת ועשינה תעשרת על
 המשנה ונלי טעמיה וכן סדרו ר' חייא גור אונשאל ב
 ברייתיה אשר מדברי רבם נשמעות והוא שמים בריית
 סוף ממדרשו של רב הקדוש וכלהו אחריו האמרה
 הנכבדית והוא לפי שם נט ומאורו אלפי לתפסן בדברי
 המשנה בלתי ואיש כפי צרכות וקשגתו עד שהגיע
 קומן לרבינא גור בלתי סוף האמוראים האמוראים
 והתסדר רבאמי ורביה בעצת הכונה לעשו בכל אשר
 עשו הר אשנים ואקבלהו ספרות ודקדוקים ודלפי
 מערות עמוקים וכלהו כל צרכות ונפש רחבה אשר
 איתו וסדר הגון אגדל דשמעיה סדרן וכין ס' ארבעים
 דברים גמולנים ויקרים הא כל טעמי המשנה דקדוקים
 פרטיה וכלליה וכל המשאלות סגפ' עג' וטענת כל
 מפרש על אברו מאשר היו לפטו ודורו ~~בגמרות~~
 ודקדוק ~~שטעמו~~ אברו ~~בגמרות~~ ~~התפסק~~ דין על דעת
 אחד מקהולקין האשלים והשתמש תנאים ואמוראים
 הל' גזרות ותקנת שטעמו מאורי רבם הקדוש

עד זק המוקבר קיילס יגבר
 קרבע דרשות ואגדות
 נשאים מטוב מוקרים ומדות
 ואין ראוי לאטוב נהם
 שתעלהם מעשה אכלהם רב
 התועלת כוללים קידות
 כפלות ממשלה ולמטה
 ועשה רבאשי מקתלמוד טע
 נסחאות מהדורא קמא
 ומהדורא שניא קחד ארוב
 ואחד קברא כדרך כלמקבר
 שמקבר ואוד ומתקן
 נכתבו מאריכו ומקדו ונפתם
 התלמוד עליו אין
 לפוסף וממש אין לגרוע
 זולת רבנן סעריא סגור ו
 אחריו קוסי פס קעתיספת
 באר מקובל מוש ק
 הוצאום וידוע בגן בריס
 קדושין ופריך רב אקאי
 וזולתם ויהי זה מקבלתם
 ומסברתם

הפרק השני

אלו קן דורות קבוי קמוטני
 קדור קראשן ר' שמשון
 ואנשי דורו קדור קטע
 אנשי נשא איש טוב ור' אלעזר
 בן קרמא ואנשי דורם קדור
 קאלשי יוסי בן יעזר
 איש צדק ויוסי בן יואמן קדור
 ירושלם ואנשי דורם קדור
 קרביע יואמן בן מותית
 ויקושטע בן פרחים ונצרי
 קארביע קדור קאמישי
 קאזי קמעל ויקארם

בן טבאי ושמוען בן שמא וזולתם · קדור השישי עקבא בן
מקלל ושמועיה ומצילון · קדור הז' שמואי ומלור · יבדק
בן עשרא ונחומאל בן הקנה ומצוי דורס · קדור השמיני
רסטגור · ישמעאל בן אלטער בן גדול וזולתם · קדור
קט' רבן יוסאן בן זבדור אלטער אן בן ישקב ומצוי
דורס · קדור המשירי אלטער בן אורקסא ור' יקוטל בן
קסטא ור' אלטער בן ערך ומצוי דורס · קדור ק"א ר'
טרען ור' עקיבא ור' אלטער בן עזריא ור' צדוק וזולתם ·
קדור ק"ב ר' מאיר ור' יבדק ור' יחי' ור' נחמני דורס ·
קדור ק"ג ר' יאקב ומצוי אגא רבא קדוש ור' ישמעאל
בן סל' יחי' גדול וזולתם ארבעה הם סוף מתנאים ·
ואלו קן מצוי מתנאים גדולים · קדור ק"ד ר'
קייא ור' אסע' וחי' ור' קפרא ור' זולתם
קדור קט"ו ר' יוסאן ריש לקיש ומצוי
דורס · קדור קס"ו ר' אבנא ור' יבדק ור' נחמן
ור' יחי' ועלמ' ומצוי דורס · קדור קס"ז ר' אבנא
ור' זבד' נחמני ור' יוסף ור' ששת וזולתם · קדור
קס"ח ר' יחי' ור' יבדק ור' זולתם
קדור קס"ט ר' אבנא ור' יחי' ור' זולתם
קדור קל' ר' אבנא ור' יחי' ור' זולתם

ורצונו בריומו ר' יקושטור ציימור ור' צ' צ' ור' צ' ור' צ'
 דורם הדור קו רצונו ורפרם בר פפא ור' צ' ור' צ'
 זוטל ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ'
 אל מקדשי אל אצנה לא אריתם מקדשי סימן לר' צ' ור' צ'
 אצנה סימן לר' צ' לא אריתם אריתת האמונה ור' צ' ור' צ'
 ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ'
 ואלה שמוותם ר' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ'
 זולתם ור' צ' רצן סעראי עמדו בצומם גאומ שלם ר' צ'
 יהודה גאון ור' צ' ענל ור' צ' קאי ור' צ' הרצ' ור' צ' ור' צ'
 צל דוד ור' צ' קרמים נעמם וידועים זל' ור' צ' ור' צ'
 מקתנאים ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ'
 ספר קישר לר' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ'

הפרק השלישי

בכ"ו הקבאים
 אשר לר' צ'

אחרים אומרים ר' מאיר ויא' ר' עתן ור' צ' ור' צ' ור' צ'
 מטום מטעם שקי' צאוק קוריות שצקא לאל ולעקא
 כעלנו סל' ר' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ'
 מטמיוקו ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ' ור' צ'
 מקסק למורי קרצ' כר' על זה הכלל קושיא נצחת סקרי
 נצחא נצחצח מקומות דתת אחרים ור' מאיר נצ' מדרי

מטום

כבדית אמת כבדית פתח פתח שלום נט לי ואו עש
 הארץ דלעז אקדים ורמז וכן שואמוות אקדים אקב
 מנחת כבדית עת שבאומר שמים רמז אומן דבר יו
 עש אעטע בן אסיה אשר שם אהר יבנה אן רז
 אומרים עליו אקדים אומרים וקדשעית בתם רז
 אקדים אין זה רמז והם שמי איה אונא יאן אקדים ר ען
 כל מקום אמת מוכח מוסר ל ישמעאל אומר תלמוד
 אהר לפט ל עקיבא מוכח פק דשרובן אמוס ל מאן
 אהר שימט את שמעם שמיני פק דשמדרין כל איהא
 דאיהא קדישם לפט קמיים קס שמען בן עזרי ושמע
 בן זומא ואין אמונה וקממא דים אפארן ישראל אהר
 רע סבב רב וסמואל אקדים לפט קמיים לוי מר
 דייט עלה קרנא דייט ארץ ושרא ל קמי ור קסי דייט
 דסורין רב אונא ור יצחק דייט דפוס כדית רב עמאל בר
 סמואל דייט דנדרען רב אהר בר מנחם אס דסורין
 רב אונא ור אהר אס דפוס כדיתא עמאל ואנמי
 עמ קמא איומוראי דפוס כדיתא רבא ור זוסף

איומוראי דנדרען רב אהר איומוראי דנדרען רב אהר
 איומוראי דנדרען רב אהר איומוראי דנדרען רב אהר

(Faint marginal notes on the left side of the page)

(Faint marginal notes on the right side of the page)

(Faint notes at the bottom left)

א ב

אהר רבא

אהר רבא

ר' אמצאטאן איהו ר' אמצאר: קים קוא ר' זיוסק:
עקר קרים רב חפרו: ונקראו כן לפי שזיוסק קים
בין שומות בעשעון מוסי: ורב קים קרף ומושל
קמין קרף סקי קאר ר' זיא: ונקראו כן לפי שקים
ערק את עצמו בכבשן של אבי שלמא בה קאר סר
גופו יומא קרא יקע בה ר' זיאן עמיקו ואי קריע
סקיה ומואוי סעמוא אקיקו לא מרזאי סמוא וקמין
לפי סר זיא קים קאר קיה כרזית שומען פיר
קסוכר: רב חפרו של אבי זילוף בלא דשות קבירי:
ורב חפרו סר זיא קיפתו זיא בדשות קבירי וקוא
רע של אבי זיא רבא גס אבי נחום סדות זארע
מקומות בתלמוד וקראו אבי לפי שקים סס אבי ס
נחום וקוא רב בר נחום קמופוס בתלמוד ומוע
כמד אבז של לקרות שמו ואפי' לרם קאר סמו
שמו קאר וקראו וקראו בזא חבוי אבי רמוס
שם אבי: ויא' לקר דעקר סמוא אבי דבא ועל
סגל רב בר נחום בעך שיש ואלמודו תורם שקים
ותם אשילן את סמו — נחום על סמו וכן פרסי
זמין: רב בר אקור ר' קייל רזיא בר אשיל
ר' קייל רזיא פל דפסאים ועקר סמו אבי

אמ
ק
זיא

ר
ג
ב

זיא
קאר
רע
פיר
זיא
רזיא
אבי

תלמוד

ר
ר
ר

ותלמודיו קורין על רצונך קייל קורין על גרפתו בלמן
אזרי ואמצו בן שיש מלשון קייל ערבים ומפארה
ואזן קייל קורין לך קייל קייל בל ויקירי ואזןם אן
דודי תרעם דודו אן אסיה ומבליש איתורד אן
למחסר שונגם בקער: שמואל קייל קורין לך קייל
על סס סאלכא שונות בדים ואריוך מלך קייל ודינא
דמלכותא דינא קייל מלשון דרעב ואריוך מלך אסר
בלמן שמואל קייל מלך בבואו מילי אלא בריסור דלית
קלכתא כוונתא פאן סאם עבד לזכור בעל וכן קייל
קורין על ססר מלשון שמואל און רחל קרותל בריסור
תלמידא סינא בעשעס פריק בערם וכן בערע
מקאונת ורל סינא קכס מקוד: כל ל יאדא סתם
און רב יאדא בר יאקאל: וכל רב סתם און רב
בר רחמי יורב נאמן סתם און רב נאמן בר יצחק
לרעברע: בעסין פריק כל קגס ולרעב מתעספת און
רב נאמן בר יעקב: וידוע לטמור עלעיקר
ריחיתאן כוז יעין סס בעשעפת: וכלן מן מקאס
למאריך: רב און און
תלמודו של שמואל כמפורסם בערע מקאונת
בבבב:

ויש רב קונן אחר שהיה רש כדמסמעת פק דקונן בעל
 מינה שמואל מר רב קונן מוטן לתעסק בקדשים שהוא
 פסול וכן במקומות אחרים: קאלן קדושא הם ר'
 שמשון בן מנסיא ור' יוסי בן משלם שהיו משלמים
 ימותם שלש בעורם שלש בעתלם שלש בעלמכב: בכן של
 קידושין גאל ר' מנחם בר סימון ואמאי קרו ליה בכן של
 קידושין דלן באה מסתכל אפי' בעדיה דזוזי כדאירא
 בעו: כל מיכא דאיכא תמ רב ספרא משום אר רבי
 רב אר המיוחד בכחו ומאי טעו רבן גמליאל ר' יהודה
 קנסיא גאל רב' הקדוש שהבר קמשנה ואיכא אחרין
 ר' יהודה נשיאה ואמורא הוה כדמוכח בעו' פרק אין
 מטמידין: אול גדול מרבר' וגדול מר' רבן וגדול מר
 סמו במו שמשון הקדוה שמעק ואיכא לון שנקראו כן
 מרוב מועלתם כדרך הגבאים שאין מכמס אותם: כל
 רבמר מצבל וכל ר' מארין ישראל (אפי' שארין ישראל
 היו סמוכין לרין דיע קפסות וקריין אותה ר' רבנא
 קאלים יצא דבר שיהם: אלא אין אלים אלא מומחה
 ומדאמך כדאירא בשבדרין חבא שרמוצא עתלמוד
 בהרבה מקומות רב זרל ור' זרל ^{אופרשי}
 בבתי שקודם טעלן ^{למרין ישראל}

קאלן קדושא

קאלן קדושא

קאלן קדושא

קאלן קדושא

קאלן קדושא

קאלן קדושא

קאלן קדושא

היו קורין לערב וז"ל ולפאר שעלה ונסמך נקראתי זרע
 ולפ מוצא בחמיו המטנה א"י סקרא אדומה רבמרי בר
 ראלב שמואל היתה ושבת ושקה עי ונתמיר וסא
 איסור גורא ורבמרי קורתו שלם בקדושה היתה
 ומקמת כבודו יקמונו על שם אמנו **סתם** מתחת
 ל מאיר: סתם תספתא ל נאמין **סתם**
 ספרא ל יגורק: סתם ספרי ל ישמעאל וכלהו אלעזר דר
 עקיבא משום דכולהו תלמידיהו ויהו א"י סתמוה דר הוה
 רב ל למסתם ארעתיקו דהו אכל זימטן דקיס ליה
 לתלמוד שיש משמות בשמות על דעת אחרים
 כדאמרינן במבליה דרב ר' מנחם בר יואי סתמיתא
 וכוונא ש במיקומות אחרים: כל ל יהושע סתם האמור
 במטנה קנא ל יהושע בן חסיה ל אלעזר סתם קנא ל
 אלעזר בן הורקנס: ל יהודה סתם קנא ל יהודה
 בן אלעזר: ל שמעון סתם קנא ל שמעון בן יואאי:
 יואאי בן גדול קנא יואאי בן מתתיהו סתם חמיו ק
 קאמונא ובעי: ל יהושע בן קרקבא
 של עקיבא חיה ונקרא כן לפי שר עקיבא קרא חיה:
 כמו שאמר עליו ל אלעזר בן עזריה
 תלמיד הקב"ה בעיז בקלפת

ג ג

האם קוז מן הקדדי חיה : כל מעשה צדקה יזן
ל' קודק בן אלעזר' מאיר קוז ל' נגודי שקום מאיר
ומוזיר פט חכמים נבלה ושמו ל' נמויא כדאיתא
בעירושין פ"ק : כל' אלעזר סתם האמור בעלמור קוז
ל' אלעזר בן פרת' **השער** קטז בדרס
התלמוד ואלקינו לשם פרוקים

הפרק קא דבוראית ממלית הלכותא
בסמותא גזו סוקת' **הפרק**
קב דרעלית קושיות על בכונה ומשא

ומתא באמונה ומוצאיו ומוצאיו וכל עטור דכרדסר על
אפסו' **הפרק** קא כל מיתב ורמינהו ומתקין
ולאן קוש' הם אלץ שהם מתפלג' וקיו'

בעטן לשון תועבה סייך בשמקסה משיב על האמורא
מוטען משנה או דריית ש האמורא אין לכו לאלק על
התנא ומוצא לשון תועבה על התנא מן הפסא בעז' פ' אין
מעמידין במתקת ל' לעז ורובן מיתב ויאמר מסה
גם סתם יתן צדיק וגו' וכן במקומו אחר' ולשון רמיא
בשמקסה ומואלך מסמות וברייתת קסותרות ז' על ז'
וכן סייך קאי לשנא בשמקסה פסוקים זה על זה ורמי
קראי אהדי דהרבה מקומות ולשון איתקפת

הקדדי ויחיה ישיב

שיך כשמוקשה ומשיג קאמורא אתמכרו מכח פאטל
 וסברא בעלמא ולא מכח משנה וברייתא וכן הוא עמך
 פריך ומגדף קצונא דמרבה מקומות במן פריך רב
 אחא ב"ה האולן ומגדף כה"ל אבהו פ' אין מועמדין
 ומסתמי וזרות הלשון אלף שונא כן פזיטר האמוראי
 רענא ורביא יש מוי שאומר הקך רבנן רבא אחאי ור'
 אבהו לזו קאמוראי שפגא אלף מוד רבנן סטרי אי קן
 טקאיש קצב תוספת בתלמוד כמן בתפלת דזקנוטין
 סבל קצנא עד דסוף מיל מודברים טקאיש הוא ורבו
 טקאיש ב"ה דאשון מהסטר טעבר בסל' ומצא
 מתקוף שאין מקשה לשום אדם אלף לעצמו טקאיש
 תמוה בעצמו על דבר משנה וידע טקאיש אמת אלף
 סמתמה לדעת טעמא דריש המפקיד מתקוף לפי רמי
 בר קמח קא אין אדם מקנה דבר אלף בלא לשלם וכו'
 ופ' רש"י ז"ל מתקוף לפי רמי אמותא קא מתמרר והא
 אין אדם מקנה דבר אלף בלא לשלם וכו' ואדין עמו לפי
 כן טקאיש לפי דבר אמוראי לפי ועל כרדין המשנה
 אמת ומוי ~~הבדיל~~ רוצה לשלם הסיסה ~~השאר~~
 מתקוף דעלמא ואומר דרמי מקשה על לשון התלמוד
 דעבר התם דריכותא אי תנא כמות הוא אמיניא

רבא י"ח

רבא י"ח

זממה הוא דמקצא כפילא וכו' כלמ' הדעלים מקסנה
 לשומר כפלו וכו' אך תל' טעמא בקטן ועל זה מתקוף
 והא אין אדם מקצא דבר שלא צא לשלם ואמת' טפא
 לא קשא דהא דהא אמינא טעמ' דמות' דק' ט' נמצא
 הגב' מסלם למי שהפקדון אצלו לא תל' בקטן לא עתקט
 קבמים הוא כמו הקיא דלעיל הסוכר את השועל וק' ט'
 אחריו ועוד האריך וזה מכונן דבריו בקרה ולאו
 הויה היא סוגית התלמוד ומש' ומיתן בדברי המש' ע'
 כדאמרי' בעלמ' הויה דאבי ורצ' הויה צה' א' א' הו'
 צה' ל' יוסן והיוסן צה' והרצ' טווא צה' ק' ט'
 ולפרוט ק' ט' ופעמ' **כר** הויה דאית' וזה
 ק' ט' קושיא היא ולפרוט ק' ט' ופעמים
 תמוצ' והתסן והתטיא סיוע' והתפר' טעמ' שאות' שהיא
 קושיא כתי' בלא אלף ובעמי' קריסן ליה ואות' שהיא סיוע'
 כתי' בלא ובעיאות' קריסן ליה וכן אומ' רש' בפ"א
 דקמא והתטיא בעיאות' גרסי' ליה וכן בהרצ' מקומות'
 והק' והתטיא והא' אך סיוע' וסעד מדתע' וכו' ופעמים
 תמוצ' תסן בלא הא' ובלא הא' קושי' וזה כשמק' ממוס'
 סאס' שמורי' צה' ותמוצ' זה בהרצ' מקומ' אין מספר'
 כל קמ' שבתלמו' הוא לגלות' ויסוד' טעמ' צה' המק' ט'

ל' ט'

ק' ט'

ק' ט'

ק' ט'

ק' ט'

ק' ט'

קושייתו וקסל רל דעת המקשה וצמוסקנא לא קאי קמי
 וזה תמונא בריש פסקים קסל מאן דאמר טבוי טבוי
 ממש וכו' ואסקי כע' אור אנריית קוא' וכן בריש ברכות
 קסל בע אדם היוון עמים וכו' ומסיק בע אדם לא קויין
 עמים ודכוותיהו בצמק דוכתן וקרוצ ^{לכ מאי דכיר} ~~לכ~~ ~~לכ~~
 צמקעא פרק אלע מצאות וכן בהרבה מקומות ורל
 וסבריה בע הישיבה שהקטן וסאמרו דבר זה ורר
 וסבריה שבתלמוד לא קאי קמי צמוסקנא אלף שצמקעא
 מקומות וסבריה דקמי קאי פק' דצמרא סבריה
 מאי מסיבה גדלא וכו' ומסקנא נמי עמוד כך ודכוותיה
 טובא **וכל** דקרי לה מאי קארי לה לשון קושיא הוא
 ועמים ^{לעצמות סברא למקשה שאין} ק
 הקושיא פשוטה כל כך כאשר נראית וק' ודקרי לה
 אמאי קרי לה ואותה שהקשה קושיא וזמנה עלמה ע
 רוקא להקשות וט' לא ידע ולא ראה שאין הקושיא כלום
 וכן פרטי' בכתוב פרק אלע סערוות וכל זה יתכן שהוא
 דברי בעל הגמרא רוצה לומר מסדר התלמוד ויש
 מי שאומר שאין מיתקפת רבנן סברא כלאר
כל איבעיא כהנא כאלה זמ'
 להן קס הקומים

120

קרי לה מאי דכיר

לכ מאי דכיר

כע קישיבה שחיו ססאים וסתתם בלותה הלכה וינחא
 טלה "מבטתם" **כל היבא** דאיכא במאי
 קא מוי פלג לאודיע העיקר
 עלמה שנקלן לותן הקבאים ס שאר מקוימו וואר
 מבטל ^{ויקדו} ויארדו נקלן בעל דותו עד סמא זה אסור
 חה מותר זה טהור וזה טמא זה פסור וזה קייב ולשון
 במאי קא מיפלג רוצה רל בלי א סברא פלג I ומיבא
 דאיכא מאי ^{איכא} בפימו קאי בטימו נא לאודיע בספקותא
 שיש בן טע הטעמים לעמן קדין ט קא דריש בטק מא
 אמר רבא לפי שאין בקימין לשמה ורבא אמר לפי שאין
 עדים מצויים לקוימו וקמרו מאי בטימו איכא בטימו
 וכו' והק' בן לוד קדין סוף לשמא ^{לשמה} אמר מאי בטימו
 ומה לבו לחיטעו בטעמא אס לפי שיש הפרט בדין בן קאי
 טעמא להאי טעמא ומקדר ^{מאכא} איכא בטימו וכו'
 והתלמוד מלפ מזה על כל גדושתו **כל** תסתים
 נא לבוסא קא דלפ ידע עד השתא ^{מאן אמר}
 קא ומאן אמר קא אלפ קא וקא אמר אמר אמר
 מסוימו וקאמ תסת דפל קא דאמ קא גוכאממרא
 אקרת נוספת לקא מיהם ^I כללמ בתנאי רל מי פמ
 פקט תנאי פלג במלע קדיך אמורא א במלעתיבא

ויבא ויבא

ויבא ויבא

ויבא ויבא
 ויבא ויבא
 ויבא ויבא

ויבא

ויבא

דבר קטן לך ודבר קטן לך מילתא סיאמר קאמורא
דבר קטן לך ככע"ס לפרוק הלכה למן צדדי
הלכה כפלוטת ומרקאמן למילתא קתם או פלג קתם
משמע אלכא דכע"ס הוא ומשום קם קאן מתמא ויאמר
למן בהנאי כלומר ומר דאמן כפלוט ומר דאמן כפלוט
ואית כלחד וחד דלך ככע"ס ומה שיש לרקרק צייטקא
אבתנא ערק קנא בעה"ל כל **כל** מאי קווי עלנא
קושטא דמילתא ומסקנא דהלכתא קאן בעה
דער השתא לא פסיק לן הלכתא במאן וקאן סוף סוף
מאי קווי עלנא דהלכתא **כל** היכא דאיכא אית וקאן
וכו' קוסיא קוא וצמא קריסן ליה וקאן אית
וע כך הוא אמן פלג וכו' ואית לשון שהיא עמין כן
בשון דתלמוד ככל וימ' בעמין אחר ולש סתק לן
כלל דריכא סת' לא סדרבה קא דפלוט אלן לכה"ס קא
דקולן לא דריכא שטקט לפמא שמש ועו וכן טובא און
מספר ויהתלמוד קנר בלשונא וקשמיט אלן וממ' קו
כאל אומר לן דריכא אלן וכו' כמו שמוענא צדק ומור
שאומרים צדדיא לן סדרבה וכו' בעו פק' אר אלעוד
ואם צנא שכרו מותר פשי' וכו' לן סדרבה לא לעו עצמה
וכו' ודאית מי שמפרט ומאלק הלשון ואומר

אמורא

אמורא

אמורא

אמורא

לך כלו לנו פשיט הווא צריכא וכו' ואין אמן אמן פרשין
 כך והפ' הרשון הווא שטת רוב האשכנזים " **כל**
 ואמרי לה אישנא אחריתא הווא וכן אמר פלג
 ואיתומא אמר אבי ואיתומא רב פלא ודכוותיה טונא
 רל אמר פלוג איכא מוד' דלנו פלוג אמרה אלף פלוג
כל היכא אמ' פלג ואמרי לה פדי רל איכא מוד' להא
 מילתא כלל גברי אלף אהמ' דקא' לה וכדי לטון
 קנס כמון לא שדי איניש זוני בכדי וכן כדי סכנא וזה
 תמונא בפ' הרואה אמ' עלא ואמרי לה כדי וכן בהרבה
 מקומות " **כל** היכא דאיכא תענא להא דת"ר
 הפ' שנין צמטנה סיועא סעד להא דת"ר
 בבביות וספק מנינא שאותה ברית שקר ואלכא במותה
 אהר שיש לה סמך במותה אהר שיש לה סמך מן המשכ'
 ב' הא דפ' אין מעמידין על משנתו ואלו מותרין צמטלה
 קל צמטלה עי וישראל רואהו וכו' תענא להא דת"ר
 יושב ישראל בצד קצרו של עי ועי קולב ומצאנו וכן פ'
 ר' יונה ב' צמנות " הא דאמרי' בכמה דוכתן גזרי הא
 אטוהא רל גזרי' היתר' אטו איסור' כלו ב' היכא דלן לית
 למשרי איסורא דאישרית להו הא אמרי' מה לי הא מה לי
 הא וקייס דוקא בדברים המותרים ומיילתא להו ל' אישוי
 למשרי קאי ב' קאי ב' קאי ב' קאי ב' קאי ב'

אין אמן אמן

היכא אמ' פלג

היכא אמ' פלג

היכא אמ' פלג

דפריק כל סעמ נב סדיקן המעמידים אמר להם ביתם
מאן שיטענה דרפוס ויקבענה שון כלו מיד אמר לו
ואמרו כל הסדיקין אסורין וסדיקן ביתם מותרין כלו
אעפ"י שאין קרין סדיקי ביתם מן גריוסן עליהם כדי
אלו יטעו ויאמרו סדיקי ביתם ויאמרו מר לו סדיקי
ביתם מה לו שאר סדיקין ופירוש מהקומור ב תלמוד
מנחם האי מן אמר למסל ויאמרו כל הסדיקין אסורין וכו'
אלו דברים שאין מהדמים ולא מיתלפלו לנשיאן
נזרי כדאמרו פק' סמך בשמן מיתלק ועצבה פק' שרם
לא מיתלק ודבר זה אמר להדמים לדע' קדומה ירו
הבלת דומה והא דאמרו צדקה מקומות נזירות
לעזרה לא נזרי מט' דבעב' ושמרתם את משמרת
ודרש' עשו משמרת למשמרת ולא משמרת למשמרת
משמרת וימטן דנזריסן גזרה לגזרה היב' דתלמי קא
צדק ויא' לא גזל לא קימ' גזל וכן עתה התוספות בפ'
אלו דברים נב' קבלו מי שקבלו ממי אין מוכרין עליו
ואמרו עלת' גזרה משום מי ראשון וע' ראשון משום
עמוד ראשון וכלן קרא גזרה היא סמך וקצוים כל
מק' סדר קצו' קאי לת' קא לא קיימא קא' כל

אמר לו

ויב' אית' אל עין

מק' סדר

כל

תכן קרס

אמונתה אחרת ויש תנן **כל** דתם מתפרק עמו פק
דפסקים תנן דתם אוכלין כל ארבע ועלן כל אמוס וכו'
וכתבם רש"י ואע"ג דבפרקין גוי' ויש נפיקות דלח
גריסין תנן דתם אלף תנן גרידן **כל** מל א
מקמ' סייך ברבדים שיט לקס **עוד**
מן התורה אומר מאי קראוהו מורגל **באסמכתא**
ומדרשות פיק וישכח וכן גרמס' בהשגתו נפיק
המות' וכן דקדקו התוספות בומא ג' ה' ע"י
כנגד מי דקא' כנגד מי ולח קאמא מל' לן משמע
דריצה וסיכ' לזו מן התורה אלף מדרבנן וקרא
אסמכתא בעלמא **כל** היכא דאיכא שבתא אה
ז' פלג קפ' שבת' **היה** ז' פלג ואות פלג מלך
למדרשו לשון סתם בדבר וכן פירש' בקידושין פ"ב
שנדף קומ' דבאקרא' פ' דבאמא ותסמו'
מקא וכו' **כל** היכא דאיכא קל' פלג כגון קמ' רב
יאדה קמ' סמואל רע היה ושמוע' מומא'
וכל היכא דאיכא קל' יוקאן מסום רש' בן יחזיקא שמוע'
מומא אבל שמוע' מאהר שקבלה מומא' וכן כתב רש"י
באל' ומוכח לן מהא דאמרי' דתם קמ' רבא' משמיה
דרבא וכו' וע"ז רבא' לן שמוע' מרביה דרבא' לן
ראי רבא' משמש'

16

א"ר יונה

ה' דקדוק

בבבד דרש' א"ל
ז' א"ל ז' א"ל

א"ר יונה

א"ר יונה

כדאמריה זקנושי יום שמת רבנא אלא רבא אלקיים מה
 סבא וזרם השמש וצבא השמש וקארמבא בפתחת קסרנ
 מגדול פתח רבא אשי קבל מורצבא וזר איה סאין פראס יום
 שמת רבנא אלא רבא אשי אלא עד סלאן מת רבנא אלא רב
 אשי רבא אשי נסא אלות צפריס ורל סלאן אספיק רבנא
 לפטר מן השמש כבד אלא רבא אשי וקיס ראוי למלא רב
 מוקמון לקיים מה סבא וזרם השמש וצבא השמש עד סלאן
 סקפה שמשו של רבא זרקא שמשו של רבא אשי דומיק
 דער סלאן אקעפ שמשו של רבא זרקא שמשו של סמואל
 דאמריה קתם זקנושי ככל לרעת ארמבא זל

האדאמרינן

סבא סוכתן קורא פלג
 קלבה למעשה קת קורא

פלג קלבה למעשה צבא מעשה וזה סבא תמוצא קלבה קורא
 מוריק כן כלל למעשה מעשה וכתב דספקא מימא קורצבא
 וזה אמריה בפתחת פתח סלאן אמר לית רבא אשי לה
 יוסאן ס אמר לן מר קלבה מוא למעבד צבא מעשה קל
 לא עד אמוצא לכו קלבה למעשה

האדאיתמר

בשוק חזבה תם תנא
 קמית דרבנא תם תנא

קמית דר יוסאן וכן קרצבא רל תנא טבלאן אמורא

מייבד מלא הלכה לילע

הלכה יוסאן יוסאן מן

תם יוסאן יוסאן דפלא

פ"ה שקבלו לאי מתמת מרס ונצו וספרה סמכריות
 לפ היו ספרות בשם הכל כמו שפדע וכדאמרו בעלמ
 פלוג קרנן וקיוות מתמתנא בדיה וכן קאיתת לר
 וקאן אמר לה בחר נח מקומות כלו קאן קבלו מרס
 וקאן פרסה מסברתו וכן פרש"י פת"ך דאולן
 כל פלוג ופלוג טלמ קאן היתספתנא דתוספתא על
 קמטנא בלשח בעתתו בפרק קאן מהטער קרסאן
 וכל תמא ותל קאן בדיית **כל** קינא דאינא
 פלוג ופלוג דאמרו תרנויהו בדועטקאן בר
 פלוגתן בכל מקום ובדבר קאן קאנו כפן רב וטמולא
 דאמרו תרנויהו ורנח ורנח דאמרו תרנויהו וכן
 הרבה **כל** קינא דאמרו קאן דפלוג לפו בשרוש
 איתמור קאן מכללן איתמור קאן לפו בשרוש
 אמרה ממש לפו מילתא לא מכלל דבריו קאן במק
 אחר שמש לפו ומה שיש לרקדק בשיטהו אכתבם בפ"ה
 בל"י **כל** קינא דאמרו מטשא לפתור קאן
 כשמצא בושט ממש סבראק
 ספך דבריו מקשא התלמוד ואמן מטשא לפתור בתמי
 כלו וסיס לך אדם סמכא מטשא לפתור דבריו **כל**
 קינא דאיכ לפלוגותם בדיה קאן דמקדר

מה שכתבתי יפה כפי
 הדין שרש"י קאן

קאן קאן
 קאן קאן

מה שכתבתי יפה כפי

מה שכתבתי יפה כפי

מה שכתבתי יפה כפי

מה שכתבתי יפה כפי

תנן למוציא קולקא בדבר ולן אשכחן אלן בדרך אחרת
 לפלג ולתמ בדירה כלו לפי דרכו גאון מצו לעשות קולקא
 ואמאי שצקי לאור קים לרלב מטמן למטן ושד חוסיק
 לקח סוב בזק בעה"ה **הא** דאשכחן עש מקומות
 מיתב פלג לפיוע לפלגם הא דפתרא פ
 אוקת מיתב רבן לפיוע לרבה וכו' פ' רש"ש דבלשון
 קזה אמרם בבת המדרש תמא כוותה דרבן ותובעין
 לפי וקדין עמו לפרש כן שהספר קים אומר בכל מקו
 זולת מיתב פלג גרדיא" **ברוב** התלמוד שהקסא
 ואומר תרת ר"ל דסתרון אמרני כמן
 קמיה דבמד קרג'הדר במד קברו שלן מודעת אין
 צריך למעלות ל שכר ומסוכר בתמריו כן מטלם שכר
 לפיוע ומקסא תרת וכו' כלו קים תמ תרי מיל דסתרון
 וקסיין אמרני ודכוותה סובא ויש מקומות רלן סתרון
 אבל כגשן וצא מוסימו סמא ס קמיה דפק' דקידושין
 אין ייעד אלן מודעת ואין ייעד אלן בגדול ומקסא
 תרת כלו תרווימו קדא מילתא טפא ותרת לפול' וכו'
 פסוקה פ' קיסן עד שיאור ויעלה עמוד קסא תרת אלן
 קימו וכו' **הא** דאמרו במדע מקומות
 תמ פלג צסא פסרי דברב

תנן מה אלוהי אלה

אמרני

כמאן אמרני דב' ת'

ג ק

קיום ספר וידבר מויתלמן מן קמקצת עד סוף מספר

כולמן מקרנו שאר ספרי דבר רב וספרי דבר מעט

קיום ת"י כל מוקח ברוחאל כמן תפשוט מוקח

וכונן ע וכל מקחא סמעתתא כל קיבא

דאיבא צמירי רל מסורת צדיק ממשק ציט

וכן הלכתא צמירי לן דבר תורא בתלמוד משמש

צטע פמס דבר תורא ממש כמון דבר תורא

משעת קוסת דבר תורא ארוסא צטיטרא אוקלת ומשמו

לכח למטה מסימ פק דערוטן דבר תורא מקשד

עלג אונזן וכו' סס רש"ז סתם מאלקת בכל

תלמודא קיום מאלקת קבמי צמיקומן

וידיים למן אלקא ככח מצעא מאלקת צטטקס

אחוקים צערף ופרש"י מאלקת קאי ילקון דקאמ' רש

דמשמע אולקין צוק וכו' כל קיבא דאמרו מלי

קמול תטנא רל פמי אדוט אסמוע קאי אמור

קא מתמ קיא וט מתמ איתא לן אסמוע וט צוק כלגס

אכתל כפ קבא כעמ' מה שאמ' צמרנ

מקומות למו הע תנאי כעם

תנאי רל מי שמו דפלוג' דקע תנאי ודחיק' ליה מילתא

לתלמודא סיבא מאלקת רחק צעמו

מקח

מקח

מקח

מקח

מקח

מקח

כָּל מִקְוֹמוֹת וּבְתֵרֵי לִשְׁטִי וְעוֹד מִי שֶׁסָּדַר קַמְשָׁרָה
 וְהַבְרִיּוֹת קָל לְמִי תִּשְׁכַּח גַּם הַדְרִי וְלִמֵּן פֶּלֶן וּפֶלֶן מְזֻמְרִי
 כָּד " כָּל קִיבָא דְאִמְרֵי תִסְן סִתְמֵן דְלֵאן כִּפְלֵן
 לֵאמֹר מִיִּלְתָּא לְתַלְמוּדָא דְתַתַּ לְ מַסְבָּה
 סִתְמֵן דְלֵאן כִּכְעָ וְהֵקֵל לִמֵּן תִּסְן סִתְמֵן דְלֵאן כִּפְלֵן וְאִתְמַן
 מִתְמַן דְלֵאן כִּכְעָ וְמֵה שִׁישׁ לְרִקְדָק בְּשִׁיטָה זֶן אֲכַרְבָּן
 בְּעֵינֵי " הֵא דְאִמְרֵי בְכֵל תַּלְמוּדָא יִתְבַּלֵּן קַמִּיהַ
 דְפֶלֶן וְיִתְבַּרְקֵן אֲמֵן לֵאמֹרֵי הַבֵּן אֵלֶּם בְּמַקְוִים
 סְמוּלָא עֲלֵנוּ אֲנִי שְׂמִיָּה אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
 בְּלִים וְלֵאן נִשְׁלָק עֲלֵנוּ בְּכִלִּים לֵאמֹרֵי הַבֵּן כֵּן כִּרְבָב
 הַרְשָׁעִין זֶל בְּחִירֵנוּשִׁין מִסְכְּתֵי צְמוֹת " כָּל הַיּוֹבָא
 דְאִמְרֵי רַבּוּל יִסְמֵן וְלֵאמֹר וְלֵאמֹר
 מִתְמַן בְּכֵל סָדַר מוֹעֵד כִּלְשׁ הַיּוֹבָא זֶזְנָא קִילְעֵשׁ לִיּוֹמָן
 וְמוֹעֵד לִיּוֹמָן הַבֵּן כֵּן כֵּן יִסְמֵן וְלֵאמֹר וְלֵאמֹר
 מִתְמַן כְּלֹמֵד עֲלֵן שְׂמִיִּתְמַן אֲנִי מוֹעֵד בְּמוֹךְ וְהַסֵּךְ פְּסִיק
 תַּלְמוּדָא לְמִלְתֵּיהֶן וְקַמֵּן בְּכֵל סָדַר מוֹעֵד כִּלְשׁ הַיּוֹבָא
 זֶזְנָא שְׂמִיִּתְמַן לִיּוֹמָן וְמוֹעֵד לִיּוֹמָן וְכֵן פִּירֵנוּ
 הַתְּפִלָּה בְּשֵׁבַע בְּפִי בְּמֵה בְּמֵה " כָּל הַיּוֹבָא דְאִתְמַן
 בְּרַבְרָא רֵשׁ בְּרַבְרָא וְשׂוֹמֵן לְשׁוֹן גְּדוּלָה וְקַמֵּיָת הַיּוֹבָא
 וְכֵן פִּירֵנוּ בְּקִדּוּשֵׁין גַּם יוֹדֵן בְּרַבְרָא זֶזְנָא הֵיךְ שְׂמוֹ וְגִדּוּל

הַיּוֹבָא לֵאמֹר הַבֵּן

הַיּוֹבָא לֵאמֹר הַבֵּן

הַיּוֹבָא לֵאמֹר הַבֵּן

בְּרַבְרָא

ג ב ג

בדורו וכל היכל דקרי ברב לשון קבוצה וקריעות קול
ע"כ **כל** היכל דקמרי ד"ר ר"ל מתלמידים בע
קושי"ך וכל היכל דקרייתו ע ר"ל אור רב ממש

י"בין ר"ל ר"ל
ר"ל

אלה בית המדרש הוא והם מפרשי בקידושין " **כל**
היכל דקמרי הלכה כפולע דרשי לה בפסקא

אלה הלכה
הוא הלכה

וקריב דקמרי מנהג כפולע לא דרשי לה בפסקא לל
בפסקא ברבם אבל ע אית לקמן יאידים מוריון אלו

הוא הלכה

וקריב דקמרי נהג אפי' אורוויק נמי לא מוריון אבל
אי עבדי לא מקוין בג"כ זה תמונא בערוכין פ קדר

אמי רביהורה אמי שמואל הלכה כל אלעזר בן יעקב
ורביהונא אמי מנהג כל אלעזר בן יעקב ול יוסמן אמי

נהג קעם כל אלעזר בן יעקב ~~ורביהונא~~ וכן נהרג
מקומות ופירוטא בפ' העטות " **כל היכל**

הוא הלכה

דקמרי תנא תנא ל"ל תנא תנא
דין סיעתא לדידי וכן פירש"י בריש מועטא " **כל**

כל היכל דקמרי ר"ל ר"ל

זה בערוכ' כל מקום ששטח כדי לאכול ע און
לאכול צהם אים אלא כדי לאכול ע בלפתן כארס שטובל

ויזובל דהייאן שיעור מעט אכל מקום ששטח כדי
לאכול הימא און כדי לאכול מקום אים מדבר אלא מהן

עצמן שתי השורות ואין אשתה דבר אחר עמקס"ך

אחר עמיהם לשון רש"י נרשום בפ' שרונן של כפ"כ
 העלמן **כל** היבא דאמרי' לארדיעך כפ' דפלג כפ'ו
 לארדיעך כפ'ו דל' יבא דל' יבא דל' יבא
 וכפ'ו כפ'ו בכל תלמודא דל' כפ'ו וקדושא של קמותי
 משום דר' עתא וקדושא דמיתיר עדיף שקמותי סמוך
 על שמועתו מה שאין כן האוסר שכל אדם יכול להקמיר
 ומשום דה' אשמועי' בכל דוכתא כפ' קמותי כל ונתנא
 דקת' קמ' לאו דוקא דכאופן אחר קומ' ליה למיתת אלצה
 לאשמו' קדושא ומי' מאי דקת' לאו דוקא ויש בזה רש"י
 דרשם אשתים בפ' קנא בעה' **כל** מאו דתימא
 לא נביא כן וקת' אי לאו קמ' ק' כך וכך קמל'
 דל' ויש מאד' טכך האמת בפרקא קמא דמדרים מד'
 פ'ו ולם שנים בעשן קמל' ולפ' האמת פ'ו ולם שנים
 בעשן ופ' בריתות מושא' כפ' השיע' וקת' מאד' אכן
 לפ' האמת בעשן פ'ו ולם שנים וקב' לאו אי פ'ו ולם
 שנים קמל' דמי' פ'ו ולם שנים וכן אקרי' מיתשבים על
 זה קדרך' **כל** פסורי דשבת פסור אכל אסור לכל
 מתלב' דל' פסור ומותר ואלו ק' ז' סככ'ו
 ל' וכו' ואל' קמ' קמ' שבת ואל' קמ' מורס'
 שבת קמ' קמ' קמ' פ'ו קמ' קמ' קמ' קמ'

למנין כפ'ו

כפ'ו למנין כפ'ו כפ'ו כפ'ו

מאו דתימא

ל' פ'ו ולם

ל' פ'ו ולם

ד ד

כמו שמי יום אלמנה כמות שמי יום אלמנה סקנא כמו
למה בעטין פק' אה' שאל נמי אלמנה תמיא וכו' ואקדים
לסם ובהדנה מקומות וכן פרש' בדרכות ג' אה' כ"ס
טבעה ספנתה עם נמי וכתב ק"ל אלמנה אמר רב זבד

לשון

וכו' אלמנה המורגל בתלמוד משמש
פעם מתיא לפי יום אלמנה סקנא

כמו אלמנה כמות אלמנה כגדולה להכמה מישראל ועד יד
סקנא כמו אלמנה גדולה ואומ' ר"ת בעת ספנת מנהל שבמקום
סקנא כמו אלמנה אלמנה כתי' אלמנה זאלקו וצמקום סקנא
כמו אלמנה כתי' אלמנה יוד צמק' ככ"ב אלמנה אל
בהרבה מקומות ר"ל התורה שעתה כתי' אונתורה
יכולה לומר דבר זה אבל לא אה' לאומרו' א"כ כ"כ סטריקון
כתב בתורה ופ' כעטן אומרים בהרבה מקומות
אלמנה מקראל כתי' אין חפה יכולה לאמרו' וכן ראית
בעת ספנת מנהל וזה לשון אמרתמטין ס' הרבה במגדור
כדפיס סקנא דרך כסד כלפי מעלה כמו ש חזק אלא
מומא ככ"ב כלפי מעלה אמרו וכן ארבע מצנא ס'

כל

היכל ראמרי' אין מקראל יתכן מירי
פשוטו ואין כוונה באלמ' אלמ' יוצא אה'
מפשוטו לעזרי ואין לשונם אין מקראל

אלמנה
אלמנה

כמות אלמנה

אלמנה
כמות

למנה

למנה
למנה

אין מקראל יתכן מירי

מרוב מירי פשוטו ולא אמרו אין מקרה לא כפשוטו אבל
 יש לו פשוטו עם מדרשו ואין מופת מירי כל מקד מקום
 אבליסם הבעת את הכל ויהיו שמרם אמר לן
 קרימון זל בהסמיתו לספר המעתי **והיא** דאמרי
 כבמה מקומות תיקון סופרים באין זא' אין
 סבונה חלפה סמאיש או איתרו עלמא שבת בעתק
 חספ' אית אית אלם עמן איד תיקון סופרים אלא סמס
 דקדקו ומצאו לפ עמן כל איד וא' מן הבעתם קמס
 שעקר סבונה לן חיתת כמון סכר אק מומא סכבת
 בעפר אלם דר כוונה אחרת ולא חיקל לכתבן אלם
 כן ואכרסם ענדק עומד ויא' ענדק עומד חיקל לעמר
 אלם סכנה הבעת ולא קרימון תיקון סופרים אלם סמס
 דקדקו ופירוט סמס כמיוס לן קרימון זל

כל היבא

איבא דאמרי ס' טוס
 אמרו יוס' סמיוס ל

אלא בן עזריק אגל כמון סכוכר כבכרות פרק תפלת
 דאיתכא סמק **כל היבא**
 רל' מנבג
 לארץ ישראל וס' איתא ל' פלוג מוארן ושדא לנבג
 כמון חזי ערנא מרבנן דאיתא ממוערינא

תיקון סופרים

ס' טוס

ס' פלוג מוארן

ס' ממוערינא

ומערב צל ליל ארץ ישראל שהיא במערב צל בצל וכן
דאלקין לשלש דעות לתת כנח בתרא **כל** כיכר
דאמרי מפלגה דבר וזו שיטת התלמוד
מקום שמוציא מימרא אן ברית אונג גררא וקדר בע
לדושי זה מידי לפרושי אן לאקטוי עלם מקדר לה זמנ
תארינא ואמנ מפ כל משקרא אונג גררא און וקצ
מפ ושקרא וקאק תמא בפ אלו סרשת וצ' אמר רב
ריקא דמינלרא באמינא סומא וכו דאמרי מפ אמ
רבא וכו ולפ קאמ מקדשי צ' מידי ומין א שיטת
התלמוד בכל מקום שוב ראות בפ קרן לנכות שאומ
בלשון קזא קא דאמרי מפ ואעב דלפ קא מקדשי צ'
מידי ומנ דאמרי דאמרי בע לאיתוי קך מימרי דרב
כלהו קדר איתוי נמי קא ויש מקומות שהתלמוד מקדר
ואיס אומ מפ כמו שכתב התלמוד פ כל קשעשן גבי
ראויא שהטמין כלם תחת כספנו וינא כו לפ גירסא
רב קצאל דלפ גרים אמר רבי יודא דאומא — שקטמין
כלם כו דתקוי מילתא באפיקה כפשא אלפ דאמ רב
יאודא וכו ואונג גררא דמתנ נקטא ואמר שקטמין
קך מילת דל יאודא קור התלמוד ופ ואמ לפ אמרן אן
בבעל הבית שאיס עשו למכור את כלא וכו וכתב ס

חתומות דמון תריון ^{אחר} סהבא קמימורא אגבררא
 קיהל לחזור ולמן עפ' אמן רביאורא וכו' ולמימור טלח
 לן אמרן ע' בסיסת התלמוד בכל מקום אסיס מקומות
 סהתלמוד מקבר מטעם זה ^{במא} עפ' דכתיב רפריד
 ומי חיבא גורמה לתיסור ומשם אין דתם אום הסדרים
 סתפסא בלוע דברי ל' יעקב אומ' אע' נקב גורמ' כל
 יעקב אמן רבאומ' אין הלכה כל יעקב ומורי כר' תרין
 ככמן לפ' סיל' למקשה שמקשה ומי חיב גורמה לתיסור
 אום קהורמה הוא בשעמוס מספיקן — למא לתיסור
 קהורמה ולזה בשקשה ומי חיב גורמה לתיסור קל חן
 ומא תבן וכו' רל' אכשתן סע' קמאי לן יתיב גורמה וז'
 ומהינן אפ' אכ' קא דתם רל' לן זו כלבד אמרו אפ' א
 אף בלוע סעמ' יש קהורמה לתיסור ש קא דתם וכו' ואמ'
 רבאומ' וכו' אכ' סאין הלכה שמונת ורשאא מורה אים
 מורה בשעמ' מספיקן ועפ' קורמא מייקרי עב' ולן אים
 צריך לתיטיי קך רבאומ' כל' ס' מן אכריהן לפוד יש
 ר' איה דתיבא גורמה לתיסור אלא ראל' דלמדש רב'
 בצרית קא מיידי כדך עפ' וכדן ק' א' ראל' למימ' אע'
 מסדרא וכו' ולמימור טלח קך רבאומ' אלא סהב'
 סתלמוד ועתה אט' לפרט קך אומ' בסיסת אכרית כפ'

על כול

ומהינן אפ' אכ' קא דתם רל' לן זו כלבד אמרו אפ' א
 אף בלוע סעמ' יש קהורמה לתיסור ש קא דתם וכו' ואמ'
 רבאומ' וכו' אכ' סאין הלכה שמונת ורשאא מורה אים
 מורה בשעמ' מספיקן ועפ' קורמא מייקרי עב' ולן אים
 צריך לתיטיי קך רבאומ' כל' ס' מן אכריהן לפוד יש
 ר' איה דתיבא גורמה לתיסור אלא ראל' דלמדש רב'
 בצרית קא מיידי כדך עפ' וכדן ק' א' ראל' למימ' אע'
 מסדרא וכו' ולמימור טלח קך רבאומ' אלא סהב'
 סתלמוד ועתה אט' לפרט קך אומ' בסיסת אכרית כפ'

קבל בענין **כל** מיכיל דלמורו מילתא אנגלוריקא
קמיל קמל לפי דרכו סרצת למרסו זה מדבר

פנין סימן לדבריו דמותך אית סימן חס למדין עד
דבר אחר כמיל אדרים לעברכו דקת מטעם סקבא

פכנסין למכול בתרומותו ולח קתמ כדאיא מטעם נחת
מבוכים למטמוע מילתא אנגלוריקא דכפרא ליה

מיעכנא וכן כלבמך **הא** דלמור בכל דרוב דבריו
תורה מדבריו קבלא לפי ילפי רל דבריו תורה

תורת משת קרני מתערה לפי שמתעם לדורו וסלבטאי
לח מיקרו לח דבריו קבלא סקבל מרזח מקדש כ

פסאח ופסאח לפי ערך מטעם וקדור וקמוטוס ומר
שיט לאסיף נשיסה א אכתב כפ מנא בעת *

פרק שמי שיטת התלמוד לשלם כמנא א קאן
מקשה אחר כמנא תרלום בעל התוספת

ומקדושים משתדלים בכל מקום לעסא ולשתן בדברי
המקשה מרדיות לרדיות חזק מופט טהר כמקשה קאן

אחר ולח סמס חזק פני תלמודית מופר סמית כגליתין
אראר צפ וקאן לפעמים דוקים למכעל מנא קאן

זה ולח המקשה אראר חזק מותך דוק גדולסרין
לפנות ימין ושמאל **דרך** התלמוד כמקשה

סר צונסקע טעמון הייז מקשה טייך לוי אלס וכן צורנע
 מקומות **כל** אי קום שבת למוד מתפרט קום קום
 בבר שלמן דלסון קום משמעות לרייך קום קום
 לרייזי טק וואס רעלן לוי קום אמרת שלמן טו קדרך
 קום שלמן לרייזי לן קום מה טאט מקשה עתה נני
 דקושיית קר קשונע במקומה עומדת אלס גשתי
 דתרת ואמרת כך וכך קוים כפון נריס כתיבת נם
 מן הסכנה וואלך נעם קום לכנס בגוון דקום קום
 בגוים קום בעל וכו' ולרייזי קום ג' בגוים קום
 למיקס דתקדש אלס דמפרט לך זאל שלמן קום קום
 שלמן לרייזי דאמין דאמרי בעלך נשיתבד תהרגל
 למיקס בג' דלס כוונ אלס לקעבר על דת וקום עברו על
 תקצת שדיס עקר נני דמין קושיית קר קשונע נעם
 למרי כעקרה עומדת אלס קום דאמרי תבעל בגוים
 אית ובעל מן דלגעת עצום כוונ ועל זה קדרך ככול
 תלמודא פטמים מקשה מאי קמיל תבעל מדיוקא
 ומתקפלע דיוק דמותה אית לן שמוע פ' קשה קר
 יענא אין מחזיקי בטבס קסן וכו' וקום ורכוז מתע
 אית למסון מילכ דדיוק על קמס זה הכלל ליתתו מאי
 ליתתו קום דל אלעו אין לקסו כזה וכוכא כזה ל' טעו

איתתו מאי
 ליתתו מאי
 ליתתו מאי
 ליתתו מאי

איתתו מאי
 ליתתו מאי
 ליתתו מאי
 ליתתו מאי

לשמוע דקא מתעיתן לן מפרש בקרוי וכן ידע זה
הכלל אי לא ערר אלעזר ומוי יש לי שצון בכל מיכא דקמרי
פלו דיוקא דמתת איתא לשמוע אכ יאמר דבריו על
קמטת וליא זאת אומרת וכו' **וראו**
שהדע דלן פרעסן מאי קמל תענא לן
ממשך לפי שהיא כפי הכלל אבל מבריותא לן שהבריות
אינם שערות כפי הכלל וברב אימוראים אינם יודעים
הבריות דקמרי פלו בריות לן שמייתא ובריות
אין דמנא דפריך מאי קמל תענא מבריות ואן
דקתס מהימ סעמ דקיס לן לתלמודא שאנת בריות
היתה ידועה ושערות כפי הכלל כמטת וכן מצא
סמקאי מאי קמל מאמורא לן מאמורא פ' קמטת דמקאי
על מילתא דרבאנא ברית דר' יאסע מאי קמל וקא
אמר רב רבא איתא וכו' וטעמא מאס דרבא דמון
היה וקיס לן מאס דקנה דריס מילת כפי הכלל ומסתמ
סמטת רבאנא ברית דר' יאסע ומה פריך עלה מאי
קמל וקא אמר רב רבא איתא וכו' וטעמא מאי לן
כפי אונטרו דאמר רב פפא היתה פרה גזבה וסבתא
בבבאי וקאי דבפפא פרה איתא לשמוע כלני
מקמל רב פפא קא אמר רבא לשלמיה גדי גזבל

נסתנו נשתחייב ושת פרה ארבע לשמוע. וכל המקש
הש משום הרבה קדמון מרוב פפח מיהאין לנא דהרס
גרי' רבא זאלן אורב פפח תלמודו של רבא היה כדמוכח
בכמה דוכתי ומקשה עליה מדברי רס מאי קמל
דסת' שמעתי מימיה כדכתיב רש' לשם דרבה זכא'
גרי' ומוכח לה משמעתיך דהרס קילך גרסא טעמא
כדכתיבנא' **אין** מקשין מאמור' לממור' משא' דאל'
גברא' אגברא' קא רמית גרא' צעקדרי'
פ' הסדרה ופעמים פרט' מאמור' הויבא דקיס לן דאל'
במות' ה' קא דקמ' והאל' יוחסן גזל ולן טעמא דכעלים
וכו' ורבים כדומא' **דרך** התלמוד להקט' לממור'
מברייתא ואע"י דאיתת' מברייתא
אחרת ושא' ליה צדק' למן מי טמ' דתהוי תובעין נמי
מיהא' והש' אמרי' בקידוש' פק' דאנתבטן לריש לקיש
דאמ' מיתת' האב מות' אה מרסות' הארון מקל' וכו'
ומיתמקי' ולן איתת' גרל' קרא' זמנא' ומקדרי' טמ'
תהוי תובעין וכן תמוצ' צור' מוקומות' ולן מי
אנתבטן קרא' זמנא' כל הויבא דאמרי' תמא' כוותיה
דפלו ממלא' הויא תובע' דבר פלעתי' ואין דרך להקט'
לעובד' אנת' ברית' ור' אית' סוג' שמוק' פ' תפלת' קסטר

אין
מקשין

גט תפילת אסתי תקום דפליג קתם ר' יאגטעבן לוי ור'
 יוסי בר קמח' ואמרי' תנ' כוונתה דר' יאגטעבן וקדר'
 קאן ממ' תמ' תונתה דר' יוסי בר קמח' ואין א שיטת
 בתלמוד דקאן תנ' כוונתה דפליג וקדר' מונת במינה
 לאידך ובזאת שחיה קשה מאד להתעבא קאן שר' אית
 בבריית' שיש' אהרת מתעוררת' בא ואמרת דקתם
 קים לך לבטל התלמוד שאית' בבריית' אית' שפיר' ד
 ודומה במדרשו של ר' יוסי בר קמח' ומה דקיקא לך
 מילתה קים פליג עלה' וטעם מסתמך קאן לשב' השיטת'
 האמורא' אין לך לאוק על התנא' בשום פנים
 בשלם ואיכא גט דבור' קייא ממש שאמורא' לפעמי' רב
 תנא' קאן ופליג בפ' דכתות' ר' קייא תנא' קאן ופליג
 בפ' דמוטע' ופ' שאי' שאי' תנא' סל' מוכרו' לך במש' ו
 לך בבריית' קאן רל' סה' שאי' כמו תנא' ויכולים
 לאוק על משנה ובריית' וזה התרוח' קים מתרין אצ' ד
 מתוך דוקא גדול' שאי' מונח' תרוח' אהר' כדמוכח
 קתם בריש' מוצ' דמקשה בריש' על ר' קייא מוכח
 מת' ול' מתרין תנא' קאן ופליג' לכוף דל' אהר'
 מיפסד ליה סל' קת' ואך' לך פ' דכת' דמקשה על
 רב' קאן קת' מן קמח' וכו' ממתמת' דתע'

אכלים וקתמם מן המזון ומותרין מתעב קא רמיית עליה
 דרב רבתנא הוא ופלג ולא מתרין תמא קמיא כרב
 המזון וס קאמ רב רב רב קא כדמתרין קתם אלתא
 דר' יוסאן כבד כהן סס קתמס פת כזה על דוסק יותר
 וטקא ליה טע לשימיו רבתנא הוא ופלג ודוקא קאן
 קסט לרב בתנא אכל ר' יוסאן לא קשיב לא כהנא מדלא
 מתרין קתם גב ר' יוסאן ר' יוסאן כרב פלג ורב בתנא הוא
 ופלג אלזו לא קשיב לרב ר' יוסאן בתנא **זימנין**
 דמתרין תלמודא קדא פרוק וקא מוס
 למימז פרוקא אחרין אלזו קדא מימימז נקס וילפ קא
 מילת מפ קחולן גב פלעב דר' ישמעאל ור' עקיבא
 במקיימי עבדים שאינם מולס וכו' ואמרי' ארמסע לא
 ר' עקיבא בלקא עבד טן קשמסות לסע ליה קא וסוד רב
 קדא מתרי טעמי נקס וכן קאמ קבדיתות פטעמיס יש
 כמה פרוקיס וקתלמוד לא קא לתרין אלזו קד מימימז
מציע קוסי שאן שאלמודא שמיב טעא אמור'
 שקדם ל' קרנמ קא ריבמות פ' קרס אמז
 רבא אי קשא קא קשא וקא מקדר ר' אלעזר לתרונא
 ור' אלעזר קודס לרבא קרנמ וכן נשמע קמיית דחולן
 דקא שקל וסרי אבי ורבא לתרונא קוסיא שקקס רב

ג' ילמות מולט כ' סאלה י' קור

אשי כדמונפת התם אל רצאשי אמן וסקייתתן כשרת קא
 קל נאשי ורצא קדמונ לרצאשי בזמן — וכמג ברוכת
 אחרית והטמן בזה למה שאתת הקושי מוקשית גם טמו
 קראטומס ותרעה **אשכח** ותלמוד
 סהאמורא ישא בדבר והוא טעמו
 ושיב לשאלת נשמו ויקיה כזכר טן קשאה והפשיטות בפי
 אלו מוצאות צמטת מצא שרות משודין וקא בשע וכמו
 אר יצחק קצבד אמורתהאי וכמו אנו מדברי ר' יצחק
 דלכא למימא סתמא דתלמודא קא בשע אלה דקא קאמו
 עבר קט דלא בשע שיערא כלל שיק סס ואכ עב קאי
 וכמו מדברי ר' יצחק הווא וכאלו אמר ר' יצחק וכמו
 קצבד אמורת: וכן בצמנא וכן מוכח בדריא פין כלל גיש
 גב מתת דהמבא גב ואכד הימא דרמי טלמ מתת
 דנטי נשים ומתרגן רצא לא קשיא — והזכרו התם דרצא
 טפיק הקשא הקושיא דאמו בשלמ רצא לא אמר כר זרא
 מתת אלה למה לאקטוי אלה רצא טעמו הקשא הקושי
 ודכוותיק צמקמוותא חרי **בהרבה** מקאמות
 מנא התלמוד קמטת ומוסף
 צה דברים צאומרס קסורי מיקסרא וקא ודוקא
 לשוסף אזל לשוסף קדבר נהפכו לא כדמוכח

היינו מבינים
 מה שכתבנו

ק ד

פך דכתיבת גמ כל סלם נכבד ונחמד וזה חזן יכול לשון
סעתי בתי וזמן חזי קתם תמ כל שבח וזל רבא וקא
כללם ונבגת וקאטע משום סאדס פועמ בגרס למר
דבר ע" שכתב חזל למאנה דבר נחמכו לש וכן פרס"ל
בבב"פך דמדרין **דרבי** מתנאים לפתח
דבריהם ולם לפר' וזה חס יוכלו לדוקקן
ולקובחן ממשמשיתם ולומ' קבט' או קי' וטובח כד
מהדוקקים סאומ' גב התנאי שקאמורא קיה'ע לבר
ולפרס דבריו ומולם פ' דבריו ומשמען וקארך בום
קבריתותי בפרק התכלת דלם חוקי קתם דברי אמורא
בלוסן שקעמודא בלותה קאנתי ענמה בבדיתא אקרת
גב קוסי צמר פטרין של פשתן ושל פשתן של צמר וכו'
וקייס מטמ שקאמורא קיה'ע לפרס דבריו מה סאין כן
קתנא וזה מכונן בדבריו להטן קטע' ואין ערך בלריכות
אשכחן בלית דוכתן אמקסא לים בתנאי
ומקדרי' כע' לית לשו מילתא דקך
אמורא. בעו' פגט עו' שענדן יתפ' שוקא חייב כלום
לח בע' כען פתס ואמרי' לים בתנאי וכו' ומקדריסן
כע' כען פתס כעמן כל' ולם חית קאמורא בשום
אקד מיקס וטובח בום נמוקומות אקריס' ופלארת

לפי שיש
לפי שיש
לפי שיש
לפי שיש
לפי שיש
לפי שיש

לפי שיש

לפי שיש

דעת משה שגם לא יוכלו לה דאיתו דהיקא לה אף יאמ
האמור דבר דלא ככתב כמ"ד צמור אית הלשון בפ סעבר
וקא ממחר לה אפי' כהן לא אית ואין זו שיטת התלמוד
ומבריתו עת עורר בזה התימן הבטלן ולא העלה ס כלום
אלת אמו עדיך לבאר טעם כל אחד ואף לפי טעמים וצ"ל
בבב התלמוד אומר למה תנן סתם דלא כפלו

ופעמים אומר למה תנן סתם כפלו וצ"ל
למה תנן סתם כל אלו דעורר בפק דעוררן במופתאיים
אם אמרו צ"ל וכן בבבכות וברי טעם שאין התלמוד
מונח קאיטא טה בבל מקום ומורי הקרב ר"ו קיה
קיה טעם לשבח גב' ל' איעור דל' איעור שמונת מוזא ואין
קאבא במוות בכל מקום ומה דהיק לה מילתא לתלמוד
טפ גב' ל' איעור למה למה תנן סתם כוונתה כלו ומלכה
במוות כהין סתם במס' למוי' למה תנן סתם דלא ככר
פלגתה סאומ' בכל מקום וכן ישל טעם אי מושריב
כמ"ג טתאים אקרים **זיבנין** מא' למה לתלמוד
להקשות און לפשוט דבר מבריתא יותר
מומשה ואע"פ שהיא יכול להקשות און לפשוט אות דבר
מומשה והגון שהבריתא מפורשת יותר ט קא דפרק אי
זא שך ויתכין אין עסקין ואע"פ שמומשה

ד

היה לקמן אלן משום דלן מסיים בה בדין יצא הסע
פסקים כדמסיים בבדין לכך פסקא ליה ליתויי בבדין
וכן בהרבה מקומות ומטעם זה על לתרץ מאי דקסיא
בשמועאל קמייית דברכות דאמרי' הוה שמעיה בהרבה
מייבעתן הוה וצ"ל השמש וטהר באת שמשו הוה אן דילנן
באת אורו הוה וקדר פשטנה מוכרייתא דקת בבדייתא
וקימן לדבר צאת הכוכבים וכו' ומן המטנה היה יכול
לפסוק דקת מטעם שהקנה ככפי' לחכום בתרומות
אלן באת שמשו הוה אלן דעמא לכו למיפשט מן
הבדיית הוה ומפורש יותר מן המטנה דקת בבדין

וקימן לדבר וכו' **בבבולי** תלמודא מהדר
לחוקמי מיתת' סתמו אלנא דקד

מותנאי דפלעג בהוה מילתא במקו' אחר והוה אמרם
בכל מקום מוצ מיתת' לח פלו ואל פלו אף פלעג ואף פלעג
וכוונ' בזה ואן ולשחול אולי דעתא לישית הוה ואהר' שמעך
א ליתא במור ולח במור משום דמסתמא אס איתא דהו
דעת' בדבריה מוכח' במקום שבתיא השע דעת אלן
דאי מטנה זו הנשנית על דעתא אחר מאיתא דתנאים

סחולקים בדבר במקום אחר נשנית וקיי' דקא מוס
מוצ מיתת' וקמאן תר מיידי'

פעמים

מקשה ממשנה מריו ואתה ראינו לראוי אלן דסמוך
אסיף דקת כל מקום ששמונר פ לא כערות כערק אין
קסנה לן ואיך לראוי דאתן למושי סנרת לא דסמוך
אסיפא דקת כל מקום שישמונר אין קש וכו דרזייס
קסנה שיש למטה בה זכות למכרה אלן קסנה לרא

סוגיות

וכונן בה קרנה קתלמוד כהרנה
מקומות להקסות תאלה ממשנה לראות
בנל ולתרון וקדרות מקשה רלסונו ממשנן שאין לראו
כז בריש קדושין ומתן איתרוגא לאילן כז דרמס
שתם כז דברים וכו ומריו דקד קל למויפרך תהיל
דקת תרומות מועטר שנה לזכורים בשט דרע וכו אלן
מפט שאותה של איתרוגא דקת דקל פדתי לן התיס ממ
סאין ריש דקת בכך משנס קב פריך מינה סדרך
קתלמוד להקסות תאלה דבר שיש לדקות ולתרון וכן בכל

פיעמים

דוכת"ו כשאין אומן קא דטלג לן כפ
אלן מכללן איתמו פריך ואי
מכללן מאי כול ואז מכללן מאי קאי קא שפר שמש לן
מכללן כמו כפ ופעמים לן פריך ואי מכללן מאי
ויל לן סידך להקסן ואי מכללן מאי לא קיפן שסול קא
דטלג כפ איתמור קא מכללן איתמור ומיית מכללן

ד ג

איתנו ומסויק בפ' איתנו און שייך למיפריך ואי מכלל
מאי מסוס דטון דקא טרק ומחדר למסויקי דבפ' איתנו
ואל מכללן כדקא שישגריעות בכלל ס קא דער קצא על
יבמות אר' יעקב בר אירי אר' יבגטעל קלכ כרס' בן
ינאוי אל' ר' זירא ל' יעקב בר אירי בפ' שמואלך און
מכללן שמואלך מאי כללן דאר' יבגטעל וכו' עד אל
בפ' שמואלך ומקשה ואי מכללן מאי ומתוך מסוס
דאל סאט קתם וכו' וכן כל כהנ' אבל מקום סאמ'
לפ' האמת קא דתלו לנו בפ' איתנו אלן מכללן איתנו
כטון קהיא דשעשת טג' אמ' רב פפא קא דר' אבא לאון
בפ' איתנו לא מכללן איתנו דאמ' רב אירי בר אבון וכו'
ודכוותה טונא בכל כהנ' שייך לקשות ואי מכללן
מאי מסוס דקנסט קאמרי' **דרך** קהלמוד להבא
משנה דרך קנה בחולון פ' קזנעוה אלמים
תכן כוי חלם חסור כהל' כהמקודמו טעון כסוי וכו'
ומטענה זו אינה ספויק בסגרון זה אלן סתתאמות קצר
אזתה לפ' מה סברי להבא וכן היא קצעה סל משנה
כד סוק לפיה דמו טעון כסוי וכו' כד סוק לכהמרי'
אלם חסור וכו' וכן פק' דשעשת תכן קתם מראורי'
כגשם סתים וכו' כד רתעזה בשלג וכו' וקמטע

במקומה לאו חט אית דכך היא חצנה של משנה שאת
בקרוב טעה שמים למ כצמר לבן דברי רמ' וקצמו' אומ'
שאת כצמר לבן וכו' שאם שאת למוד קצר אותה ולקח
דברי קצמו' שצריך ודכוותיהו בעלמוד טובא וטעמו
שאין התלמוד רוצה להאריך ונקיט לשון קליל ונדרוש
מזו מוצא חבריות במנחת שאומ' תכן מלק בשמן
מטמא בגדי' ואין זו משנה ולא קיטר ממשנה שאם
מדיוק דמתע' אמרטיעיל לזק חתם ותשכח וכאן אין
ערך להאריך **בבמה** מקומות בעלמוד
אירא כחא דקיתרא עדיף
טעם לא שמוע' בפ' האומ' בקידושין תע' מקוים ולחאר
מיתה גו' ואין גו' דברי קצמו' ל' און קרי זה גו' ואקשי'
ולרביהודא דאמ' בעמ' נמי פלג לפלג בעמ' ומשע
לאודיעך כון דל' דאפ' במקוים ולחאר מיתה קרי זה גו'
כלו וכו' בעמ' וקדר מקסה ולפלג בעמ' לאודיעך כון
דרבנן דאפ' בעמ' אין גו' ומיתרן כחא דקיתרא עדיף
וכן אומ' ע"ל דוכת' ולא פריך לפלג בעמ' כדפריך
בריש טעמ' אדמיפלג בעמ' לפלג בעמ' וכו' כחא
דקיתר' עדיף לפלג בעמ' וויא ולתע' תרמ' ל' קיח
וצעמ' שאין וכו' ויש מאלקי' ח"כ דאגסון ארד
לא שמוע' תרומ' און לא שמוע' ד ד

תדוויג אלן כחך דמיתר אלנד אכל מיכ דתלפון קדי
לגודיעך כח האסר וקמותר אונן שתקסם קדין
דעצו ויין דעצו דונן פריך קס משנס שתרפול
ונענה קדן מילת קיא **פעמים** פסיס תלמודין
בע' מוטשא דלמודין וזעפ סמין
יכול לפשוט ממשנה שבמות פ' קלסא דעצו קי קיוסי
לברי יצחק וקל פסיס לן מוטשא דרבי בר אשא וכו'
וזעפ סמין יכול לפשוט ממשנה דקת וכל מוטשא בר
קדי זה יחזיר וכו' וכן במקומות אחרים וקסעם טק' לן
משנס דמוטשא רב **מציו** ת"א אקד דפסיס מילת
מוטשא פ' כזר קדנ' דעצו פ' רמ' פ' כזר
קטוק יאן כזר קמויק ופסי' לן סמות' ונתר קס קיאן
ת"א מוקמוות אחרים וקסעם טק' לן לתלמוד
למיושם מכל מוקמוות אחרים **מציו** דמקס'
למוד' מברית וקיאן מילן טמ'
דמתרעלן קיאן דילן משנסת קיאן כפ' כל כתיב נס' כל
קמויקן כדמן בשנת מוטשא רב וקס' וכו' עד אל דרמין
מילן טמ' לך דמתקנת קיאן דילן משנסת קיאן וקסעם
קסבריתת לן קיאן מוקמוות וידועת כ"ב וזעפ' סיס
בריתת דלן

מיתעין פק ל קיין ול אשעל ויאמר בעלמ כר
ברית ללן מיתעין סקר קיין וכל אשעל ששנת קים
וכו כושה למעלה ומשעס ופסח ^ל ^ל ^ל מקומות דמיות
ברית ומאי דקיתמן עלן מאמורין ויעת עלן קים כרי
מברית לבד דק מיות קריות שדין רוע כען בעל
דמעטת דפריך ומי איז קרית לזיסור ומשעל
והעמל אש קשר סנפסק ברוע דברי ל ל יעקב אמר
אשעל סקב קרית ל כל יעקב אמר רבאול סקב קרית
כל יעקב ומן קברית לבד כלן מילתיה דל אול אש
סע דאיז קרית לזיסור אלן משעס דל אול משעט
קים מיותה קל ערב אול דמאל גרבאול אידי עלן
וראי מיתעט קיין כך אמר קרית מורי כר ^ל ^ל ^ל סעמי
מקש קמור לזכרו מרמ משעל או ברית וס לריות
קל ומע למסרך ליה ולמעמי לרדך מויעל ולן פריך
ליה וס תמוצ בתמות לין מספר כושה מעקשות בכל
מקו אש מעל למימ ולמעמי ולן אמר ^ל ^ל ^ל מועס קמורין
דקוקי ברית וללן כלם כך סעמי וזק מוע למקומי
כך ברית בעמין קשר דל יום אלן משעס דדקיק ברית
בעל סעמי מן אלן למקומי כפסח ולעל ללן כלם
קל דער טור טעמנע קל דקת קונן משעל את מכתור

רובע איס מטלם ארבעה עשר ומוקי לה אבי להא דרובע
ברבעה ולח קטלח ורוב מוקי לה ברבעה וקטלח ואפה
איס מטלם כמון צקדן מטלם אקדן כוונתה להזיק רבעה
אין כוונתה להזיק ואמרו צווי קח מיטלג ברנר
סדרה עב תפאק צו קח מיטלג פו דרוב קל דפסו
ואלע אלא כוון גדל להזיק והא לרביע ואעב דרוב
קל צפן דרוב סדרה עב תפאק איינאפה מוקי לה קס
מטנס דפסט ברית יותר ברבעה וקטלח כדאי קתם
ורכוונתה סונצן // דרך קאי מורא למיבש בש קאי
דטמוע מינה תרית לפ תסובת מיטלג וצאשן אקאר
מיה יכול לשיאל צפן ארית בש מיטלג רב כהנא ורב
קאי מרבעה קר קטלג מוכן וכלע מוכן ממו ואקסי
ותבע למו קאי כלג אקת ומקרה קאי דטמוע
מינה תרית קבע מיטלג כל לפ תסובת ומשיב מו
למיטלג תרית קאי מקדר למו צבירי קש אקת ויא
מקדר סרית קאי אקת בשירי ויא קל אקת גמי
סרית קאי מקדר למו בריתן טתם קאי בעית
דמוטמוע קאי אקת פסי לכד דשירי וקאי קאי פו אקת
סרית ומקד קאי מקדר בעיות טתם סרית מוטמוע
קאי אקת בשירי

אכלא מחדר לבו אקת בשירא אכע תרת מו צע אה
 אי בשירא און לא וכתב לפי מאחת נמי און שמש תרת
 דאי מחדר לבו טריפה נא טעם נאי מחדר לבו בשירא
 קא טעם טריפה דאי סל זמני בשירא מיריפה אגרי
 ריפא עמיו זכרתי אן מיכע יאל לקולא און דאמרו
 מיריפה קא ריפא אכל לאמורא לא רעט אס אסא ופענ
 לאומרא לא אס אסא בלא מדור בריתא אכל מחדר לע
 כפאית ולא אה שמש מינה לאידך גמי דאכע קא
 מיכע לן אכל אי טע לקולא מיריפה קא ריפא כמט וחאו
 דרך קאונ כפ אע טריפות חון מינה לכל המוקומות
 כמט התוספות בכתות פ נערא נט מכרא כעענא
 לבעלה יט לה כעענא בטן דכרין און לא נאקטי ותעע
 מוקלת כלו דהוי קדא דשמש מינה תרת דמומרא
 אה שמש מוכרת כמון שמואל עתוספת העין סס
 וכלן אין ערך באריכות דאכל קא בלא אספא וארי
 השכן מרגנית פפויס בע בעע אמורא בלתי
 מו צע אמורא על און טל אכענו כמון אפא דפסקיס
 עכבר ככב וכבר בפנו ועכבר יונא וכבר בפנו מאג
 מו אמרו מייס קא דעית אגא דטפיק און דילא אחרין
 אגא ואיתל מייס דעאל אגא דטפיק עכבר סאור וכו
 וכן טובא

כג קתם

כתן שיהא מקלקל ומן הדש כשק מינה היתה נב' עין
סס עכ' מהקחם מורי כר' " **מציונו** דמקא ממי

קמל תמנא קרא זימנא מיתרי תכאי

דקד תנא אמר מילת וסידך תנא אמרה דר וכתב אמרינא

ט הא דר' יוסין זמטתמנא סאולאומי לשתקין בדוקי

וסמרי' ממי בדוקי חילמי ססדקין סתאמו תמנא קרא

זימנא דאוק מדברית וכו' ומילת דמנא סג' אמר

אמרה ומילת דהתם רב' ור' יקושט אמרה וסין שיסר

התלמו' להקשו ממי קמל תמנא זימנא קרא מיתרי תנאי

אלא מוסתם משנה לשתם משנה ועל ר' קא פריך ממי

קמל' קא תמנא קרא זימנא אלם שיטלמ דהתם

פקידנאי קא פריך תמנא קרא זימנא כלו אמרי' אל

תנא לאג' נב' דוכתא ולמי היתם וכן חנא סאולאומי וכן

מוכא תמנא ממטנא לברית פ' מיתר ואת זב' גט קארע

בלמים לקהוכו ומקשה תמנא כויר טהיה טורה וין כל

היום כולו וקד דהזרע בלמים אינה משנה אלם בריתתם

וממטנא לבריתתם אין שיטת מתלמוד להקשות ממי קמל

תמנא קרא זימנא דכמוס דוכתן אשכחנא בבריתתם מק

שטנא זמנא אבר' שהרין אבר' וכן כתב סס התוספ' "

פעמים מקא התלמו' מאיסוכ' דרעסן לזיסנא

דברית ומתרחל' למי דאוריית' לדדנ'

ל"י כהנא...
בבית...
בשנת...
אלה...
אלה...

והמקשה היה סתם לרמות מסוג כל התקון רבנן כעין
לדורית תקון. ומה אמרו בהדין פק' דיצמות גב צרת
בוסה דמקשה מסוטה דרבנן לפוסה לדוריתא ומתבין
אמינא אצל לדורית ואת אמרת דרבנן. ואמרו ודקרי
לה מיז קרי לה כל התקון רבנן כעין לדורית תקון. וצמח
גיה מתרבה לא מיז דקל פ' פתרא דעו' דמקשה הוה
מסומאית עם קארן דרבנן לפומאית סרן לדוריתא אלן
אלהה רחית בעסע' דסומאית עם קארן דההה לדורית
היא תשיין סס וכאן חין מקום להאריך. |
זמון בשמקש על תנן דיהי אידיה מתבין קא דיהי
האדרתה כללן קרן קנרין דנפסיה וקרא סב' צ
דרבה וניה לא ס' וזה תמונא צמח מוקמות ופעמים
סתרא על ש' קאי קושי תרי תנאי ואלעזר דפלג כמון תרי
תנאי ואלעזר דרמ' תרי תנאי ואלעזר דר' אלעזר בריש
ברכות. וכן כבול תלמודא ור' יודא קמ' קמ' מר וקד
אמ' לא קמ' מר אמ' קמ'. וכמון סומאית תרי תנאי
ואלעזר דפלג כך מופס תרי אמוראי ואלעזר דפלג כמון תרי
אמוראי ואלעזר דר' יוחנן ובהרבה מוקמות. ויא' לא
דמסתפנא אמינא דר' כהנ' לא מסקר קד מופס אלן
סמקס שמש מופס רבן ומשכחתא דמשקראן אמ' קמ'

וסוכה חזרה מן האחד לן שמוע חזורה ומאחד שמוע וסוכה
 לנח במזל בעצמו פר' אין כדון דפלטת קתם לוי ודנחמ רב
 לשלם לאמונת מרס עצמו מוכת המדרש אפי' שנה אחת
 דמזל וליה איה יתעבצא קמיה דר' ש' אמר ל' למא שמועת
 בצורת' אמר מותר' בצלחה בצערא אמר מותר' לקבל
 אמר דמזל' במדרשא ושמועת קדרי עמ וקבלת לוי דלפ
 איה מדרש' לן שמועה ולפ קדר עמ לא ש' אמר כן
 מדברי רש"י פ' מעט נב' אמר דאמרי קתם עמ' לן דפלטת
 דרי אמוראי ואלו ב' דנפשיהו ולפ פלטת תרי אמוראי
 ולי ב' דקד אמוראי וכב' רש"י סס וזה לשון וכ' פלטת תרי
 אלמא דקד מר אמר קתם אמר פלג ומר אמר קתם אמר פלג
 קד משיבא קתם מסקר אכל' ש' פלטת אלמא דנפשיהו
 כדון אמר פ' יסוד ומיתר כל' קד וקד אמר קתם מסתברא
 סעמי ואין כ' מסקר דכל' קד וקד סברא דנפשיה קתם
 מר יקיבטעמי למיתרין ומר יקיבטעמי למיסורא ואל
 לא זאל דברי אלהים חיים דמוטן דש"י קתם סעמי ווימוט'
 ש"י קתם סעמי סקטעס מיתקד לפ' ש"י קדברים
 כש"י מועט כל' אנ דברי רש"י **דרך** קתלמוד לקנר
 המוקד לתלמידי מושל אופים כמיתן כמון
 דקמנ' אמר ועתן קבוק וקס' ע' כפ' סחכלו ואין הפסוק
 אלן ויסוף קמישית' ע' ע' עלה וקיהל' וכן כפ' קרוואה

דענה נא כגרה

לקיים מה שצו כל האלמוזי קולבן אחר חפז וקיים קרא
ויחבאשר פתח לן כן קיים וכן בעשרובן פלגה רב
שאודעת מיושבת עליו אל יורם שצו בער אל יורד
ואין זה מקרא בכל התורה אבל קרא דשמעצצא ואר
עמים ושכונת לן מיון קא דריש דמדמה צדק לשכרות
ובשכרות כעל להכדיל - ולמורות כדדרישי בכריתות
אז מהאי קרא קא דריש קיערוך סועך לן בער כלמא
בשעת צדק אל תערוך תפלתך וכן צדק מהקומוני
מוכא בתלמוד פסוקים בקצרה כך ראיית בעשערי

אורחיה

דערוטן תלמודא צדק
מקומות מייית דרשא צדק
קרא ויאעפ שאותה דרשא לפי האמות נפך לן מפסוק
אחר חפה לפי שהיא פשוטה יותר מאות פסוק מייית
לה קם כמון ספר כריתות ספר כורתה ואין דא כורתה
דמייית בכלל תלמודא והאי כר יוסי הגלילי כדאייתא
בקידושי אבל לרבנן מוכתב לה נפק דרישי מלא וכתב
לה בכתבתה מתגרסת ואינה מתגרסת בבסקף וכן נפ
האונל דמייית בעשעריה בית אביה כל סנה שבשערים
למטה וכתעסית וקידושי מסיק דהקולא קרא צדק רר
כרדים קולא דכעב וכמה רסית בתלמוד

מציו

בשמים רחוקים ממוקרים וקדר ממועסה
 מוקשה התלמות ואומ' וס' מאמר דמוקר
 ממועסה למה לו כפף דקדושין מאמ' ארופת מקודסת
 סנ' ומיא ספחה נכרפת ליש ועד סמדה קרין
 למלכה ארופת ומוקשי צומדה עד לקרא כלו וס' קפסו
 כרי סיוע ממועסה ומוק' וס' לרק קצת בעו' פל
 חין מועמדין ג' וישראל ששפאלו מי כדרך ושאל ל
 לחיב' את האוך ירבינו את מדרך כדרך סמדיניעקב
 לעשו דכתיב עד אשר אסאום ומעסה בעלמדין סל ל
 עקיב' ממש לקרא כדרך סמוקשה כקדושין סמדיניעקב

מציו

לא שיש להק' וצמ' מוקשו' קי סמדיניעקב
 סל' דבר קוד' לכן כלל כיו' קא' קרא
 וקא' סברא וכוונתם סובל' וכן כיו' אסכאן אר' סל' ר
 דבר אדם לפטו וליין קפדא' ככך "מציו ת'
 כן לקסא' סן לפסו ככול תלמוד"

דרך

התלמוד למי קסטן מוסלג' ולאו דכק' אל' כיו'
 עומ' בעלמ' וצמ' ממועסה ולמועסה אכל' וכו'
 ממועסה ולמועסה דוק' מא' כרא' כמדין פק' דערוכין
 שאלו' לבר קפדא' על דרך עומ' מא' אל' ל' ימדה
 מנ' ל' וכו' "מציונו

מציונו

בתלמוד ק' ק'

אי כעיה גילא

כעיה גילא

שמוסדר דברי האחרונים לפי מראשונים שמועצתם
קמויות דתריק אין מעמידין דמוסדר קתם דברי רשב
ורבא לפי דברי רעז פרתיה צו סלר אלעזר — בן
פרת שקיה צמיי התנאים כדאיתא בפק" דנדה וקטנים
משום דכל אחד מוסיף על קברו ומאן דטפ מילתיה
אחבריה ראוי לקובע באחרונה אי נמיי משום דקד דל
פרת שקר קטנה קספר באחרונה וכן כל שווא בזו"

דרך התלמוד יחד מאמרו מקבץ אחד
ואע"ג לא שייך אהדדי טחא דפר אין

מעמידין שמתא במה דברים זה אחר זה מאלקת ל
יוחסין ור' אלעזר ור"ט בר נחמט וכן דרך רבונ בכול
תלמודא **מיני** ת"ש שאינן ממשנה ולא
מברית אלף ממוימרא בבזיר פ"ב מושן"

אשכחן = ייתור לשון מטנה פעמים מדקדק
התלמוד מאותו ייתור ופעמי קיים

מדקדק במוצא כשר בשקיה פסול במלקא מדקדק
התלמוד במוצא למעשי מאי למעשי מאחר סימט אחרי
הערף זנב במוצא כשר בתורים פסול בבטיונה ומוצא
כשר סבבהים וכו' באותו הסר עצמולא מדקדק במוצא
למעשי מאי וקבריתת אומדכל היבא דאיבא לדקדק

דווקא ויא' לכתב לרקדק לן דווקא דאורקיה דמטנה צב
דבר שיש שטת הפתח למנוצמנא כדו סלן נשכח אריות
אחד מן הפתח שיש בבואם קו' לכתב ולכתב למד סלון
אחד מן הפתח דאנוי אך פתח פתח רחוק סעם למא
איש מרקדק בכתב במו סמך קדק בכתב ישיין עם פק'
דחולץ וכתב יין מקום ופסן יתסן בכל מקומות למא
יין התלמו מרקדק בכתב במו בכתב " **פעמים**
כמקשה לפלוג ולשתת צידה מתרן
כולה בדידה קא מוירי כלו' לן בעש' התנא לן סמועסן
קילקין דקד' בדידהו בדיקא מרת' אכל' יש שם רוצה התנא
לן סמועש' קילקין ובלא' אורקיה היא ש' קא דפק' דבבא
קמא ג' על' צוקא כלומר — קצ' פוק סתערק קיי' צ'
בשור תפ' רב פפא' אמ' ממונא' ורב' מונא' בריה דר' ב'
יהושע אמ' קנשא וספקא מינה אם מטאם על' פ' עצמו
דקל מודה בקנא פטור ויאקש' למאן דאמ' קנא מרת' כ'
קמית' סורי את' פלע' אן קמית' סורו סל' על' את' סורי קרי'
זמ' מטאם על' פ' עצמו אמ' ל'ו' ב'ס' כל'ו' וקשיא למאן
דאמ' קנשא ודיקאן ל'ו' ב'מועד' וחדר' מקשה אכל' תפ'
מאי אם מטאם על' פ' עצמו אה' מרת' סיפא' קמית'

סורי עבדו כל פלג קרי זה איש משלם עט עצמו לפלג
 ולשתם בדריה כלג הא דלג אשכח פסור עט עצמו אלג
 כעבד מפלג בדריה כלג כבן קורין קרה מצ לשווי קילק
 דאיכא דלג משלם עט עצמו ולשתם הא במק דברים
 קמוורים צווער אכל עתם איש משלם עט עצמו ולמא
 לע דשכף תנא לאור קיה גב צוק מכן קורין לעבד ומשע
 כולג צווער קא מוירי כלג קילקין דמווער בעש תנא
 לא שמוע ולג קילקין דבן קורין כדקא אמרת דאז אלא
 שטק לאור קיה צריט איירי צווער וסיפ עתם ודכוותה
 צימות כלג צימות קא מוירי וקארבע בזה כרו
 סיתת צמר ותתלבן קשיטת יתה יתה

בל מקום

שיש מילוקת צן קארמיים אומן
 קתלמוד צרפס קא קרון ופלע
 אומן כלג סמקדים סמונ לא מירדת ולג יאמן אמן פלע וכלל
 זה יקיה סמונ צדיך שכל מקום סתמוצא עתלמוד פלע
 אומן צדוע סקוץ קולק על שלפטו וקמן פלע צדוע
 סאיש קולק ולג צא אלג לסייע אן להוסיף

הא דאמרינן

ככול תלמודא דברי
 תורה מדברי קבלה
 לא ילפסן קמ' עקר

בדין
 תלמוד

מדק אצל גלוי מילת בעלמ' כלו לגלות סמפסוק מויי
 צמט גלף כדמוכח פ"א מקמ' דהתא ושי' ינח אין טמא
 לא בקרן וכמ"ל ויש לו עדיקת בן כטעמ' קרע בדל' וכו'
 וא"ל בכור שורו אדר' לו וקרע ראס קרעו וטול' התלמו'
 מאי צ"ל ואומ' ודעה להשיב שצריך מפת סמפסוק קראט'
 מיה קבלה ודברי תורה מדברי קבלה לא ילפ' ואל' קשי'
 עלה והאי מילף הוא בתמו' כלו והל' לא ילפ' מדברי
 קבלה לא חיוב ולא פטור אלא גלוי מילת' ילף בדברי תורה
 מדברי קבלה וכן כל צ"ל " **מצוה** צדקה
 מקומות בתלמוד שתי תענית או אצל או

קראטונה בעיות והשטיה בתמו' כמו בריש מנלה מנח
 לן כדבש' למימ' קמ' חכמים הקלו על בע' כפרים וכו' פ"ג
 מנח לן קראטון בע' היא ובעיות קריבן ליה והק' מנח
 לן כל המ' זימטן דקת' צמתת' וקא' מיתמוסין עליה מנח
 לן כלו מנח לן קצט' והא' טעמ' כדבש' למימ' קמ'
 חכמים הקלו וכו' ובה' בע" פ' הסוכר ג' משיכה צמי
 קונה דאמרי' מאי קוי עליה מאי קוי עליה דאמרי' וכו'
 פ"ג מאי קוי עליה קראטון בעיות' והשט' עמויקא
 וכל' רשית בתלמוד'

פ' **פעמים**

יש אמוראים קולקים ואומן התלמוד שנים קולקים קלם
 מר קלם קדא ומר קלם קדא ולם פלג כלו דכלאד וקד
 פנידי לן דריה בפך דמזעמ קסנה קין לם חזר וקין לם
 ל אמורתל יוקסן קלם יש לם חזר ויש לם ל אמורת ואעב
 דמזמזע דפלג קלם קתם דקד מוירי בצמין וקד מוירי
 צמזמזע ולם פלג כלו ומר מורק בצמין וקד מוירי לם
 צמזמזע וכהג איכא סודא וכל איכ דאיפסד לזן כן וסלם

לשנות פלג בן הקמיו שער דאמי סוגיות

התלמוד בהרבה מוקמות בשדורס תרי
 מילי מקד קרא מוקסא ואומן וליזן כוליה לפי קלם
 דיתנ כלו לר מויתיהו ומנא לן תרוויחו בן סבונס גע
 ובער שדה קאר דדריש מוית תרית קדא שזמין על
 גב שדה קארית ועוד קלם ולם ברשות מרבים ומוקסא
 ואיזן כוליה לר קלם דיתנ ומזעמ מר לעתה קרא וכו'

וכן בכל חובתו ופעמים

קושי סוכרי סתקס קימויתיהו
 סקולס קס ויסאן מפקת קמא ולפת
 דקמנא וסלם את צערה וולם בער ובער דמזמזע רנל
 ומזמזע דכתב וסן צמזמזע קלם צם אי כתב וסלם
 דקא קמויתן קו קלם אי קלם וכולם ומקסיין מכרי

סקולים הם ויעלן שעהם וכו' ומה וסקולים הם עמדות
סקולים הם ויעלן שעהם וכו' ומה וסקולים הם עמדות
הבנת מסתמ' תרנויהו אתו ר' מוסי' חפיקת ר' זק
סמין יתרון בזה על זה וקתוספית מאלקין בבב' טן
לרסית ולמשט ואמורים ד' למשט אע"פ סקן סק' ל'ן
וימשטו שעהם ל'ן ממשטין ל'ן מחד קר' כל

קיצ'ן ד' אמר'ת' שמועת מיינה ק'ט'ן ל'ן ק'ט'ן
אחד ק'ט'ן א'ן ל'ן ית' ד' אמור'ת' א'ן ל'ן א'ן א'ן א'ן
במקומה ק'ט'ן פ'ר'ך וד' פשוט מהב'ל כ'ט'ן ק'ך ד'ר'ט' פ'ר'
ק'ט'ן ק'ט'ן שמועת מיינה מו'ת' ד'ר'ט' כוונ' כל'ן ק'ט'ן
ל'ר'ט'ן א'ן ד'ר'ט' ד'ר'ט'ן על ש'ר' י'ט'ן וכו' פ'ן א'ן נ'ט'
מ'ט'י'ט' ב'ט'י' א'ן וד'ק'ט' ל'ט'ן שמועת מיינה כל'ן א'ן
ל'ק'ט'ן כ'ר'ט' מ'ט'י'ט' ל'ן ק'ט'ן ל'ק'ט'ן כל'ן וכו' א'ן כ'ר'ט'ן
ק'ט'ן כ'ר'ט' א'ן ד'ר'ט'ט' וכו' א'ן א'ן א'ן א'ן א'ן א'ן

השער השלישי

בדר'ת' ק'ט'ן
וא' א'ר'ת'

עק'ט'ת' א'ן ל'ן א'ר'ט' ועל מ'י' א'ר'ט' ק'ט'ט' וכו'
ק'ט'ן א'ן י'ט'ן כ'ר'ט' י'ט'ן ל'ן י'ט'ן כ'ר'ט' א'ן א'ן
נ'ט'ן א'ן פ'ר'ק'ט' על ד'ר'ט' ט'ט'ים

הפרק

הא' סתם אוראם לקלאן מדקאן פריד

בפך דכעעסית ומי איכאן אוראם

לקיסוד ופרטי זל דאיסור לך קרי אוראם מטוס דכל אדם

רשאי לקמור ויהאוסר איין און סמויכע דברים שאפ' מן

הספק שאין הלכה ברורה לך הוא בלא ואוסר אבל במקל

סומך על שמועטת און על סברת וקרי אוראם ומי קתם

מסיק דאיכא אוראם לאומרא וזה על המעט וכמו

סמבאלאם " **מציע** במטנא דבר זה מותר

ואין מותר לגמרי אבל הוא מותר

דבר אחר ואסור דבר אחר ומותר דקאמן רוצה ל' מנה

אחר בפרק ד' דבכורות ודס שרץ שאין קייצן עלה ר"ל

מטוס דס אבל קייצן עלה מטוס שרץ דדמו כגמ' וכן

כל טופא בזה **פיעמים** שנמשכו ונבריתא

ואין במקום און כמו אלא ופסק מאמ

בצמות ר"ל אלא און פסק מאמר וכן קרבה טופא בזה

וכן הוא דרך המקראות כמו איס אמו ואצורל און אב

וכמוהו " **ובן** יש סין במקום ואין דכעעסית

פרק האשה שצדא מלה ואס יש

להם עדים אפ' עבד אפ' שפחה קרי און נאמטן סאין

אדם נאמן על פי עצמו ור"ל ואין אדם וכו'

ויש ספרים דגרים ולין כן קססאות המדויקות וכן
 קבלתה מטע מחס כרו וטוצא בזה פירקא קמ דבנה
 טאפר שרה מוכן הוא רל ואפר שרה מוכן רחוק
 דפריך תהא אפר שרה מאן דכר שמיה ומסויק אימ
 ואפר שרה מוכן הוא וכחלה רעת בתלמוד פתמים
 אימ תנח הלכה כפלו שקדם לו בזמן הרבה ורונה
 בשיטתו פל איז דרין רט בן מנשיא ואבדיו אומרים
 הלכה כל מאיר וקא מתמא וקא אימנו קשישי מייעת
 טוצא אלן בשיטת ר מאיר וכן טוצא ס" **כל**
 מקום טאמז במטע אס הלכה היא נקבל

הלכה זמא אט אומז רל הלכה למטה מסייע ויש לשון
 טבמות פ אטרל שאומז הלכה רחט אומז ולח מטמת
 שיחיה הלכה למטה מסייע דקת קתס אמז רט קז אמרו
 לו אס הלכה היא נקבל ואס לדיוט תשובה אמז להס לן
 ס הלכה אט אומז ולבאור רחט יאלן שיחיה הלכה למטה
 מסייע דאז לן קומ פלגעה דר יאודה בבדיתא ואולם
 חתומת רבא לסם דלון הלכה למטה מסייע אלן כך
 שמועט מרסא קא מלשן **כל** איכא דקתט
 בדברי פלו ולח בבדיתא פלו
 דקאמז אט מטע שאותו תנח לן אמז דבר זה כפז ממש

לא למדוהו מותוך דבריו שאינן צמקום אחר כמו בפי

דמקרות וזיתט מאימות מקבלן טומאה משיש

כדברי נש' ולמדו זאת מיהא דתת' קבתל זיתט

מעלגים נשא' וכו' וכן כל שונא בזה

צמטת (שון טוק מוקמות ואין)

צמטת אחר כמו טור קרס טוק וקאן שבר' מעמידו

ע' אפטרופוס וכן אחר לשם ל' טור של קרס טוק וקאן

לא טקטור עצמו קרס טוק וקאן וכפר' הפרק תנן

הקופת' ט' ברשות הרבים ונפל' לתוכו טור קרס טוק

וקאן ל' ט' טקטור עצמו טוק קרס וקאן כדאי' קרס בנא'

מאי טור קרס וכו' אינא טור של קרס וכו' ואר' יואן

טור טקטור קרס טור טקטור קאן מעב' דיתס מוקמו' לפ'

צטור של קרס טוק וקאן ממ' טוק מדל' יואן

טקטור יסל' כן מדל' פרט' טלית דל' יואן מודי טור

טקטור קרס קתט וכן כל שונא בזה

הט' אורית דתנא' לפרוש זימון

ממאי דסלק וזימון ממאי דפתח כמו צמק מולקין

וצמק אין מולקין וכו' קייס ממאי דסלק' יס קאן

ומצילין קאן ולא מצילין קאן ומצילין קאן את

הבט' כו' קייס צמאי דפתח דכותיקו טוק וקאן אסיק'

Handwritten marginal notes in the top right corner.

Handwritten marginal notes on the right side.

בריש כדריש דאורייתא דתנא דהם וצדק וסענא סאין
התנא מרדקא למשוות לשונא בכל מקומות אימאם
הרן אלפינושו כרי לשמוע דלכא קפרא זמילתא
וכלתנא דתע כמון טרופה סער דמי ולכא זכא מילתא
מאס ותבאר לשון ערומים וקאי סעמא סלק זמי סער
בכל מאי דאמרי. דאורייתא דתנא צדק וצדק כגון
זימטן דתעבי קעטן ברישא ומרד ע קמוץ כמון קאשא
נקטת בג דרשם וזימטן דתע קמוץ ברישא ומרד
קעטן כמון טבעת ימים לפי יה ורכוותא וכלתנא צדק
שלא יפה קמוץ טבעת כל קיבא דתע הכל
לדרשא כל לפייתא קירן סאן קיבא צמטמט
וכתבו מויתא לבו צמוטעב קמוית דערש כל לפייתא
מאי כמון כל שאסין לפייתא מסומד לכח פטליה
לפיאטן ואחרים הרבה כל כל זימטן דריש מויתא
זימטן דלפ דריש מויתא כגון כל מקום סאין מוכסין ע
קמוץ סאין דריך בדיקא דריש לפי כגון כל לפייתא מאי
לפייתא קא דתע וכו' ואלע לפייתא דלפ דריש כל לפייתא
מאי ותמא סאין התלמוד מויתא קשימא סוף בכל מקום
ומדברי סברות כל לפייתא דריש לפייתא כשום מקום
ואותן שמרדקא כמון לפייתא מויתא ומטעמא דכל לפייתא
מיי תירא

כטן קך דכל מקום שאין מוכתסין ס קמון משמע ~~הא~~
מקום שאין מוכתסין ס קמון משנה יתרה קין דהא
באיך בנא קת שתי טורות צורתה מקום שמוכתסין
ס קמון משמע הא מקום שאין מוכתסין ס קמון קין כרי
בדיקה ואכ"ק דכל מקום יתרא קין לא יתווי קא
דתמא וכן כל שצא בזה **דרך** קמסז וקברית
דתמ מילי טונא ושייר דתנא לאו
כרוכלא קוא דליקאוב ולמיל ודוקא טע מילא אבל קד לא
מסיר כל ומאי דקת דוק קת וכדפריך בכל מקום
שיאמ תנא ושייר מילי שייר דהא שייר וקטע טון דסרא
תנא למייתמ כולמו מילי לא קומ משייר לקה קרא דשיורא
דקד מילת לאו שיורא קא ומילת דקת משיירא או
דמילת דבמה דוכתא דלא אמרו תג ושייר דפק דקידושי
גט אמא העבריה קומא את עצמה צמייתת קאב וכו'
מתברב שטרל מעטקין וכו' ולי אית שתט נמי מוית
אב וכת תנא ושייר וקאל ד קת וכו' עאמרו מקתס
מתברב שטרס ואל מעטקין וכו' ואס איתלא שתט נמי
מויתת אב וכת תנא ושייר וקאל אלו קת וכו' ומי אית
דוכת שאמ תנא ושייר אצט דקת אלו בשתת פל אלו
נאמרין בכל שן שייר ששת קדין וששת בסוי וכן
במקומות אחרים

ונתקנת מעל שרדך לאלך בכל מיכל דתת עמימס
 רבם תנא ושייר ואת דקת אל כמן קך דמוט סמכזית
 אל מלם לת עמימס רבם וקתמ אל לן אמרי תציר
 ושייר כמן קך דקידושין תכוותיה . וכן נט משיציר
 יש מקומות דתנא ושייר ואת דקתמ ממן כמן כפרק
 קאלין תל ל קייא ז מדברי תורה ול סמות להם מדברי
 סופרים ומסיק קתם בצמירא דתנא ושייר וכוונא ס
 צמקומות רבם סתרים . וקמרך לשון הלכה ישין
 סם בתוספת פה דקידושין וכוון אין מקום לפאר יך
 וכל מיכל דקתמ אין סן זה לזה אל כך וכך לן שיך למו
 תנא ושייר פדאי דוק קתמ כדמוכא בפך דקמז בריש
 מרובי . ויאם תמונא מקום סאמרין אין סן כך וכן כך
 ותנא ושייר סמס יש בדבר ס קייא בפרכא דמונא
 אין סן כדסתכל סת אלן סתכררים קייבן צמחיותן
 ודסת אין קייבן וכו' ולאו דוקא לשון
 כמיא אלן קך דאמרינא מוי איכל סן סד לגרם
 כדאיית צמחיות פרכ סתריא ומאי דקתמ יאין
 סן אגבר דאל דאלר אין סן
 אין סן קתמ לה תוסע
 פרכ מרובי

אורחיה

דעתו נקיט ברישא מילתא דפשיטא
וקדר מוסיף על מילתא דרשתא

ורל לאו בלבד אלם אף וכן תמונא בערבה מקומור

בתלמוד שמקסה לשתק מרישא ומסיפא ידענן ליה

ומתרגל לאו אף וקתב כלומ תנא נמי קל לא מידענן

זו אלם אף ונפטמייס תמ איפכא דמילתא דרשתא

בריט וקדר מוסיף על מילתא דפשיטא ורל או ואין ז' א

כמו שתמונא במקומות בתלמוד שמקסה למה לסיפא

מריט שמש ליה ומתרגל או ואין ז' או קתב. וכן צפ' אלן

שבין שתי חברות כל למעלה מו ומקצת בתוך י' כל

בתוך י' ומקצת למעלה מו מערבין ז' ואם רע מערבין

צ' אחד ומקסי קשתא כל למעלה מעשרה ומקצת בתוך

י' אמרת מערבין ז' ואם רע צ' אחד כל בתוך י' ומקצת

למעלה מו מבע' ומשט או ואין ז' א קת' ואין מתרון

דזו ואין ז' או איש מתרגל אלם מתוך דומק גדול דל' א

איפשר ליה בלאו חס אכל לאו אף או בכל דוכת' ופעמי'

אזי לאו אף או — ומתלמוד מודקדק למעיל טעם אחד

צ' ודוסיין קאיש מקדש ע ובשלאו דייק תלמודא משהא

בשלאו מקדש וכו' ולא קאמ' לאו אף או קתב כמו שאמ'

בכל דוכת' ומי' — איפשר לאלק דכד

בצא אים אמן לזו אף זו קר וכן דעה בדרייתת אל
שאין ערך שיעור שכל דבורה שונה לזו אף זו ואין
מתלמד מהקדק דהם הואיל ויודע טעם מה ועדיף טעם
וכן אומן בתוספת והאי אוריה דתנא בלזו אף זו וכן
בזו ואין על זו אומן בדרייתת משום שהתנא שמע לשון
ראשון וכתב ושנב שמע מש תנא אחר אידוש גדול
יותר ובריה בעשנו וכתב ואעפ"ל שאין התנא ידע
כדיך לזו רצה לשלבו ממשתע וכן הטעם לזו ואין על זו
שמע בר אשנה לשון ראשון וכתב ושנב שמע לשון שני
וכתב ואעפ"ל שאין כריך כלל למען ש רצה לכתב דבר
כל התנאים שחיו לפשו וזה הטעם בזו ואין על זו איכס
שמה לזו פ קודר דעת אין ערך לכך סדרך התנאי
במהב מקומות לזו ואין כריך לזו בפ בפ היה קורא
בפרקים שנתלמדת הכסד ואכל שמיש בלמצע שואל
מפס הירחה ואכל שמיש על פשו יקצר התנא דש דאית
ואכל והיינו מה שאומן בתלמודו ואכל או קרע כלו כלא
אומן התנא בשו זו ואין על זו I כלפיכך דאיכא
בן זה בן זה און אחר זה ואחר זה אין לדקדק למה לסיפ
מרים שמע ליה דאורחא דתנא ככל דוכתב דקתבן
זהו עפ"י רמז סיפ מילתא דפשיטא כמו שכתב מתעטע

ויין 6

אורחיה הנח נקיס ברישא מילתא דפשימא

וקדר מוכיף עלא מילתא דרעפא

ורל לא א בלבד קלם קהז וכן תמונא נבר נה מקומות

עלמוד סמקסה לעתק מרישא ומסיפא ידענן לה

ומתרגלן א קהז קתב כלמ תנא נמי קל לא מיבשא

א קלם קהז ולפעמים תע סיפא דמילתא דרעפא

בריט וקדר מוכיף עלא מילתא דפשיט ורל א ואין ז' א

כמו שתמונא במקומות עלמוד סמקסה למה לסיפא

מריט סמט לה ומתרגלן ואין ז' א קתב וכן קפ' קלן

שכן סתא קדרות **כ** כל למעלה מוי ומקצת עתך י בל

עתך י ומקצת למעלה מוי מערבין ואם רע מערבין

בחד ומקסי השתא כל למעלה מעשרה ומקצת עתך

י אמרת מערבין ב ואם רע בחד כל עתך י ומקצת

למעלה מוי מוכע' ומשט' ואין ז' א קת' ואין התרוח

דו ואין ז' א חיס מתרגלן מיתך דוקא גדול לרע

איפשר לה בלמו קב' א' א קהז בכל דוכת' ופעמי

הוי לא א קהז — וקתלמוד מדרקדק למעט טעם אחר

בקיודשין חיס מקדש' ובלעמו דיוק תלמודא חסר

בלעמו מקדש' וכו' ולא קאמ' לא א קהז קתב כמו שאמ' **כ**

בכל דוכת' וקיה **כ** איפשר לתק דבד

בנפח חיוני אנו לאו אף אף וכן דעת הגריתות אלם
סאין עמך שמעפ סבב לכורא סובא לאו אף אף ואין
התלפוזק מורקדק סרס מואל ויודע טעם אף ועדיף טעם
וכן אנו בנחשת ודאי אוריא דתנא בלאו אף אף וכן
בזו ואין עלו אנו הגריתות מאוס סתנא שמוע לשון
ראסון וכתב וסוד סינוע מופי תנא אחר קידוש גדול
יחד וכדא דשעטו וכתב ואעפ לשון התנא דהיא
כדיק לא רצה לבלקו מואשתו וכן הטעם לאו ואין עלו
שינוע ברראסונה לשון ראסון וכתב וסוד שמוע לשון סע
וכתב ואעפ שאין כדיק כלל למוצא כרצה לכתוב דבר
כל התנאים שהיו לפשו וזה הטעם בזו ואין עלו אינס
שוא לנולפ קוטר דעת חין ערך לכך סדרך התנא
בהרצא מוקומות לעין ואין כדיק לעין כפ כפ היא קורא
בפרקים סואל מופט הכער ואזל שמיט בלא מצע סואל
מופט היריא ואזל שמיט בלא מצע מני יקנר התנא דהיא
ואזל ודייא מה שאנו בבלמודו ואזל אף אף כלל כלא
אנו התנא שפזו ואין עלו אף אף כלפינא דאינא
בן זה בן זה אנו אחר זה ואחד זה חין לרקדק למה לסיפ
מריא שמוע ליה דאוריא דתנא ככל דוכתב דקת בן
זה לא טעפ דאוי סיפ מילתא דפשיט כפון שבתא התוספו

100

...
...
...

כפר כבוד עליו נבועצם אל תשכרום אהר עצם שישם
 מווא ואהר עצם שאין ע מווא וכו' . ועצם שאין ע מווא אל
 הוה צריך דמרישא שמשכן ליה מרש' אלף הוואל וקתם
 אהר אהר אין לרקרק . ומורי הקרב כר' היה מספק
 בכך במקום שאומ' אל זה ואל זה שהרי עכ' פירושו בן
 זה בן זה הך דעו' הטעם איס איסר אל לפומאם ואל
 לשהרה והרבה כמנהג ומסתברא שאין לאלך וכל אל זה
 ואל זה הוי כמו בן זה בן זה ואין לרקרק למה לרקרק
 למה לי סיפא מרישא שמש' . ואם מצאת בריש מועד
 קטן דקת' בן בן ומרקרק התלמוד דהנן מסקין כר' כר'
 השליין בן ממשן שיצא לכהלה בן ממשן שלם וכו' .
 ודייק הטי' ממשן שיצא כהלה דאמ' ליה ב' שלם יצא
 מיתאלם אל כש' ומצריך לה קתם ושמה דממ' הוואל ויש
 לעצם מפ' כמ' בל' ז' אק' ז' **פעמים** תם
 סיפ' לגלוי רישא כל' לגלית על
 שיש לטעית ברישא וק' דמא' עפ' אל כריכ' קא
 דהידושין פק' התקדשי צמנה וכו' עד אמ' לה התקדשי
 צמנה זה וכו' ואמ' קתם אי קל' רישא צמנה קתם קתם
 צמנה קתם אל האו קידושי צמנה זה מיבע' ודאי' תנא
 סיפ' לגלוי רישא של' תאמ' רישא צמנה זה אכל צמנה

ואלף כש'

סתם קונו קידושין הנפא סיעלא מונה זה מוכלל דרישא מונה
סתם "וכן בזה" **פעמים** תת וקדר מפ' כלמ' וקאחד פ' קאחד

בריש קמא קהער ^{בג} וקאחד המנעה וקאחד וליכא מר'
בגמ' מאי מנעה קהער ותת וקדר מפ' ואפי' מפרק
לפרק תת וקדר מפ' כדקית' התם בריש קמ' ודכוותהו
טובא **פעמים** שהסית' למ' מדיוק דריש ואפי'
מא' לת' מויתת דבר וקילעו בעשרות'

פ' כד מוערין אל' שמערין קושר וקדר שיש בה' בית
דירה ^{בג} שיש בה' בית דירה לאון וכו' וקת' ס' ולא שאין
מוערין קושר וקדר שאין בהם בית דירה ובה' שאין ע'
בית דירה לאון וכו' והנה הסית' ידע' לת' מדיוק דרישא
אל' שכך דרך התנא' לפרש דג' וקילעו ואמ' ידע'
קילעו מדיוקא וכוונא ע' בכמה משניות' **דרך**

קמטנה וקברית' דתת כמה מיל' בהדי הדדי
באג' כל' אנ' דתת קמ' תנא' קמ' ואמ' דל' כריך בפל'
דשעשת דתת ששעשת ודיעות מר' לנות כגעס יח' אור'
קשבת ומפל' בגמ' דאג' דתת ששעשת ודיעות דתת
ג' הדדי תנא' נמי כולקו ודכוותה אין מספר' וקמ' קד' א'
וטע' מקד' א' טו' הרתי כלמ' תרתי דשיכי א' הדדי תרי

אבל תרת אף אטו קרא למהט צאנב וקט מונב דריט
קידושין דוק ותשכח" וכן דרך מס' וברית למויתת סית
דומיא אריס א"ר ריש דומי אסיפ ואטפ" סאל' בותר
קידוש אפה" איירי דת' ריש קט הנפ סית נמי קט וכן
איפ' איירי דקא בעע למויתת סית קט ת' ריש נמי קט
ב' אל דברי' היה מהלך חזק לכרך וראק אנר אס רונב
עיס קיפ מוכרך ואס רוכישרא מוכרך ומפ' קתס דבדין
הנא דאפ' מוכצה על מוכצה נמי מוכרך ואפי' דת' רוב
ישראל איירי דתנפ ריש רוב עיס הנפ סית רוב ישראל
ודכוותה קוטנא" | פעמים טונה ל' נמשנה דבר שאין
צריך רק להוציא מלכה שמים. צימנות פ' האולן אשת
טמיה מותר באותה ואין רביוסף עלה ש' ל' משנה
באינה צריך ודכוותה קוטנא" | דרך התנפ צהרבה
מהמנות לשמוע מילתא אנב אורקיה א' מריוקא ע'
רמוז ואט' דהקיא מילת' מפ' לה ציפ' צהריא א"ר משנה
שלימה במקום אחר ש' קא דריש ברכות דק' משנה
שהבט' ככפי' לכתוב בתרומות ול' ת' צהריא משנה
צאת הכוכב' לשמוע אנב אורקיה דכה' חכל' בתרומ'
צהר צ' שמש וכפרה ל' מעכצ' ל' ואט' דמשנה שלימ'
היא צ' מס' נגעים העריב שמשו אובל' בתרומה קט'
כפרת אובל' צקדשים וכה"ג בכת' פ' טערה לשלם

הוא ערשן האבדו שתכנס לתופה בדין לעולם לתפוק
 ממשכר ראשונה ואע"ג דבמדיח קת"ל בפ' אע"פ או משנה
 ראשונה ב"ד שלמאריקא אמרו חז"ל האשה אובלג
 בערומוה עד שתכנס לתופה ודכוותיהו ברי' מצינו וברי'
 יבמות ואין להקפיד בכך הואיל ולא קת"ל ב"ב יתירא
 בשב"כ ואין מ"ריעית לשון כ"מא ליה לתנא לרמון
 ולדייק בשימוצא מקום לרמון ע"י פ"עמים טובה במשנה
 מילתא דלא בריב בכדי והוא לשון התלמוד בכמה דוכת
 בכדי נשאל כלו נחם לקח מטעמא דבר זה ושיטפ"א
 בעלמ' אגריהטא בפ"ק דר"ה אמר רבא אדא פסא בכדי
 נשאל וכן בפרק אלו מציאות סימוצא כדי נשאל ודכוותיה
 פ"נ"א | פ"עמים במשנה וברית קשיא דיוקא דריש
 לדיוק דסיפ' דאסיפ' ואמ' טעמא ולא ק"א מידי כלו התנא
 הק' הדיוק של הריש טעמא כמו דסיפ' עצמה וריש כמו
 וית' לרבא למידק מידי שהסיפ' לאו לדיוקא קת"ל אלא
 לדמיא והוי כמו אסורי מייסר' והק' ולא אסורי מייסר'
 ממש שמציה המשנה אלא ר"ל דתנא הק' ש הא דפק'
 דקידושין עתן לה כסף ואמ' לה הרי את מקודשת לך א"ת
 מקודשת וכו' ודייק מהם דסיפ' דהך בריתא סתירא
 לרישא דטעמא דעתן הוא ואמ' הוא קא

הא ^להפך הוא ואמרה היא ^לא הוא קידושי אימא כיפא נתנה
היא ואמרה היא הא ^להפך הוא ואמרה היא הוא קידושי
ומשע הק' נתן הוא ואמא הוא מקודשת -- ואם נתן הוא
ואמרה היא נעשה כמי שנתנה היא ואמרה היא ואינה
מקודשת ודכוותה צ"ל פירק אין צדין וראוי שתדע דלא
שייך נעשה אלף כשרישא וסיפא בחד טעמא דעמ' המשל
והמשל שב' הנעשה שנים בטעמ' שב' דקידושין דנתן
הוא ואמרה היא הוי טעמ' ^להפך משום דכתיב ש יקח איש
אשה ולא שתקח היא את עצמה וכן כל כה"ג אבל הויכח
דלאו קד טעמא הוא ^לא שייך למי נעשה כדמוכח בפ"ק
דחולין גבי הא דהתם הכופה קערה על הכותל בשביל
שתדמ' הקערה הרי הוא כב' יותן ^לא אשכחן קן קד
גשמים להכשיר זרעם דהא ^להפך טחא כנפלתן להרדת
קערה ואם בשביל אלף ילקה הכותל אינו כב' יותן פי' דהא
^לא טחא ליה צדק גשמים ופריך הא מפ"א קשיא אמרת
שביל שתדמ' הקערה הרי זה כב' יותן וזימנן און ריש
פלו וסיפא פלו און תברא מי ששנה זולא שנה זו ש' קד
דחולין ודכוותה בצמות פירק קדש ודכמות דוכתיב ור"ל
תברא משנה מוקלקת היא לשת דעתי מוי שש' ריש ^לא
שנה סיפ' ומי ששנה סיפ' ^לא שנה ריש ^לא מוצא מש' וברית

רחמיך צדק מיתעל צדק תעל וצדק מיתעל צדק תעל
 ואמרם בצדק ר' היא ונסיגה אצלך דתנאי א"ר ר' היא
 תעל ס' כפל צדק וכפל צדק כלל ולל סלג סכמא ולל
 פלג סכמא בפק' דשעשתמוע מיתעל לל ר' ישמעאל ולל ר'
 עקיבא א' ר' ישמעאל קשיא ששעת א' ר' עקיבא קשיא
 ידיעת וכו' ואסיק ר' היא ונסי' ליה אצל דתנאי בששעת
 נסיגה כל עקיבא וברייתא נסיגה כל ישמעאל וכן
 בפ' אל טערוות אומן בצדק היא תעל דברייתא סבר לל
 כרמ' צדק ופלג עלה צדק וכן בכל דוכתא פ' פעמים
 קתם ר' מטעות אחרות ומפרט בריש ששעת ור' קיס
 קתם קבלא קתם והכא קתם ר' משקרא סבר כפל וסתם
 ואדר סבר כפל וסתם ומטעם ראשון לל זמא מומקומא
 ס' אע"פ שאזר ע' ר' מקמייתל מאהר טפשא ב' ו
 קתלמודים לל קיה יכולת לשרה מפקה ולצלח מנחת
 המדרש והטא את שיען ומאחרונה עקר אהר שאזר
 ע' ל' מן הראשון מ' מטעם שמדברי בדבר א' ואין
 זה לל אסור ולל היתר בפק' דתמורה דג' סמא שכבשו
 ע' דג' אסור ואין זה לל אסור ולל היתר ואומן דברייתא
 סברוש' נאלקא בפ' דנשא וכן נמוצת דרית פק' דכתוב'
 באסאיות המדוקדות שאומרת קוטא קשרה סכפסק

י"ד

ברנע דבריו יצאן ו ג

ואמרום אמרום אהר מוסל ואהר מוסל אהר מוסל אהר מוסל
מוליקין ע ומקסה בגמ קבמים הייס תק דקאמורי
סהם לא בלה לא בלאב ומסט איכא טעיהו רר
ברונה אהר רבאב מהותך קתן ע סמון כל סהאן לא
מוסימיו פ' קיין מכר מוי האוסר ומוי המותר ואמורי למ
רבין עהר אי קס האוסרים כדאמרוין סהם תגא עהר
לשפיי קומרא קהת אהר קייא ודיא מוסר דהת ג
תנאים ואל דתגא עהר לא אהר לשפיי אהר לא אהר
קמורי דאהר מוליקין בלאב מוסל אהר בשמא ואהר
רבין לאסור מוסל בשמא אהר בעתת סמון לתכו מורי
וכדר ברונה אהר תק לשלם אימלך דאוסר אהר בעת
סמון לאהר כתב ברונה ואהר אהר אהר ואל המזמיל
לא מוסיימיו וכן מוכח בכמה דוכת ואל דאמ' יסג ג
תנאים נמיו אהר אהר האמצע מקמור טע עהר
מסתמו תגא עהר אהר אהר לשפיי ומסימיו כדמוכח
בעו תק לפע אהרין סלמים גימיו אסור וכו' לויסמוט
אהר סלפסקס ג סל אהר אהר אהר ואמרום אמרום
לפסקס אסור לאהר אהר מותר ומקסי בגמ קבמים
קייא תק ומסט איכא טעיהו דסמוט בלה קייא אהר
אהר אהר אהר אהר תק אהר אהר דסמוט ורבין

ד ו

ודבנן בתראי לית לבו דסמואל פל משום דסת תציר
 בתראי לטעמייהו עברי קתת וכדפרטי"ל זקא קתס בני
 איבג תנאים נאפה"ן אומן ומסיימי אלן ודאי הויין מוס
 דר ישמעל רעע קתנא קאמצע מקמיר ברב דקאמ
 גלפתהם ונלן אריהם אסוד ולן מסתברא דאלא רבנן
 בתראי לטעמייהו עלה אומר אלן מסתמין איהן קת לטעמי
 ומה"ן מסיימי וכמה סוגות אחרות בתלמוד מוסקות אלן
 קאלקות וצמס"י די למנן **פעמים** תנא מוקסא
 מקברו ושתק וקא
 כברייתא ומהדר צמות וכן מוסא קתלמוד צמס"י פ
 אלן עבריים אומן דאי שתק תנא בקרא מוטל איפשר
 מהדר צמס"י אחרות קילכ"י ללמוד מזה דכליכא
 דאשכחן תנא מוקסא מקברו צמס"י איה"ב ושתק
 אין לומן דמרשתק אדה וקבל אלן מעב"ד שתק קבא
 איפשר דמהדר בדוכתא אחרתא א"ז מהדר ולן קא
 קתלמוד להוצרו וסוגית קתלמוד בכל כמ"ג מפ"מ
 מהדר ליה פלוג לפלוג כמ"ס בבב"ד וצ"ל שער קאמ ליה
 ליהודה לרמ"ן אמלך רמ"ן וכו' צ"ל צמס"י וצמס"י
 דוכתא **מיצונו** וצמס"י אומרים

פעמים

לפי דיוק תנא במשנה שישראל בדבר
מוטע בדין כנח עתרא במשנה

מקום שנהג לעשות פסחים לבעים וכו' אומן בגז' טון
דלפי הוי סתם לפי אפי' וכן בעטן קתלי נכסין לר' ז
דיוק בזה היה חששת לאומרי פק' דאוכה נכסיה

מטעמיה בכשן קאמ' קתם לאומרי לאדק' ודכוותיה
סופו' **אין** למדין מן הכללי' חפ' במקום שחומר

במס' און בקדושין כל מטע' עשה סהומן
גרמא נשים פטורות וכו' ומקשה וכלל' הוא בתמיהה

והרי מטע' שמאה והקמ' דמטע' סהומן גרמ' הוא נשוי'
קייס' ומטע' אר' יוחאי אין למדין וכו' וכן מייס' בפ'

כל מערבין ואת' סוף סוף מאי כל דקאמ' רשון דאי'
כול' אין זה כלל וי"ל כ' הקצת' הוא כול' בערך א' עמנו'

כל היב' דתת' מטיב' לדרשא כמו אשת מלכות
מן אסר אשת דיוק בגז' מטע' למא' כל' למא'

למיתת' מותן מן אסר אשת ליתעמנו ויאל' ידענ' דמ'
אסר א' עמו וכתב' דיוק נכ' ל' אשת' כזקין וכבב' "

כל מקום

סאומ' במשנה כלל גדול משום
אומרי דאית' דבר הוא כמו
כלל גדול בשב' וכן במקומות

אקרים דאמורא כדא קתם בצבת פירק כלל גדול

פעמים

צמטת וצברית מויתת קרא ולוי

דבר תורה ממט ריק מדרבנן וקרא

אסמכת קרא צמנות פדד גרוסה לא יקא חן ל קא

גרוסה אשה מוטן תל וקסה ואסיק קתם דמאצב

דרבנן וקרא אסמכת בעלמא באז וצב צמנה דוכת

מוטא צמנה תלמודים אולקי על רבם וקתלמודי סוכת

בתלמא לפט רבם צפק דערוות ציקו רובע עצמות מן

העצמים וצמא רובע עצמות מן קמיה צמא צמט

אקד וכו וכן צמקמות אקרים וקמטס אומן אבריות

טהתלמודים קבלו כד מורש תלמא צלדות וסוכאז ע

צוקאית ואפה מטמא ראשונה לא זזה ממקומה מצמ

אשה אולקת עם קתצאים גדון תנא כמון סמוח אבריות

עתוספתא דמא כלאים פיה ל' ארשון מטמא וקבמוס

מטקרים וצמא קמרה וכו וצמאמרו דברים לפט ל

יהוסע אמר מיפה אמרה צרו לא וכו מצמ צברית

צממה צמקוס שף צפק דאולן בן טמא קצממה

למעלה וקסטן למטה וכו ויאקמוה רב פפא בעפיה

דקלא וקאי דקרת צממה לאו דוקא ויס נחאיות קתם

דלא גרמי צממה אלא טמא צממה קתם

צמטת וצברית מויתת קרא ולוי

צמטת וצברית מויתת קרא ולוי

פרט וכלל וכלל ופרט וכלל וכלל ופרט ופרט
שצריך לכלל כי דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד על
הכלל כי דבר שהיה בכלל ויצא לשען טען אחר שהוא
כעמיא ויצא לשען טען אחר שלם כעמיא ויא יצא
לרון בדבר הקדש יב דבר הלמד מעמיא דבר הלמד
מסופי יב שם כתובים המכחישים זה את זה אלא קייב
מודות בפרטן ונמתינים וכללם " ובכאן ילמדה ראה
ל ישמעאל לפרט בפרטן דין מקצתן מדברך עמיא
כען כלל ופרט וכלל דקאמ' איה דן כען הפרט וכן יצא
מן הכלל ללמד על הכלל וזולתם ואלו דין מקצתם למי פ' עם
הפרטים ועוד משהתחיל לפרט הפסיק בכלל כדי לפרט
ופרט הצריך לכלל ולפי פ' כלום ומושיב הרחב זל
מפני שהצטרך כלל ופרט וכלל שאין דורשין את שניהם
אל הכללות והפרטות דהכלל ופרט אין בכלל אלא מורה
שבפרט ופרט וכלל כעשה כלל מונאף ערל הפרט כמו
שיתבאר בפ' קבא בעה" אור אמ' בכלל ופרט וכלל אי
איה דן אלא כען הפרט כלו שאם דען את הכלל כען
הפרט ומושהתחיל לפרט בזה פירש דין כולם עד לבסוף
ומה שהפסיק בכלל הצריך לפרט ופרט הצריך לכלל
סמך בפירושו על מה שפ' בכלל ופרט וכלל

כל שחסר כאן היינו
שרו

שדורשין את הכל הכל והפרט ושוכח ומנה ופ' עד
הסוף עד יש שתי מדות אחרו לך מנה אותם ל' ישמעאל
הקמת הזכרון בסויר פ"ג מיטם והגאן פרט וכלל ופרט
וקב' נזכרת בן מדות סדרם קל' לפי זקת בתרא והוא
מדת כוונת ע' במקום אחר ועתה אע' לזכור טעם
השמות ל' ישמעאל במקום המיוחד צד" ואלו הם ל"ג
מדות שהגדה נדרשת בהן דהיינו ל' אלעזר בל' יוקי
הגליל אומן בל"ג מדות שהגדה נדרשת בהן וצמיש
ובריעי אחר רישי וצמיש אחר מישיש וכן קתום
וכן מפורש מבטן אב"ד קרה מדבר שהוא סמוי
מסדור שכל מדבר שהוא צד ללמד ונמשך למד מכלל
שאחריו משה והוא פרטו של ראשון מדבר גדול שהוא
עלה בדבר קטון הימין למשמיע למנון כדרך שהיא
שומעת משש כתובים המכביסין זה את זה וכו' מדבר
שהוא מיוחד במקומו ומדבר שאין מתפרש במקומו
ומתפרש במקום אחר ומדבר שצ"מ בקצת והוא אהב
בכל ומדבר שצ"מ בזה והוא במדבר ומדבר שצ"מ בזה
ואין עטין על אב"ל הוא עטין למדבר מדבר שהוקם לשת
מדות ואינה אותן ל' קב"ה קיפ"ה ששתיקן ומדבר
שאחרו מושח עליו ומדבר שהוא

מוטק על אבריו ומדבר שהיה בכל ויצא מן הכל ללבו
על אבריו וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא
שהוא בטען וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא
ממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא וממלא
לחלקו וזו הרי אלו מצד מדות מכאן אמרו כל מקום
שחיה מוצא דבריו שלר אלעזר בר יוסי הגלילי שהגדל
עשה חוטך כחכמת ושמע דבריו שנא הט לחכמה
אזתך ויש שנאלם למה לא מנה אלגבר ישמעאל
במשנתו כמו שמנה האחרים וצפר המיוקד להם בצר
אכתוב טעם בכל מדה ומדה אמאי לא חשיב ל
ישמעאל באשון רב שמוסון אלצפר כריתות לא חסר
ימין ושמאל ויותר

קבמי
התלמוד במדרשנותיהן
ואם מכתותיהן במקראותיהן חנה שרשים גדולים
שמהם מהתעפים כמה עכפיים בדיע התורק ואלו קן
אם למקרא ואם למסורת שם בתובים הנאים - כאמר
אין מלמדיו אין מוקדם ומאוחר בתורה ערוב
פרשיות ערשן ומוסיפין ודורשין סרס המקרא
ודורשן ומוקרא סדרם לפטו ולמארו ודורשין
תפילת אין ריטי

אחר רישי אלן למעט אין מיעוט אחר מיעוט אל
לרעת פרט שנאמר ונשת בשכל דבר שנתחדש נח
הפסיק העטין אידי נמוקרות למו סבכלות אין לעין
עלנו למו חמתק לעשה עשה דמי למו תעשה איסור כולל
איסור מוסיק דבר תורה כלשון דבר אדם

הפרק

הז דיט קו מודה כענה בתורה
סדורטין קו ולמדוין קמוור מקל

להקמיר והדעת תקיין זה שאם זה הקל נמצאת עם זאת
הקמוור זה הקמוור למו כש שתקיה עם אותה הקמוור
והה איפכא קל מהקמוור להקל אלן שהתנח נקט כלשון
היותר נהוג אז אורחיה דקרא נקט דתעב ואטה ירוק
ירק בפעם וע קו לשכנח ומשם אלו למדין דין קו מן

הקו

התורה והייט קמוור מקל להקמיר
מוסברא כלו מהשיעית סברא בעלמא
מכח היתעבבמן דהנהו דאשת כזיקין ועם סן שאין
כוונתה להזיק אייבקרן שכוונתה להזיק למו כש וכן כל
כה ופעמים כעשה מדין כלמו מדין התורה וממעלות
שעתן היתעבב דבר צן לקל צן להקמיר כמן הנהו דפק
דקידושין גב כסף שטר וצאה מה אמה העבריה שאין
נקמת בצאה נקמת בכסף או שנקמת בצאה אין דין

שנקמת בנפשו וכן כל פתח **אין** דען ק"ל אלם לקמיל
 על אלם אנתם אומרם שמוצת שאלמד
 כלכל אלעדף עליו יותר מהמלמד לו ואעפ"י שקלמד
 כ"ל אמור בערך המלמד והיי"ש דקלמ' בכל דוכ' דיו
 לז' מן חזין להיות ככדון פ' דיו ללמד להיות כמלמד
 כדגמרי' מקרא דכתי' תסגר שבעת ימים ואעפ"י שאין
 ערך לשכנה עם האב וכמה מטלות טוסת למקום עליו
 ודן פלוגת' דל טרפון ורבה בקמח פ' סנד ארגל ומסקנ'
 הים דל' אלם דלם מפריד ק"ו כ"ל אית לגדיו כ' פלוג'
 היב' דמופרק ק"ו פ' לם מופריד היב' דק"ל אמרי' דיו
 סוף סוף מהב' לן הק"ו ועמרי' ביה מילת' דלם כתיב' כגון
 הק"ו שהב' התנ' ואב' הירק ירק כפתי' ק"ו לשכנה
 ארבע יום אלם דיו וכו' פ' ז' דשבע' לם כתיב' כל שקר
 אית' ק"ו ואיית' ארבע' אית' דיו אפיק' ז' ואוק' ז' וכל
 טונ' כזה בה' אבל מוריס דאמרי' דיו אבל היב' דאי
 אמרי' דיו מופריד הק"ו ולם יועל דבר' ל' סרפן סנד
 דלם אמרי' דיו ור' כגן סברי דלפת' אמרי' דיו כגון מהיא
 דפרק סנד הרז' סור המזיק ברשות המזיק ל' סרפן
 אמין כזק' סלם וכמיום אומרים קצ' כזק' אמין להם ל'
 סרפן ומה במקו' שקל' על' סן ורז' ברשות' מהם פשו'

לכאן חזין חזין חזין

ל' דיו

א ז

הקמור עליהם ברשות המזק לשלם כזק שלם מקום
שהקמור על הקרן ברשות הרבים קצת כזק איש דין
שמהקמור עלנו ברשות המזק לשלם כזק שלם ואמרנו לו דין
לכא מן הדין לפי שכן כבודן מה ברשות הרבים קצת כזק אצל
רשות המזק קצת כזק וכו' וקראו מופריך הק"ו שהרי קצת
כזק כתב בק"ו כל ^{וישמעו משפט} ברשות המזק ואתא
ק"ו לחייב כזק שלם ואי אמרת דין אי פריך ליה ק"ו ולא
מהלן ולא גמרינן בה מידיה וכן כל כבוד כך המסק
התם בפרק ט"ז הר"ל ונמצא שם פרק שאיל משמע
דאפי' היבא דלא מופריך ק"ו איב' דלית ליה דין דילק
גמ' ואבדה שוא דאיב' מק"ו דשומר סכר ודריש דין
מה שומר סכר בבטלים פטור אף שוא כן ופריך המסק
לפ' ליה דין לא למאן דלית ליה דין מאי איב' למימ' וקראו
לא מופריך הק"ו דהא לא כתב גמ' ואבדה שואל כל
שקר לא לפטור ולא לפיכך דוק ותשכח ויש שאמרו
סמא' ים אמורא סמיה סע' לומ' כן לעקרא דאיב' ד
תבא דלית ליה דין אפי' היבא דלא מופריך הק"ו ולרעת
כדין המס' וזע"ב דמסקנא לא קיימ' הס' ודרך התלמוד
בכך כמו שאנו בפרק ט"ז מהס' דהט' צד' עין
ס"ס ז"ל וז"ל סייך בן ארבל

דינן בין אסוף דינן פ' תחלת דינן אמלמד שבתא רב
 קדין כגון האנן דמייית קריא קו' לשכח יד' יום אלן דין
 וכו' כלל מהאבר דהייס אמלמד ז' אף ששנה ז' וכן ככל
 דוכתא' וסוף דינן פ' אמלמד ששוק דינן' כלל אונת
 אצמנא טלמוד שמכאן און למוד ומוסקה עליו מקו' כגון
 שאנן זה שאמור כ' וכך איס דין שאמור יותר כדבר
 פלג באות דכד מדג דילק' קרן משאן ורגל קרן
 שמאמיר עליו ברשות מרביס לשלם את פוק' איס דין
 שמאמיר עליו ברשות המזק לשלם פוק' שלם וקאמ' דין
 אסוף דינן דהייס ברשות מרביס מה ברשות מרביס את פוק'
 אף רש' תחזיק את פוק' וכן כל כהנ' ויש לדרקדק בבמה
 דוכת' שדורש קו' ואיס אמ' דין בפל' דקידושין דכש' אל
 למילק' ארנסה בתישראל' אכילת בתרומה מקו' מה
 שפסקה כבעצת שאין ביניהם וכו' או שביניהם מאכלתה
 ע' אופה איס דין שבתה מאכלתה וקשה ולמי דין אסוף
 דינן דמיהרבא ולתהמביאה מה ביאה שיע' אופה י' אף
 כסף נמוי שעל ידו אופה המאן ל' סרפון דאמ' ד' אכילת
 דאיפריד' קו' ל' אמר' דין אלן לרבנן
 קשיא לכך כראה לתוספתא
 שייד' למ' דין אלן שהקו' איתא

5 עמ' אית' מה' י' א' וכו'
 ס' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י'

כלל אונת

לרשת דבר אדם שאין כתוב כלל כגון הקוא דכר הרגל
דכש למילק כזק אס בקרן נצמד הצוק וקיים דבר אדם
דיקא ברשות הרבים קרן אצ כזק הוא דמטלם אבל היב
דיקא לית שיקר ע אס לפרושי ולגלוי מילתא בעלמא למ
סייד למי דיו ונפא פא הא דקלושיין דהא דהס אין הקו
שיקר אס פרוש ונליא בעלמא הוא דבן עשרא קאמ
הס דאשה אובלת בתרומה מכל סהור כתיב יאכל
אונת ואתא קו לגלית אס ארוסה בכלל בתך הילכך למ
אמרי דיו אפי לרבין וכן יש למי בפסחים פק דכש
למילק רבש כקדס מקו דג בתרומה ודרי הוא מוסף
מוטל אסת על המלמד ולא קאמ דיו וקיים מטנס דקדס
טעמא מיהא כתוב שהולא אדא קו למוד דבר אדם
שאין כתוב כלל הילכך למ אמרי דיו וכמה מקומות
בהלמוד שאין בכך I משיבן עלה קו אס יש להשיב
וכך המדה אס יש בהלמוד אומר אסת און קולו אסת
כמה שהיה בקו ואינה הלמד אפי יש בהלמד כמרה
אמורות און כמה קולית שאינם בהלמוד אסת און קו
בכך ואין למדין הימא בן להקל בן להקמיר דאיכא
למימא כמו שיש באותה אומר און אונתה קולו כמו כן
זאת קו שמוא אונתה אומר און עדיפא מכל שכנגדה

לגרום אונת דבר וזו היא עז: כן אשקרא דדין בכו' זה
תלמוד דפריך מה לפי שכן קמור בכך וכך תלמוד בזה
סאין וכו' פי' עקרא דדין ממהקום שבת דקייס
המלמד ונטיה יש תשובה ופעמים עשה פירכא אסוף
דין פי' בשאומ' פלי' סקמור בכך וכך איס דין סקמור
עליו וכו' ופריך פלי' יושא סאין אונה קומרא ערמור
דבר כלל דפריכא בכול תלמודא אשקרא דדין
פרשטן מנטיה מה לפי שכן קמור בכך וכך תלמוד
בזה סאין קאמור בכך וכך ובלבד שפשוט וידוע סאין
אונה קומרא בזה קלמוד דאס לא כן ממ' היא מפלי' תע
בק' כל' היא עצמה כלמוד בק' כמו זאת ואסוף דין
פרש מועל' שאומ' פלי' יושא סאין ערמית דבר קומרת
קלמוד סמכא אנה נא ללמוד עליו למ' סון סקמור בכך
דין קאן טיהא קמור דדבר פלעט שקר' י' פלעט יש
אונה קומרא ואפי' הם אין ע' אונת קדין אף אנה אל
תתמה על זה קלמוד אס לא נתן ע' זה קדין ואף על פי
סקמור באונה קומרא דקמורא בפרק כלבאשד בלוב
אמו אין ל' אל' בל' פרק ור' אלמון אמר ר' קר
ואמור ומה אמו אל' נאסרה עליו בהרבעה נאסרה
עמו בהרבעה נאסרה ור' אל' אסרו עמו בהרבעה איס דין

שנאסרה עמו בצטול וכו' . ואמרינן משקרא דדינא
פירכא מוקיבא קא מייתי תפלה מאמו מה לאמו סבן
נאסרה עליו בשאיסתא משקרא דדינא לתפלה דדין
דקאמו מה אמו סבן נאסרה עמו בהרבעה נאסרה עמו
בצטול והו תפלה קו' ויש להקטות מה לאמו סבן נאסרה
עמו . לשאש בנס אהר תאמו וכו' ולשון
דס' לשם ולבש נקט משקרא דדינא פירכא מאנס
דפעמים הוה משקה עד סוף קדין כעין דקתת סיפא
פירא ורקל שנאסרו עמו בהרבעה אינ דין שנאסרו עמו
בצטול והו סוף קדין ואם הוה מקשה ואמו בהמיה
טמאה תתבא שנאסרה עמו בהרבעה ולפן נאסרה עמו
בצטול אהר תתבא תתמא על אפירא ורקל וכו' . זיא
פירכא אסוף דינא וכן כל כג' .
ובפרק כל הנשר מוצא פירכא אסוף דינא מעפיק לפ
גריסת הספרים דקתת און לפ אלף באל באמו קי"ד
עצמה באל בה ממן אמרת קו' ומה במקום סל"ד
נאסרה פרי עס פרי בשאיסתא פ' שאמין סט בט פירא
בנס אהר נאסרה פרי עס קאם בשאיסתא

בשאיטת מקום שצאסר פרי עם פרי בצטול פ' גדי עם
 קאלבאין דין שצאסר פרי עם קאס בצטול ומוקצ'ה
 פריך מאן לפרי עם פרי שכן ש' עשן תצמו פרי עם
 קאס טהם עף אקד בצטול וכו' וקדס איסור עם פרי
 בצטול קאס סוף דיעא וקא פריך מאן לפרי עם פרי וכו'
 ותמה קדס "זל טלם נמוצת בכול תלמודא שרכא אסוף
 דיעא ד"ל פריך בכל דוכתא אסוף דיעא אלא טלם יוצא
 פ' מעלמא כמ"ס "ויש מרסא אחרת סם מיושבת לפ
 השיטה ואין זה מקומה וקרוצה לעמוד על שקרן של
 דברים ושין סם צולן בעשית" **ופעמים** י'

קומרא צמלמד שאינה בלמוד
 ואין עשה ממנה פירכא לתור

קדין אך מוכסאי אניתה בעך קה"ו ומבלעשן אניתה ע על
 דרך שאפרס צופן טלם תעל לכלס וכטן שאניתה
 קומרא סברא בעלמא ולם מילתא ככתבה בערה וזר
 נקראת הכנסת פרכא כטן שצמו ומה פל' קהל בכך
 וכך ואע"פ שאין קמור צומרא פלגתא אעלם ע
 קומרתה לנותה קולא עם כל זה קמור בדבר אחר זר
 קמור איס דין שצמיר עלו וכו' ולם יזיק עמה שאין
 קמור צנותה קומרא שצמלמד שקרי

סגרי לא קושלה לכך לא תעל לרבר אחר דונמ בפרק
כנד הרב דילוף קרן מסן ורגל ואעפ"י ראינא למיפרך
מה לשן ורגל סכן היוזיקן מוצי תאמ בקרן שאין הזיקן
מוצי א"ח מסן ט"ל היא עצמה נכנס בלא מצע הק"ו וממ
הב ומה סן ורגל אעפ"י שהזיקן מוצי ואין אומר א"ו
מוטלת להם לאינם ברשות הרבים קייצן ברשות המזק
קרן שאיבת ברשות הרבים איס דין וכו' ולא יזיק לה מה
שאין הזיקה מוצי דהא סן ורגל אמורין בלתי אומר א
ואפ"י לא קושלה להם לרבר קל שיט בהם ומתוך שלא
קושלה לקד מילתא אין מוטלת ג"ל מילתא אחרית
הילכך אינה פירכא וכן יס למי ברמיה דוכתן אבל
אומר א"ו שא"א מוציאין בתרה אין להכנסה בלא מצע הק"ו
אבל ממונה עשין פירכא כמו שבארתי בפירכא
דמועקרא דדינא פירכא דמסתבר טון שנהנה ע"תרה
קאינית זה צ"מ כן קאינית אחר והרונה לעמוד על
הראבת הדברים בזה ישיין בתוספת פק"ו דקידושין
וכאן מה שכתבו וביארם בהכנסת פירכא יספק
ופעמים בשפריך אעקרא דדינא מה לפלוג סכן וכו'
אוזר התלמוד ומקיים הק"ו במקום אחר ואומ' פלוג
יוצא שאין אותה אומר א"ו ערמת קדין סכן פלוג

פלוט אין ע אונדז קומרא' ויש ע אונדז קדין הילכך ק'
 צמקנונו עמוד ואם יש צומח זה סוס מעלה שאינר
 בלמוד סלג עשיין ממנה פירכא מה לפעו היוצא סכן ע
 יש כך וכך תאמר בלמוד זה שאין ע כך ולא בלמוד דבר
 ואם אונדז המעלה לפי נמצאת בלמוד הראשון אומר
 פלוט הראשון יוצא שאין הדבר תלי בכך וכל דוכתי
 כשיצטקת למוד לרי כך אומ' ואזר ע דין לפי ראי זר
 כראי זה ולא ראי זה כראי זה הדד השנה וכו' כלמ'
 מועתה קורא קללה לכל הפרכות דקא פרכת מה לפלוט
 סכן וכו' פלג יוצא מה לפלוט היוצא סכן פלוט הראשון
 יוצא ואין לדבר סוף הילכך אי לפי איתא קרא מקד
 כד בעל משקרא תית הש' קרא מתרת צמה קנד
 פי צמה מצא בהדד השנה והייא לפי ראי זה ולפי ראי זה
 כראי זה הדד השנה כל' קא חיל ולא ראי זה כראי זה וכו'
 הילכך יש לך לבקש הדד השנה בשמקם שגרים אונדז
 קדין ומאונדז הדד בלמוד כל הדומה לעדנמ' פק' דקידוש'
 קופה קונה מקו' מה כסף שאי עמ' קונה קופה שגמר
 איי דין שתקנה מה לבקש סכן עדין ע הקדשור
 נמעשה בלא תעשה כל שאין הדבר תלי בכך מר
 לבקש סכן קונה צמ' כסף יוצא ואזר קדין לפי ראי זה

כראי זה ולא ראי זה כראי זה קצר השוק שבין שקומן
בעלמ וקומן כאן אף אפי' אביא וכו' ולפעמים ש' לא חתם
קרא מתרת מייית קרא מתלת דומתה קרא נמי וכו'
דוכתא וק' לתן ואין ערך באריכות ואם נמצאת שום
מעלה שוק בשמים שאינה בלמד עשין ממנה פירכא
לעתה קמא קצר כמון קרא מקרא כדקאמ' בכל דוכתא
מה למצר קמא שבין שכן יש בהן כך וכך תאמר בזה
שאינ שוק להם בכך וכו' דוכתא לא פריך עלמא קצר
אלא מצד שוק שבשמים כמ"ל אכל לא למצר קומרות
או קולית קרא סודית ואעפ"י שאינ דומות — ולפירוק
מצד שיש בהן צד קמור או צד קל וצמקומות מיוקדים
דפריך קט' כמון כפרק אלו טערות וכוונא ע' דקאמ' שכן
יש בהן צד קמור שכן יש בהן צד קל — עבר פתצטו ע'
קרא שוטם וגם כן האחרותם לא קרו — מלהתבט ע'
דקאמ' קרא נמוקתא גב' כל מיכל דאיכל ממוון ומלקות
ממוונא מסלם מילקא לא לקי גמור לה במה קצר שאכל
בצטרו ועד זומם ופריך מה קצר קמא שבין שכן יש
בהם צד קמור פ' קומרות — קרא שאמר ע' שאמרו
דאכל קייב בצמט דברים וערים זוממין אין כריכין
קראי וכו' פירש"י זכרו לברכה וכוונא ע' קרא

סבן יש בהם עד קל ופלאה דעתה כל דאם צלח לחבר
האומרות ולח בעל צד שנה א"ב צלח כל מה הגד השנה
שבתאמות ולח אכח צדי לכל מה הגד סבין לך מה הגד
סבין בשמחה אומרות אנו קולות חלקות ומתוך הדק
יש מוי סאנו דהתם הט פריך סבן יש בהם עד אמור
מטות מאד סבין שונאם בשלם סאנו מאלם קמטם
דברים ומטות מאד מאד מוציא סבין משלמין אלח
פוק ועדים זוממים צמי סבין דרישן התראה מטותם
משאר וכבר ממו לה להאי פרוקא אמוקא בקידושין
עין שם ויש מוי סבין לביים משיטת דפריך כמו כל
דוכח וק"ל שיש בהם עד אמור שנה בעדים זוממי כמו
באובל בחברו וקייס אמור דברים דשייכא צמי בעדי
זוממים נכתן סאעדו על אחד סביל בחברו והומו
דמשלמים ה דברים גם זה אינו שנה מצד הלשון דודאי
עד אמור לח משמעתה גם א"ל להעמידו במקומות
אחרים דפריך ק"ל עוד יש דוקקים אחרים ולח ראיות
דבר מוסרם ולזה אינו רוצה להאריך במקום סאמרו
לפני עה יעאל ויורה דק"ל I נקמין דכל מה הגד
מוטתה פרשן פ"ל אם יש להשיב צוה למד השנה שבין
סכך וכך יש בהן תלמי בזה טלח השנה להם צוה א

כרתי זה ואלו ראי זה כרתי זה קצת קצת שבהן שקומן
בעלמ וקומן כמן אף חט לתיא וכו' ולפעמים כן לך חתימ
קדא מתרתי מייית קדא מתלבד ונמתה קתם נמוי ובעל
דוכלא וקל לממן ואין ערך בצריכות ואם נמוצת שום
מעלה טוה בשמקם שאינה בלמד עשין מומנה פירכא
לפתור קמא קמד כמון קדא מקדא כדקאמנ בכל דוכלא
מא לקמד קטוק שבהן טכנ יש בהן כך וכך תלמוד בזה
שאינ טוה להם בכך ובעל דוכלא לך פריך עלמא קמד
אלא מנד טוה ששמקם כמט" אכל לך לקמד קאומרות
אז קקולת קראטוקית ואעפ" שאינ דומות — ולפרוך
מנד שיש בהן כד קמור אז נד קל ונמוקומות מיוקדים
דפריך קב כמן כפריק אלעטרות ונמוצא ע דקאמנ טכנ
יש בהן כד קמור טכנ יש בהן כד קל — עכד נמוצא ע
קראטוקים ונמו כן קראטוקים לך קרו — מלכתחבט ע
דקאמנ קתם נמוקנא נב כל קיכא דאיכא ממוון ומלקות
ממוונא מטאם מיוקאל לך קי נמו לך נמוה קמד טאובל
נמוצרו ועד אומס ופריך מל לקמד קטוק שבהן טכנ יש
נמו כד קמור פ' קאומרות קראטוקית טאמרו
דאובל קייב נמוטא דברים ועדים אוממוק און כריכין
קראטוק וכדפרט" זכרו לברכא ונמוצא ע קתם

סבן יש בהם כד קל ופלאה דעתה כל דאם צלת לתבר
האומרות ולח בעצמך שנה א"ב צלת כל מה קבר הסנה
סבתאמור ולח סבת חי לכל מה קבר סבין לך מה קבר
סבין צטתהם סומרות סו קולות סלקות ומותר קדק
יש מי סאומ דההם הט פריך סבן יש בהם כד סמוור
מסנה סאד סבין פוצה ס בעלם סאובל מסלם סמוט
דברים ומסנה סאד מסאר מוצקין סבין מסלמין סלח
סוק ועדים זוממים כמי סבין דריסן סתראה מסוטם
מסאר וכבר סאן לה להאי פרוקא סמוסא סקדוסין
עין סס ויש מי סנדקא לקיים סטיס דפריך כמון כל
דוכתא וק"ס שיש בהם כד סמוור סנה בעדים זוממי כמון
כאובל פכטרו וקייס סומר דברים דשיכא כמי בערי
זוממים וכמון סקעדו על סאד סאכל כמכרו וקומון
דמסלמים ה דברים גם זה איכא סנה סנד קלסון דודאי
כד סמוור סא מסמעט' גם סא להעמידו כמקומות
סארים דפריך קט' ענד יש דוקקים סארים ולח סאיות
דבר מוסס ולזה איז רוצה להאריך כמקום סאמרו
לקבר ער יעא וורה דדק" I נקסין דכל מה קבר
מועטת פרסן פ' סס יש להאי כמון קבר הסנה סבין
סכך וכך יש כמון סאמ כזה סלח סנה להם כמון א

הא פרטתן אתל מטלמן כגון פלו יושב על דרך סבתת
בחדא מאדא לן פרטתן דונגן פרק כלל אשר גט אשר
באלבלאוסרנו בהנאה דקאמן ויתת צומה קנד ערלר
וקאמן בפסח מה קנד השנה שבהן דאסורין צאטל
אסורין בהנאה אף אע אביא אשר באלבלאוסר צאטל
שיהא אסור בהנאה וקאמן רבאשי משום דאיהא למיפריך
פבלה תושב סאסוריה צאטל ומותרת בהנאה וקאמן ל
מדרב משמיה דריוס לקיס כלמה קנד מופעה פרטתן
מטלמן לן פרטתן כמו סבתת

עוד

בקיטיבן רכלאדא מאדא קולא
וקאמורא פרטתן כל דאן לן פרטתן פי קולא וקאמורא
דבר שיש בו מועלת קולא או מועלת קאמורא שם אס
למדון קולא יש לך להשיב לן אס אמרת בזה סכן יש בו
קלא ארצאמן בזה וכו' ואס אס למדון קאמורא צריך
אתה להשיב לן אס אמרת בזה סכן יש בו קאמור
אבל דבר כל דאן שצמצא במלמד וקאס בלמד וקאס לן
קאולא קאמור לן אסיב פירכא גם קדא מאדא בין אס
קיה קדין צאי על קאן או על מה מצא אבל על אדא
מתרת אפלו כל דאן פרטתן אס יש להשיב אס דבר
סקאמורא

סוים ע ומלמד איש שיהא אדם ע ואעפ"י שיהא אדם אלא
קמור פרשטן ואפי' קודם שיהא קדין ולא בא עדין
להגד השוא כמין שהשכנו על קמור מה לפני שכן ואח"כ
שיעמקו וקיימקו בדבר אחד ואמר פלג אם יושב
אם בא אן להשיב ולא היה צדיק תשובת קולו ואומר
ששיב מה לושא שכן היה צדיק תשובת כל דהוא השוא
בב המלמד משיב איתו ואעפ"י שאלו באו להגד השוא
אבל אדם מיתלבי הדר דינא ואפי' צמק קוד פרשטן
כל דהו על מה קוד וצמק מה אגד השוא בשלשין שכן
כך יש בהם תמא כזה וכו' אבל כל מה דלך הדר דינא לא
פרשטן כל דהו אלא תשובת קולו ואומר פלג שהשכנ
על היושק שהבא ואמר מה לפני שכן וכך יש ע
ושב שיעמקו צמקם אחד ואמר פלג יושב וצמק נב
להשיב על זה אם יש צדיק תשובת קולו ואומר שכן
קמור סך וכך פרשטן אבל תשובת כל דהו ואפי' שיהא
בבולא כלו בב המלמדים לא פרשטן דוגמא בכל קשר
גב קשר בלא בקו ומה ערלה שלם מעבדה צמ עמדה
אזורה בהנחה קשר בלא ששעבדה צמ עמדה איש דין
שאם בהנחה מה לערלה שכן לא היתה לו שעת הכושר
הוא קשר בלא בהיתה לו שעת הכושר קמין צמק

יוצא מה למקדש שכן עמם כרת כלפי הכהנים יוצא
סאין עמם כרת ואמרין כהנה וצאן קאמריא מקמם
לשער שבו לכולהו שכן גדול קרקע פ' לכולהו ערלה
וקמין וכלאים ואל רבמרדס לרבא קאמריא פ' אמריא
ממשמית דריש לקיש קרא מקרא קולא וקאמריא פרשטן
כל דמו ופ' פרשטן קרא מתרת פרשטן אפ' כל דמו
קרא מתלתא קדר תצא פרשטן אפ' כל דמו ופי' קא
קדר דינא קולא וקאמריא פרשטן כל דמו לא פרשטן כך
ברסית רש' ורע' אצד פתחם א' והג' קרא מתרת פרש
אפ' כל דמו פ' כגון סגאטא מה לערלה שכן לא קיתא
שעתא כבשר וכו' וסייעא מדבר אהרן סאמריא קמין
בפסח יוצא ובשבת און למשיבמה למקדש לא קימ
בריש תשובת קולא וקאמריא סגאטא שכן כרת וקימ
בריש תשובת כל דמו קאמריא פ' קמולמדין פ' בערלה
וקמין קיין משיבין איהו וחספ' סגאטא פ' אהרן קאמריא
אבל קרא מתלת פ' כגון א' סאמריא כלאים יוצא דמו
לא ג' מלמדין ערלה וקמין וכלאים אס קימ בריש תשובת
קולא וקאמריא למשיב על הכלאים כמו מה לכלאים שכן
כך וכך פ' דלעשריך קודת קדין למי ערלה תעבא וכו'
ומי קיתא כמא קוד מלשתין וצאן למשיב עלמא קוד

אן פרסטן כל דא אצל כל כוון דלן חדר דינא אצט
פרסטן כל דא כען טעייב מה לכלאים — סכן גידוע
קרקע ויאעב רשויה לששתן ויש כפון מקום ששן
מה טעם חדא מתרת פרסטן כל דא ואש מיקמי
דלחדר דינא וחדא מתלב לן פרסטן כל דא אצט עבר
דחדר דינא ומוקמי קטל לן פרסטן אצל קולא וקומרא
ולבאורה אדרבא איפכא מסתברא ובראם בשש לפי
קונד דעש טעם הדבר כן דכל כוון דלן אדר דינא
בלקמיתא שאם מבחין קולא לקיום ולשיע קולא שבעולת
קדין מילכך אחר שהקא צריך סעד לעמול ולן יוכי
לעמוד מחד טעמו שיה ראיות עדיף מראיה אחר
ויותר קולא ימיה בטע יושמים מיוסא אחר ומטעם זה
אמרינן דארא מתלב לן פרסטן שרוב כל דא קודם
שבא למה אדר מטעם שהקא שבעולת דדין קולא
אראיות יותר מארא מתרת שאין לך אלא ראיות דבר
אחר ומילכך פרסטן צורא מתרת שרוב כל דא
ואש קודם מה אדר ודש אומכך קמדות מסודור
לן מסייב ויש מי שהקטא על גרסא זו סהוחרס
ומטעם אורתא וחדא קטל ארא מתרת אן ארא מתלב
אן אדר דינא

ואתא צמק חזר פרטמן כל דמאן נמי לא לא ולפ צמק
זו אין חילוק בין אדם מתרית לאדם מתלבד וכו' לא
פרטמן כל דמאן אלא אחר חזרת הדין וקודם לכן בכל
טעם לא פרטמן אלא קולא וקומרא וגרבא הראשונה
שקד ומאם סקאנו עלה מתוך צתעו וצין זה מקומו
ופעמים יש פירכא ולא קשינא אפי' כל דהוא
לא פריך מינה בריש מצעא מא
להזד הסנה שבין שכן אין עתרת הזימה הא לא קשיא
תורת הזימה לא פריך פי' לא קשינא ליה פירכא ואפי' כל
דמאן א"י בריש קמיא וכן בצמק דוכת' ואשכחן דפריך
פירכא ואשכחן לא קשינא ב"ה קמא ליה ליה שכן מינה
כמלה וכן כל פועל הוא **פעמים** ביש פירכא
אשקרא דדינא משפן קד' למקומו
ולא שיהא לא המלמד ולא הלמד עצמו ונת' לא שייכא קד'
פירכא וזמא קד' של מקומות בכול תלמודא שאומ' מא
צמקום און כותב' בזה פ' הא דפ' דמאן ויהא כל קרס
מטמא מנס' מוק' מה כל הכלים שאין מטמאין מאוירן
מטמאים בבין מנבין כל קרס שמטמא מאוירן איש דין
שמטמא מנס' וכו' ויזכר' למפרך מה לכל הכלים שכן
נשין אבהטומאם תלמן בכל קרס שאין נשין אב

קטומאם ולכך משנה הקו למו דלמו מכו סבל קימעבד
 קו אלמו מכו אייר וגב דמקום סוף קאייר גוממו קגב
 מטמו מוקום סקאייר מטמו קיס דין סמוג מטמו
 וחסדלו לן סייכא קך פדרכא דמו לבל חסלם וכו דמא
 לן ילפון מוכא כל אלמו מכו אייר וגב וזאייר וגב לן
 סייכא קך פדרכא כל וכו דוסעו קילכך כלמקום
 סיס פדרכא וקיס משנה קקו פדרוע סיס גב על המוקום
 כמו סיס על המוקום פצמן ולן יושל קסימי לכלום ומסרו
 קתלמוד למכום ולמוסאי מדע לקאר ולמי ס קמיא
 דפק דקדושין מה אמא קעבריה סוף נקמת בבילא
 נקמת בבילא אסא נקמת בבילא קיס דין סנקמר
 בבילא ופריך מה למא קעבריה סכן יושל בבילא
 תלמו בבילא וכו וסס מים יכול לזכות קקו ללן כדון אסא
 מלמא חבל כדון כסף מוכילא מה בילא סלוי קעבר
 בלמא קונה בלמא כסף סקונה בלמא קעבריה קיס דין
 סיקנה בלמא ות לן סייכא קך פדרכא דמו למא וכו
 אלמו סלן יושל קסימי דמסרל נמי איכא למקסיי מה
 לכסף סכן קודעבון סלוי קונה בבילא וכן יושל
 טעם ככל דוכלא וססן תפסולתי קנה
 קמורא סקיא קברא מעלמו ולן מילתא

כל

ק ק

דעתה בעתה אין שטין ממונה פירכה לפתור קדין
אבל מכחם אונת צדק ומבלען אונת פ"ו
כל כיכא דאיהא קאן ואמורין סותרין זא אית
זה אונת התלמוד בכל דוכתא איכא למימא דהו
מט וכל חד וחד תיקון אדוכתיה כלמי ולא תלמוד לא זה ולא
זה ודוקא בשמכאשין וסותרין זה אית זה למורי כמו
איתיה טהוראן מפני דאזכיר דתקנה אמר דתת אמת
אזל כון מדיוט צדק טהרי ממש טהורא אמת אזל
כון גדול בקרבן יחיד וחדר אמר דלא איתנה אמתא אזל
כון גדול בקרבן יחיד צדק וכו' הילכך כון דהק"ו אית
כון וסותרה מכל וכל אמר תלמודא דהו בלחד וחד תיקון
אדוכתיה אזל בשאין אבהא ממילא קאמי חט דשמא
יכולן לפתקיים באונת טהורא דאזכיר דבעלמילא דליתיה
עריפה בפרה מק"ו דעלמא מזה עלמא סלם אובשרה
בשאימא ובאובשרה בעריפה פרה אובשרה בשאימא
אין דין אובשרה בעריפה וחדר עבד ק"ו איתכא
דתיגי שאימא בעלמא מק"ו דפרה מזה פרה סלם
אובשרה בעריפה אובשרה בשאימא עלמא אובשרה
בעריפה אין דין אובשרה בשאימא וכו'

אדם מרבה את ממונו לזמן קצת ויהיה לו תועלת
 בשקויהם שהקיים רוצים אלמלא מיעוטים דקראי
 קדם שמהם מייחצ מקיים ליתן האמור של זה בזה ושל
 זה בזה וקחו שמהם מותרות בשקיהם ועריפתם ודכוותם
 פ"ד דקידושין ג"ג ויהא אשה יונחה בלתי מקו" וכל ש
 קצת קלים וקמורים לחן דוק שפגו דבלאו קם ילפי שמה
 ממש לקטנות זה לזה הלכך כל פג"א אדם אלן כד"ד
 מה ממש ולן אמרי כל אד וקד תקו' אדכאיתק'

אדם

דן ק"ן מעצמו וק"ן ק"ג מעצמו אלן א"כ
 קבלה מרם ע"ד מסייע וכו' מדברי רש"י
 בפ"ג ג' ה"ג ואלו רוק ג"ה דכל המדות נמי לן כדא"ל
 מעצמן און מקו" בלבד ויתעסקות הקטן עליו ואמרי
 שם דכל המדות אדם דן מעצמו און מנס' והטע' שבבא
 בדיע ג"ה צ"ד " ומורי הקב"ה הוסיף וקא' בהקיא דיומ'
 פ"א דמקסי לג"ה ששקעל לכפר עלבס ומייחצ ל"ה
 מאשר ע"ה י"א . ו"ל ע"ן ש"מ' ס"אן אדם דן ג"ה מעצמו
 אלן א"כ קבלה מרם ורם מרם עד למשה א"כ א"ך
 קולק עליו שבר זה אלן קיים אמיחצת וקו"ן קיבלה

אמן מורי בר' שם ג"ה של מקמות ושל
 קטנים רובה לזמן של פרסא אן של פסוק

ק
 ב

ובשאלת עליה ח גש' אים אולק על גש' למור סאניר
אמיתית סאן סאכ' לא סבכת גש' בערה אלא בערה
סאגש' נקבל ואין לעוק עליה אכל בשאלת אולק בורה
האופן גש' אמיתית מיה אכל לא בשטח סאתה אמרה
ל' בפסוק סאתה אמרת וכן הקים דיומא דאומ' דאין
גש' בפסוק לכפר אלא בכפר פה אי' ושין עכ'.

אין דנין דברי תורה מדברי סופרי' ולא דברי
סופרים מדברי תורה וכן לא דברי

סופרים מדברי סופרים ואומ' הרס' עתספת דנדר
דמיל' דרבנן ממיל' דרבנן לא ילפסן בקו' דאם לא כן לא
תמצא שום הילוק בדבריהם דלכא' למיתרך מיה
לפני סכן כך וכך יש ע' תמצ' בזה סאין ע' כך מסאם
דאמרי' מיה ע' תית' כל' וישנו בכל אלא בכל דבר גזרו
לפי הגר'אם בשעמ'ם למרך סייג ואין ללמוד זה מזה.

קיים לן אין מוזירין ואין עשין מן הדין וסלעטא
מיה בכמה דוכתן פ' אין למדי' אזהרה ושש

מדין קו' והטעם מפת סאקו' עתן לדרוש מעצמו ושון
סאקא מסור לפבר'א פ'עמים סאדם תענה ודן קו' פריכא
ולא מדעתן הילכך אין עשין מן הדין והוקא' אסור'א
אכל ממנוכל עשין מר'א' ככול' תלמודא ג' טן ורגל

ור"ל הילוף חד מאכריות זכ"ך וכן טבל ה' ג' ואיסורא נמי
 דוק שיש התקף אבל איסור מיהא איכא כל' שימא איסור
 בדבר הגמור מקו' ואמ"ל שאין ש' שיש טף' ולפעמים
 למדים שיש זכ"ך בדרך ג' עלי' בעלמ' והשקר כע"ז כמ'ן
 בשם שער פרק שבעת העדות מוט' אחרים קיי' מוט'
 עצמו לא כ' ש' ש' וכן בדוכת' אחרים" **אין** דין
 קו' מהלכה פ' מהלכה למטה מיט'
 כדחתן כהדים בסזיר ט' מיט' וקה' לשאר מדות ק"ו
 מדות הלכה למטה מיט' וט' אומריה למטה על הפסוק
 הוא דאומריה ול' על הלכה **דיני** ג' הלכה
 למטה מיט' שתי תעתי דומות סכסכ'ם
 בערה בשם מקומות והיא מגזרות אורת למד או על או
 ככת' וק' ג' מופנה משם כדדן למדים ואין משיבין
 מופנה מחד אד' למדין ומשיבין אינה מופנה כל עיקר
 אין למדין הימנה והפ' מופנה משם כדד' כל' אם אורת
 המלות שדען מהם גזרה שנה מקרא יתר בשם
 המקומות ומופתית מטעם ואין כריכות למפס כ'
 עיקר למדין מהם ואפי' יש להשיב מופתית המלמד על
 המלמד אין משיבין מהם דהואיל ואפיהם מופתים למלמד
 כגזרת שנה מהם למ'

פ

ושמעם מופתם לומר משה לא במאין דעתה דרשא
 צדיק מופתה מזה אחד כלו ומזה אחד מאן צרו לעש
 למדין אם אין להשיב ואם יש להשיב משיבין — כדרך
 סמטיבין על מקרה. אינה מופתה כל עיקר כלו סמין אחת
 אחרות מקרה יתר אין למדין אימנה כל עיקר. ודוגמו
 עשת פ' צמה קשה יותאם בגד ער בגד ער לנש' פאמו
 בגד ער צרין ונאמו בגד ער צמית מה בגד ער קאמו
 צרין וכו' ומפרש קתם דבגד ער צן צרין צמית
 מופתין קן ואין צריבין לעפן דתת מקהיקים דאיתקוש
 מתרמיאג לשכבת זרע דתת צביא וכל בגד וכל כלו ער
 ואי' בגד ער דתת צמית צרין ומת למק' קא דאי
 לתפמי לנש' וקאמו קתם דאי לא מופתה איכא למיפרך
 דלא תית מוסרין דמה לשרין שכן וכו' כדאית קתם וכו'
 ככל דוכתא" **ומילת** דהטנאם טלוגנא דהנאי
 כנדה פריק קמפלת וכן ככל דוכתא
 ואיכא מוד קתם דמופתה מזה אחד צמו למדין ואין
 משיבין צמו מופתה מוכ' כדדין ונפקא מופתה דאי איכא
 מופתה מזה אחד ומופתה מטע' כדדין דשכין מופתה
 מזה אחד דוגמורין מופתה מטע' כדדין. ואי איכא סת
 תעית מופתה מזה אחד אימו צמיות פריק קטרי

911

דמילת פנו שיע הפלאות מוטם צדדן וקאמ קרס ערל
איז אובל עתרומה מוטם דתוטטטט נלא תוטטטט
אפסא ונלא תוטטטט עתרומה מה פסא ערל אסור
ע אף תרומה כן ונא מופנה אלא תוטטטט דפסא
אבל תוטטטט וטטר דתרומה מוצרך נריס כדמפריט
הרס ומוי מסיק סס טון דתוטטטט וטטר דפסא טמקס
לן נריס למפיה טדי יד אמולוד וקד אלמד וקא נא
מופנה מוטם צדדן **פעמים** אין התעטת
דמוות בשוק וכן נא מוטם טקטטט
אקד וקאי דמויות בכוח תלמודא אלא דתנא ל ישמעא
זו קיא שינה זו קיא ביאה פ' כנגש טעם כעב בשטע
סל קסגה ג' אסון וטב קבמן צום קטטע וקיא וקאר כך
כעב וקיא יטב קנגע ופרק צבית ונא קבמן וקאר
ועבר גזירא טאם כדכעב מוטטט קבמן ונא יזען
ומימא קסן טלם מאי נא קבא כעב וטטטטט כעב ונא
ומימא קסן תנא דב' ל ישמעאל זו קיא שינה זו קיא ביאה
ומימא קסן לן כולמן פרק כסוי קרס ג' טמקס טמקס
דאיה אי טמא טמקס איכא מאן דנמו טמקס
טמקס מוטטטט קסן וטמקס טמקס וליכא מאן דנמו
מטטטט טבא וקבן וכו' וקאמ ומאן דנמו מטטטט

אחד

ק ר

מסאנטי חזן לב. ד. מטמט סבב וקבן ומהדריין דמן
סקיטה מטסיטה ואין דמן סקיטה מטבקה. ופריך
ומאי ספקא לן מינה וקא תנא דב ר' יסמעאל וסבבא
ובא בבבא א' היא סיבה זו היא ביה ומסיק המ' היכא
דלכא דדמי ליה אכל היכא דאיכא דדמי ליה מדרמי ליה
ילפ' ויש כחן דקדוקי דברים מוכה פרק המפלה עיין
סס בתוספות" **אין אדם** דן ג' מעצמו אלם
א"כ קבל מרס וקטע אומן הרמב"ן
בספר הסעתינו מופט סקמלית בלות בתורה כפולת
ומכופולית שאי איפא לפטר יתנו בכחן מלית מארשות
מה אלם יכתוב בכחן. ואם מתנה ג' לדרס מעצמו
פעמים ידון רוקן ויהרוס כמה דיעס ~~ועבור במה דומ'~~
ויסתור כמה עטמס ותפל קתורה וקומה בערה קילכ
אין אדם רשא' לרון ג' מעצמו. וא"כ א"כ רב' ג'
מקובלת מסית מה מתן לן לדרוס. ועד בבית תלמודא
פריך מאי קזית דנמרת ממלה פלו לגזור ממלה פלו
וקאי פריך וקא אמרת אין אדם דן ג' מעצמו וכו'
וענה דע וקבן סורסו של דבר דכל גזירות שוות
נמסרו למשה מסיח סתם ומסרן הכתוב לכחמים
אי זה ג' מדון אלם אלם נמסרו בשורת

פעמים נמסרו המקומות לכל פ' . יאמר מן העם
 ונשאלו תענית ג' לפעמים לרובן היו א' הם כגון ר' יצחק
 דפרק אין סעודות ג' אונס ומפתה דילפי' אהרדי ב' ג'
 דאשר לא אורסא לג' אימ' בתולה לג' משמט שקבל
 מרוב דאונס ומפתה למדין זה מזה ב' אכל' א' קבל
 מימי א' תעב' ולכך מאחר התלמוד לדע' ולעמוד ע'
 התענית המופתית לג' הקיץ ופעמים נאמרו התענית
 שהם מינה ס' תלמוד ממילה ס' כגון סומארת סומארת
 לג' פ' דססע' ולא נמסרו המקומו' והאביו' מבקש
 מאם התענית אשר יטב להם לדורסם בהם זהו העיקר

פעמים "סע' סוכת כל חג' סע' למוד"

לא י' תענית לג' והוא מבין
 אורת' ע' תענית אחרות ואח' ר' מקס' כאלו כע' ע'
 באותה סע' דפעמים נ' אין עדיקין למור הג' למד
 מנחה מוציא וקיעוש מקיעוש אהפ' א' תירוש' א'
 בסרות פ' כע' צמין מנחה דכע' לא יוצא' וכע'
 קת' מנחה בגדול הא' וצקטון כלה וימצא מה מנחה
 דלמן אפ' עמ' דכע' בריש' יק' א' ויאפ' א' ר' י'
 מנחה האמור בבין צמין אפ' עמ'
 והדר צמיר קאי אפ' א'

כאן בג' מקום האמור נב' סדרת מה היה כבר אף
כאן כבר ודכוותה ב' טערה גמר פתח מפתח ושער
משער וכו' וכן בכמה דוכתי וכל בה' אינה ג' ממש
אלא כענין סמוך בעלמ' וכן כל מקום שאינו נאמן למעלה
ונאמן למטה ח"ו נש' ונורה שהבלה מרמזתו אלכ' כמו
ילמוד סתם מהמפורש ש' הקוץ רכבץ קוץ נאמן שדך
למעלה ונאמן שדך למטה מה שדך האמורה למעלה

דעוק אף שדך האמורה למטה דעוק וכו' וכן הרבה
בנפח ס' **דוקינה** ומינה און מינה
ואוקי **צתרא** פלעצרא

דנפח בכול תלמודא פ' פרש' שלמד דבר מקברית
אם סתמן על אונת דיע המקום שיצא משם אף דיע
המקום שהלך לשם א"כ מד' דון מינה ומינה כלמ' מעמוד
אונת בדבר בתורת מה שהיה עמוד במקום שלמדת
משם דהואיל ולמדת ממש תלמודא בכל מוספין
וריש א"כ מאן דאמן דון מינה ואוקי צתרא אצמיתו
בתורת המקום שהציתו לשם דליתר שלמדת וקצות
לכאן אצמיתו בתורת סוף דברים המפורשים כאן
דוגמ' שצתת פריק שצתת קטנות דילף שצתת חפיק דון
מסצתת קטנות רמ' סבר דון מינה ומינה פ' דון מינה

מנה קתם מווסבצט מוש אחרים קייב **ו** ושמעתי ק
אלם אף שפעת הפקדון גב' מווסבצט מוש אחרים קייב
ומינה כוונ שפעת הפקדון גב' מווסבצט מוש אחרים קייב
גב' פסור אף שפעת הפקדון ^{לפ' יהל' קייב} מווסבצט מוש
אחרים שפצצתם אלם בפעם ביתרין ורצנן סבר
דון מינרה ואיקי ציצר **א** דון מויר
מווסבצט מוש אחרים קייב ואיקי ציצר דין מווסבצט
מוש עצמו האמור בפקדון דקייב **ב** גב' בן סלצ
גב' וכן ככול תלמודא קיימ' ל' אין **ג** למסא פרוט
ולמוד זה מזה חזק מזה **ד** קקס כלשט דברים
המוקשים בפסוק אחר דריס לנו בכר
הערה כולן דמקשו ללמוד זה מזה כען קד דקדושין
אריך הטברי או הטבריה מקיש טברי (טבריה מר
טבריה וכו' וכן בכל דוכלא וקיימ' ל' דאין משאין עכ
הקקס מוסוס דהקקס קוי כמאן דכעב בקרין פבריה
ולכך אין משאין עליו כוונ סאין משאין עליו מוספ
מוסט דברים כוונ סאין ואיכא מאן דאין דהקק
עדיף מוש ואע" דמאין כמאן פרוק האלם כע"ג
עדיף מוש ג' כוונ סאין דמאין דמאין קאין
ואין דאין הקקס למאנה כל' וישוד תחתן מוטעו וועלן

מפתחון בשן בן. נמר ונמצא למד בכל דוכתא **כל**
חיבא דחיבא לארדקושי לקולא וחיבא לאוקושי
לאומרא שביקין היקשא דלקולא ועבדין דהיקשא
דלאומרא כדאיתא שבמות ובעו קולא ואומרא לקולא
מקשי גיש לאדש כזה דבר דדוקא שאין סברא לאומד
מזה יותר מזה אבא אס יט סברא וטעם לאומד לקולא
יותר מלאומרא קו לא ילפין און לאוש. ורביהמפקן
דקדושין דילקא משה עשה סלא הזמן גרמא דנשי' כייסת
מומרא מיה מורא משה סלא הזמן גרמא ונשים כייסת
אף כל וכו' ופריך ושלף משה למוד תרה כלומ לקולא
ונשים פטוריה ובעב' רילפתא דלאומרא לאומרא אפ"ה
פריך למילף מתלמוד תרה ולקולא ור' זיין מוסס
דמסתבר טע דלא לאומרא חיבא למימ' סאט אב נאם
דקוקא כבודם לכבוד המקום ואין לך לבקש להם שאר
משה וכן אומ' סס בעתה' **ויימ** מרה אחר
קרובה לזו וקייא סמוכה פ' סט מקראות
סמוכה זה לזה מיה לדרש מן התורה כדאמר יבן
שבמות סמוכה למד לעלם וכו' ור' זיין דר' יט
סמוכה אלא חיבא דמוכה מוכח **שט** לר' זיין סבן
און מוסס ומיותר למד פ'

הסמיכות כדאי' טעמות פק' וקאי דקאי' קתם ונבל
דוכתא ל' יהודה איע"פ שכל התורה ל' דרי' סמוכין
במשנה תורה דרי' ל' דוקא משנה תורה דקה בעלמ'
אי' הנה מוכח או מופנה נמי דרי' ול' נקט משנה תורה
אל' משנה דקיס לבו דהנה דקתם מול' ומופנה

דיני

בטן א' מורה בתורה שהתעב' ונלה ויפרש
במקום אחד וממס' למדן בכל המקומות
הדומים לו שהתורה תקצר ויגרמו' במקצת על ר' זל'
ולכך נקרא בטן א' שהמלמד הוא כ'ב' וק' למדן ממס'
בנפ' יריכו ותנ' מנ'א בב'ן סת' מדות ואינן אל' אל'
מנה א'ת' ול'ן הפרש בט'ס אל' ס'א מכתב א'ד וזו
מש' פתוס וק'ל הוא בטן א' דית'א מכתב א'ב
וכתב א'ד כ'ד כתב ז'א' מס'ב' ומוס' אל' קרי מוס'ב'
ול' קרי המוס'ב' כ'רי המוס'ב' כ'ו' מכתב א'ב וש'ע
כתב' כ'ד ל' קרי פרשת ג'ות כ'רי פרשת' ס'א
סמ'ים ול' קרי פרשת סמ'ים כ'רי פרשת ג'ות ק'ד
ה'א' ש'קן וכו' וש' ג'ית'א א'ל ר' זל' ולכך נ'ר'ין
ד'ת'א ל'ד'ר ע' כ'פ כ'ו'ת'ע' ט'ד'ית'א ל'ל' ל'ג'
ופ'ס'קן ט' ד'רי' בטן א'ד מכתב א'ד ומש'ע
כתוס' ד'ע' "ג'ר'ב'ד" א'ר'ב'ט'ן א'ד מכתב א'ד

כרי' ד'ב'ב'

בדאמרי בעלמ דא מידא וכתן אבמטע בעתעס
 דא מתרית כלו צמק קנד קסוק וקדבר קידועלכ
 דא מתרית חי למו דקנבו דתרת מנרד צריים
 וסקאד לא יוכל ללמוד מקטרו לא קוק גמריין מטיק
 לעלמ מסוס דמוו לאו סע בעתעס קנצין כח וסע בעתעס
 קנצין כקד חין מלמדיו כונו סמוטג כפח מוזא קסער
 צד קילכך צריך למי בכל דא מתרת לא קרי צד
 כרי זה ואם השאל אב רבטן אב מבעת אד קייס דא
 מידא מוא לא קרי זה כרי זה דקאמ לא קרי קמוטב
 כרי קמוטב וכו' ואלא דא מידא קוא ולפ סייך לא
 קרי ולא קרי **תשובתך** מפת סדיקל
 למי יצח קמרכ כלו
 סלח ללמוד חות ממוטב לא קנרד למי לא קרי קמוטב
 כרי קמוטב למי סאעפ סמוטב ומוטב מנרד צריים
 ואינן סע בעתעס קנצין כקד אפ חס חין קמוטב
 למד מהן ומענה יס לא לפרס מה חס למדין
 ממוטב ומוטב מוטב חב ומפרס "קראנד" זל סלח
 כח ללמוד לא ממוטב אב וממוטב אב ופ קדבר
 כך קמוטב וקמוטב קמוטב קמוטב וקמוטב
 למוטב וקמוטב וקמוטב וקמוטב וקמוטב

החלק והחלק למשכב ותפת הבלבנות נב סתפד מן
החד למושב אלן שאין משכב ומושב מיוקדן אבל רחן
משמשין ישיבה ושטבה עם מלמכה ונחם ללומדן בבטן
אז המשכב ומושב המיוקדים תולדות המשכב המשכב
ותולדות המושב ממושב והיינו בטן אז מוכתף אחד ומא
סהוונך למן לן קרי זה כפוח זה מחד קסוק בו משנס
מרכב קוא כמו סתפד למוטלה ולפדרטו זה למדא
דבטן אז קרי לכן קרא מחדל בן אדל מתרת אז קרי
סיטת קרי לחד זל ועקר ויש מוי סאומ דקאן מקרא
לן קרי בטן אז אלן מה מצא כדמוכא פק דימוני
דקאן תיש גאורת קאס מאסת לם צמה מצא מרי
מצא צמסת קאובו אבל קרא מתרת קוא דקרי בטן
אז אלן גיש אדל מתרת מעטן אחד והיינו בטן אז
מכתב אחד ויש קרא מתרת דש טעמם והיינו בטן
אז משט טעמם ולכך קרי קרא מתרת בטן אז משן
שבטן שט אטמם ואחד על גבאן קרי בטן וקאמן בטן
אז ולא בטן אס כמא בעלן אס למקרא ואס למסודית
אמפת סמאכ פועל צב קוא צמאס וקאסא בלד כמא
קוא מעטן בבטן אז קרא מתרת אבל אס
למקרא ואס למסודית אים אלן כמא סתפד דשט
כמא יתפד צפ אקרון מזה קסער כמא

ריני כלל ופרטי כל מקום שכתב מוצא כלל ואחרת
 פרט אין בכלל אלמא מה שכתב שכל אדם
 יקריב זבחים קרבן מן הצמחה כלל פי כלל הוא לפי
 סקיה בכלל צמחה היא בקר וצאן פרט אין בכלל אלמא
 מה שכתב בקר וצאן אין מידי אחרים לא ונתמטט
 קים מן הקדש וכן כל צמח הוא ואחרת אם כן למא נכתב
 כלל הואיל ואין למדין ממא דבר שלמד דאי לאו כלל
 קיים מוסק על הפרט בבטן אבא מורה מן המדות
 מילכך אהם כלל כדי שהפרט דוקא קאי ולא
 נצורי מינה מידי שאם מורה מן המדות שאין לך ש
 מה שפרטת תרם כלל וכן מפרט אלמא

פרט

ואחרת כלל כפשה כלל מוסק על הפרט
 ונתרבה הכל ואהם פרטא ליהלומי
 כלל סמא יס דבר אלן היה מתרבה מן הכלל מוכח
 מורה מן המדות אם לא מהמתסקדמות פרט לפשות
 מכלל מוסק עלו ולרעתיה כל ואין לך למעט ממא דבר
 מקו ומוצא און מורה אחרת **כלל** ופרט וכלל
 אי אהם דן אלן כשאן הפרט פי
 לרעתיה כלל דומא לפרט ולמעט כלמה שאין דומא ל
 לפי שמורה מורכבת מקשת מדות ארסוקות כלל

ופרט פרט וכלי ולבך מטמאת צדקה וכן כשן
 סתתקן לרעות כל הדומה וקיים כשן פרט וכלי למעט
 כל שאין דומה וקיים כשן כל ופרט וסלמט כח תנאי
 חיוב מור כלל דוק קודם שישקד ויציא את כל ופרט
 דיון בכל אלא מה שבפרט אלא דברים כלל שראו
 לרעות הדומה לעדיו ויציא מור כלל שראו דוקא
 וקום ליה פרט וכל מטמאת כל על הפרט ועתה מכל
 אפי' מה שאין דומה אלא בשם הדיון דאזכר כלל קמוא
 למעט מה שאין דומה מעד אלא ושקדו של דבר באופן
 אחרת בכל מערב וזו היא מטמאת תג אד ועתה מבאר
 בכל אשר תצוה ספק כלל בבקר ובצאן פרט ובכל אשר
 תשאלך ספק אד וכלי כל ופרט וכלי יד אחרת אלא
 בשן הפרט מה הפרט מפורט פרי מפרי וגדול קרקע
 פ' כגון עקר וצאן שפרים ורבים ויין ושכר סגדול מן
 הקרקע אף כל פרי מפרי וגדול קרקע ותע אידך
 מה פרט מפורט ולד ולדות הארץ פ' דבר הנברא מן
 הארץ אף כל ולד ולדות הארץ ואם יקבל אדם דשעת
 חיוב טמאת מור פרי מפרי וגדול קרקע שעת נמי
 כן ומור ולד ולדות הארץ קסבר שעת מן הקרקע כברא
 פ' מן האדם ולא מן הארץ ומור אדם טלעתימו דמאן

ט א

דמורבם ששית. בד כללם עתרא דוקא ונתרעם קכל
אלא דאקט כללם קמוח למשמי כל ללא דמילתא מטע
דדין כמן דעם סמיסן נדול קרקע ואין דומים ל אלן
מזכ אלך דקויס פרי מפרי אכל שפתי דומים מטע
דדין דמון פרי מפרי נדול קרקע אלכך עתרא בכלל
ומאן דמומש שפתי קסבר כללם קמוח דוקא ואין
בכלל אלן מה שבפרט ולן מידי אחרית אלן דאקט
כללם עתרא לרסי דדומה ל משלס דדין כמן אלא
דקויס פרי מפרי נדול קרקע ולך ולדות מן קארץ יצא
שפתי סאין דומין ל בד קלטי דקויס ולך ולדות מן
קארץ זו קויס פרי ד שמתה דתם ולמדא מומה דלמך
כללם עתרא דוק בעי סע דדיס בדקאין פרי מפרי
נדול קרקע ומד כללם קמוח דוק מעריך ער דלטי
גלך ולדות קארץ וכן כל סאין בזו ומתך כמה סוביות
אחרות מודקדיסן בעספן ומוכח דעב קצא סע דדי
דערוסן למד כללם עתרא דוקא ג דדין למד כללם
קמוח דוקא למו דוקא טעם ושלס דאס כן תיקסי קאן
דקאמו כנזיר דכל קויס דאיכא תרי כלל ופריסי טעמס
מדרבנן דכל דמי לך גבר דר וכן ולכך קאומר דא
דא דר דנזיר וטע דדין דערוסן קאן מילתא

מיל וקד המרה כל המדות מסופק **והוא** **והוא**
 יש עת נדחין שמיין סוכן בעיתן נקראים **בד** **שם**
 ומקום דערוכין פרי מפרי ומדוע קרקע סוכן **דק**
 ונקראין בד אחד כדקאמ' בסוד ולר נלחית הקרח מים
 סוכן סוכות ומיקרי בד שם ויש מקומות ראש **נדחין**
 קאים כד בד מפע שכולם סוכן כד קיימ' **שם** **אל**
 שריפות כלל דמילתא למד' כלל שברא חוקא **כד**
 שיקים לומה בכל המדדים קאשנים וכולם נקראים **בד**
 אחד אבל מן קוד גרוע אין נדך ולמד' כלל קא' **דוק**
 נדך שיקים דומה אפי' מן קוד גרוע **וקוד** **מסוד**
 לחכמים לחבר אי זמן קוד גרוע שילקו ע' **וכל** **לירא**
 דוקא גרוע שאין למסא ממש אלא גרוע בערך **המדדן**
 דאקרים קאמ' אבל אם יקיה בד גרוע מן גרוע אין **כד**
 לדמותל' ע' ולכך נדח' קאמ' כללם שאם יתת' **אומן** **כד**
 שיקיה דומה ע' לנמרי ואפי' מן גרוע שכולם **אב** **קאמ'**
 כללם למה מקפרט' לברו כלמוד כל דומה ע' **בדמין** **אב**
 אלא ודאי נדח' כמא' **ויש** **מדה** **אחד** **תבטל** **ע**
 כזיר פ' מיט' וקיא **פרט** **וכלל** **ופרט** **מיון**
 ושכר יזיר פרט מכל אשר יצא מנפן מיון **כלל** **מקדמ'**
 ועד ז' קוד ופרט פרט **וכלל** **ופרט** **אי** **אחד** **הן** **אלא** **כשן**

כעין הפרט וכל - ומפרט הקטן מאי ראינן עין מדה זו
למדה אחרת כאלו כלל ופרט וכלל אי אינן דדמי - לת
אפי' מאד ער מר בטן - פרט וכלל ופרט אי אינן דדמי
משע' כדדיון מר בטן ואי לא לא מר בטן - וקד' סומא איתא
כמד' כללן עברא דוקא אכל למד' כללן קמא דוקא הוי
הדבר אינן וקד' למדן - **ובכאן** מקום של
למא לא מנה ל' ישמעאל מדה זו טל
פרט וכלל ופרט כמון שמנה מדה כלל ופרט וכלל וחד'
לפי שהן דומות היא ככללת עם אחרתה' ולפי' לא מנה
אותה אין זו כלום מבמה פע' אחד שאפי' יהיו דומות כל
למדתה כמון שמנה כלל אצריך לפרט ופרט אצריך לכל
דבר האמר מועטים ודבר האמר מאסע' וכלל דומין
וכפולין קן - ועוד כגזיר' הוא איתן בעהם הפרט כמון
שבתע' במוך לכן הפרט קמא אור בזו דל' ישמעאל
אין דור' מדה פרט וכלל ופרט לפי' לא מנה וקד'
קראי דגזיר' דמיותפן לשל מפי' לאו לדרסא אצרינן
כמון שיש מוי שדורסן קתם - I טע' כללם קמא וזו
לזה ופרט אצרינן אגמ' בכל דוכ' קמא הפרט בעהם
ודוכן בכלל ופרט וכלל דוגמא בשע' שרקא קמא
גב' ופרטיו מוכן קד' תפדה בערך בש' פרט תפדה

וכל ואע"פ דתרוי"ל ונתפרק נצ' קדו' **כלל** וקאר עת' **כלל**
 בערכך כפ' מ' דרוס לק' בכל ופרט' וכלל' מוס' **כלל**
 סר'ל סר'וק לפרט'א בן הכלל'ס וקאר לק' כלל ופרט' וכלל' **כלל**
 וכן בכל דוכת' **כלל** ופרט' קמרו וקאר' ז' **כלל**
 מוז' טעמ' **כלל** דכמו דוכת' ק' אי' **כלל**
 מ' אין דמן ומסיק בפ' דפסק' דקמ' צד עמינ' **כלל**
 אי' בתרי עמי' דברי הכל אין דמן ד' אין מוקד' **כלל**
 ומאוק' עת' ול' בריר' ל' אי' כלל' קדו' אי' פרט' קדו' **כלל**
 אי' צד עמינ' מ' דמוקד'ס מוקד'ס ומ' דמוקד' **כלל**
 מאוק' **כלל** ס'אי' מ' אין דמן אי' צד **כלל**
 ופרט' **כלל** פ' כלל' ס'אי' מ' ס'אי' עומד **כלל**
 מ' ע' מ' אי' ד' ע' ס'אי' כ' מ' אין **כלל**
 ד' ז' ו' צ' מ' ק' מ' **כלל** ס'אי' ד' ד' **כלל**
 צ' מ' ע' ד' ופרט' **כלל** מ' מ' ע' ו' מ' ע' **כלל**
 כל' מ' ק' כל' ופרט' ופרט' וכלל' וכלל' ופרט' וכלל' דרוס **כלל**
 ריב' ומי' ע' ומי' ע' וריב' ג' ריב' ומי' ע' וריב' **כלל**
 נ' מ' פרט' ס' בן כלל' ופרט' וריב' ומי' ע' אי' על ז' **כלל**
 ק' מ' ס' ד' ל' ש' מ' ס' ד' כלל' ופרט' ק' מ' פרט' פ' **כלל**
 ס' מ' כלל' ומי' ס' ד' ריב' ומי' ע' אין הפרט' פ' **כלל**
 מי' ע' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' **כלל**

ש' כלל' ק' מ' ע' **כלל**
 ו' מ' ע' ק' מ' ע' **כלל**

ג   ט

67

האפרט בכל דומה ומאן דדריש כלל ופרט אין בכלל
אלא מה שבפרט ואין לך לאוסוף ואפי' הדומה ומאן
דדריש ריבוי ומיעוט ריבוי קבץ ומיעוט שאינן דומה
ומאן דדריש כלל ופרט וכלל הוא הפרט פ' של הכלל ואין
הכלל אלן מה שבפרט וש' חזר וכלל לך לאוסוף לך בכלל
האחרון אלן הדומה בלבד ומאן דדריש ריבוי ומיעוט
וריבוי ריבוי קבץ ומיעוט שאינן דומה אלן שאר וריבוי
אפי' אינן דומה ולא מיעוט לך אלן דבר אחר היוצא
רקוק ומאן דדריש ריבויים לך זה דבר ראוי למעט
ובעטן פרט וכלל ומיעוט וריבוי קדין זקם לפיך מכלל
ופרט וריבוי ומיעוט וקטע מופט שפרט וכלל אין הכלל
פ' אין סתמי קילכך ריבוי הכלל אפי' מיעוט וריבוי
אפי' שאר ריבוי מרבה הכלל מ"ה המיעוט אולך לקיים
דמה ז' למעט ואלן לך מוזכר הריבוי עדיין אלן קרי
הוא ריבוי סבתך אחר קריבוי ומיעוט לפיכך אחר
ודומה לבל זה בכל דוכתן וכלאית לביתן עם שאינן
פ' ד' ד' כלל הקריק לפרט ופרט הקריק לכלל
מדה א' ללמד שהכלל הקריק לפי הפרט והפרט
לפי הכלל ואלתמיה בספסך מדה א' למדת כלל ופרט
הפרט בטהם הוא בזה העטן שכלל ופרט כל אחר
מפרט משמעות

לעצמו ואין צריך סוף אחד לחיבה ומה הוא לעצמו
 בהמה בקר וצאן בהמה חיה ציפור וצאן וצאן ולח
 בקר וצאן לפי בהמה ולפי אמרו אין בכלל אלא מן
 שבת פסח וספירט לפי צאן לפי ממשעות של הכלל אפס
 ושמו הוא אלא לפי כללות אצל כלל אצלו לפי אין
 ממשעות בכלל מפורט לעצמו דמסתבר ממשעות
 לדבר אחד יותר מלדבר אחד וצאן פירט לפי ולשקור
 ממשעות ולפי אמרו כלל הצריך לפי כלל לפי פירט
 כגון וכסוף בעפר דלפי דרשניה בכלל ופירט וכסוף כלל
 עפר פירט ואין בכלל אלא מן שבת פסח וכסוף דמיו
 כלל הצריך לפי פירט דוכסוף ממשעות בפני כלל
 ומשמו פני כלל עפר אלא שקר ממשעות לפי בפניה
 וסתר הוא כגון המכסוף אלא מאצדקס דמסתר אלא
 מאצדקס וכן צאן רוח מכסוף דבר וכך קס — רוב
 פסוף שבת דה וכסוף בעפר פי על קסוף קסו קסו קסו
 כלל ושדוב ממשעות ושקר כלל ממשעות ולכך דרשנו
 צוקאמון פרק פסוף קדס כלל הצריך לפי ודעמות
 בבבורות מכלל הצריך לפי פירט כגון קדס לכל בבור
 יכול לפי פקדון יל זכר אי זכר יכול אפי' יצא פקדון
 לפי וכן ממשעות דבבור זכר ממשעות זכר — מראשן

ד פ

שאלו ואלו יתנו. וכן לפעור רק סתם בכור לזכר אלה
בכוריהם ועקר לזן ממשמשותיה דבכור לרקס בעי
וכן כל כתב. דבר סתם בכל ויצא מן הכל
למוד על עצמו יצא אלן למוד
על הכל כל יצא מדה א בערה למוד על עצמו ועל כל
ולשון המדה כך משמע בעטן סתמו גב בערה לן
תבערו אש בערה בכל לן תעשה פ כל מלמדה היתה
ולמה יתמלאלן כלום לעטן חילוק מלמדות שסם עשר
הבערה עם שאר מלמדות בהטלם אחת סתם על
הבערה בפע עצמה ומלמדות אחרים מה הבערה סתם
בפע עצמה אף הכל כן וכן אור ודעם בכל כל
המבשר היו ולמה יצאו למוד מן אור ודעם שיקלם
אף הכל שיקלם וכל רעית. אך מוצא א המדה סתם
מלמדות לעצמו כלום כלותה סתם והנפש אשר תכל
בשר מוצא האלמים וסומות עלו אלמים בכל כל
הקדשים היו למה יצאו לקחם אלמים מה אלמים קדשי
מוצא אף כל קדשי מוצא יצאו בדה קדשי סתם חייבן
עלמם ממש סומות ומיית לן בערה קל קמא דסמעות
ואם ישאל שאל ולמה אין דען אותה בכל וערס לזן אן
בכל אלן מה שבערס ועל

האלמים יקח קייב ועל קפאד יקח פור' תשובת
 כלל ופרס קמולק בשות פרשות לרברי קבלמן דמן
 מות בכל ופרס כדאיתא בפסקים ופק דקבערם לן
 דריש לן ל יוסי לןק צמדת דבר שקים בכל וכו' אלן
 ללנו בעלמא כלל לקל עלהמבערם שאין קייב עלה
 שקילת קמורא דשאד מולמכות אלן ללנו בעלמא ורעם
 מקשים וס קולק ל יוסי על יג מדות שאו א' מקן וקשרוק
 קמחוד מולמת שרמית בזאת מקא שאין קול וז' כל
 יוסי קרם קמחוד קייב לם לפלק מולמכות כדאיתא
 בשבת פ' כל גדולמילך עב קרם ללן תבערו ליה
 קייב לפלק מולמכות אלן ללנו ויש ללמוד מזה דקייב
 דמוכח שאין לדרוש בדבר שקים בכל שדורשין בדבר
 קאד' לן **דינר בר** שקים בכל ויש
 לשון שטן קאר שקא
 כעמיס יפא לקל ולקמור' פ' שטן קאר שקא כעמיס
 שקאמא קבערמן בכל ועסק ס פרס קאר וקוסר
 צוקצת עמן קראסן וקמס מקצת כגן שאין ומכות
 דבערנא ש יקום בערו שאין וקרפא' אן שאר ס
 יקום בערו מכות אס וקלא שאין ומכות בכל כל
 קנגעס קיו פ' שאין ומכות פירס כמס כלמעמן וקמס

מקום מקוים וכו' **שש** זמורה **לעדר** יגאל וקבוקק
לפרט נהם דין הטומאה ושם מקום פרט בפט עצמה
מה שהזכיר הזכר ומה שהזכיר חמץ ואיסן שעשן אלף
מה שכתב נהם וז' לקל ולף להקמיר אלף יהיו סופים
מה שאלף נהם נהם וז' חקר סוף להקלמה נדיך
ולף להקמיר ילמסום דקל **שש** למומה צורה **סל**
אחרים יצא לקל ולקמיר קלמי נמי נהם ולף להקמיר
וזהו אלף נדיך **זאם** יצא לשען טען אחר סמאל
כעשן יצא לקל ולקמיר **ש** לקל סמקילן
ע מן קדין קר יסון ומקמירין **לפ** טען קדין שכתפרט
ע כען ראש וקן **דפ** וקיס או אסאש וקיס ע כען
בראש או צוקן ואלף ראש וקן בכל עבר וברא או
וכשיצאו לשען טען אחר אלף כעשן **ש** צומאיר
נדיים שאינה מטומאת שקר מראות יצא לקל
ולקמיר לקל אלף ידוש נשער לבן שמאל סימן טומאה
נשאר כעשן ולקמיר ידוש נשער נמוך שכתפרט
נחם **דיני** **יצא** לדון בדבר קדש או
אדם יכול לקמיר וכו' **ש**
דבר קדש שסותר **א**
כולו אבל תוספת **שש** שמתקף ע שאיך בכלל **ל** מיקרי

דבר קדש סד תשא עמך רצונות דל סתים בכל ויצא
לדון בדבר קדש וכו' סדר ושקא את הכנס במקום
ששקא את הקמח ש בחמית האשם שאין תל בחמית
האשם מה ותל לפי שיצא מטרע מכלל פ' מכלל שאר
אשמות לדון בדבר קדש בפני יד ובפני רגל יבול למ
הא ששן מותן דמים ואימורי על גב מוצב תל בחמית
האשם מה קמח ששן דמים ואימורים לגב מוצב חף
אשם כן וימדוקרי דבר קדש בקן יד ורגל ולפ' נשם
שאשם ומטרע ששן ושאר אשמות אינם ששם משמע
ודלן מוקרי דבר קדש אלן בשותף את מכלל כגון
בקר ודגל שאר כל האשמות כל האשם למוצב ואשם
מטרע שיתן ממש לבמות חז' נשם איס שותף קבל
אלן תוספת בעלמ' הוא שמתקף באשם מטרע משאר
אשמות ואיך דאיכא בן מודת דבר קדש למדת יצא
למד על הכלל פ' קד' ראוב וידעם בכלל כל המושם
היו ולמה יצאו לקיים אלקים מה אוב וידעם סקילה חף
כו' וסקילה אלן קרי דבר שותף את הכלל ולכך דן אותה
במדת אלמד על הכלל ויש מאלקת במדת דבר קדש
בזבחים פ' אי זמא מקומן איצט מד' דמי לן ארזרי
לכללה לן גמרי

אהרדי לן איהו מ... לנה ולן מכללה מייחדי ואיכא מור
 דקיהא בלבד הווא דלן גמור מכללה חבל כללה גמור
 מייחדי פ' כל דבר שיש בו זולת הקדוש סגולה ואיך מה
 כן מורה זו למדינתו למשן טען אחר סלן כעמיא סגור
 אין דמן שחוקן לא מה סנה פרס בשתיקה סס לא אר
 הקודם לכלם ואומן אר אבד ז' רודאי כן אגא סר דין
 סלם אחר סלן אסיט בזו יתרון על גר אשונה סגור
 ס גר אשונה יצא למשן טען אחר סלן כעמיא בטמן
 פומאית גתקים סאיה מוטמן הגעשם גר אשונם כל
 ומן קדין אין לרון צום מדיית גר אשונם בלם סלן אר
 עתפל צום אכל המורה הווא צאק ללמוד סאעט סעט קוז
 כעטן האן כען אסם מערע סגור קרטי הקדשים כסאר
 אשמות גשן סחית גשן באותם אפה הווא ועתה
 ס דבר אחר אין לך ס סלן מסעת קידוש וקולך על
 סיאור לכלל כפי ומעט סקייא יכולם ללמוד גר אשונם
 מוז סקייא מקוד שתי ותר ממ' כון שיש כעקם מעל
 קסם איתם שתי מדיית לון גר אבד ז'

דיני דבר

קלוד מעמיא ודבר קלוד
 מאופ פ' לוד מעמיא כל דבר
 קתום סאין מפרט ס כמיר

מדרב מדרב פתורם סתמום מן סתמום סתמום
לכדתם במותם לא תבחרו או אזרחם למכרם
אף אים אלא למכר ממון אמרתם ולמד מיד מדרב
סתורם כדרסת במס יג מצית אמור וירד בעמך
מפודנות וקח סתומה כלמוד סתומה סתומה
העמך מדרב במיתבד פל תרפח לא תבאף אף לא
תבובן וכן כל סוגם בזאודר קלמד מסופ פל מוס
עצמם עמך קוף ופסוס קוף ריז שני כתובם
קמכאין זה את זה וכו' מדרב
א מפודנות פתורם כדאמרי כתובאך אומי וירד יא על
הר סוף וכתבאך אומי סמן סמנים דברית עמכם
הכרית מן סמנים סמיתך את קולו לערך וכו' פל
קוף סמנים סתום אש ומים סתום דמות רז
קעלונות על ראש קטר לדבר מיתבך וכו' קוף סתום
סתמום אל סתורם סמנים מאיתן כל ומזו סתורם
סתורית סתום סתורם סתום סתום סתום סתום
למדו רשותם במקום סתום סתום סתום סתום
בא סתום סתום סתום סתום סתום סתום
אומי ומדותם מקוח לעד את פחת קדמם סתום
באמה וכתבאך אומי מקיר מעד וקופה אלה אמה

וזהו וקם הכהן ופזם מדעם ופזם לפי דאיתם
כמו סלמדו מקל דשטנה כמה קלם וקמורו בכל דאית
וקא דקתת עד שינא הכתוב ויכריע קלם שט כעוט
המכדיסין זה את זה אי איה רשאי לדנותן ולהאזיקן
כשיעם סלם תמוזק לתרין אותם כלמה שתוכל עד שינא
הכתוב ויכריע כמקם ואי תעסק כפי קהברעה
אשר תראת וזמן מודת שונאם במקום אחר שדרס סלל
לפע זקת עתרא כלו הא מסייע לאברו ומחזק טעמו
וזה אינה מדיה כפי עצמה ליחס עם יג' מדות אלן לפע
שהאחרות שדרס היו מדות דרס גם לא עמקן כל זה
לשון הרב ז"ל **הפרק** האלפי י"ט לקדים
הקדמה כוללת למאן מנה ל
ישמעאל קלל מדות דל יוסי קולל כמון שמונה היג' ואין
לן כזה אלן מה שכתב רב' שמשון בספרו ואלו דברי
בקצרה קלל אלן קסי' ל' ישמעאל לבל קלל כמון היג' מופע
שאלו היג' אלן מופע אדם קולק עליהם וקם רבאטורה
וסערות כפי חבל כמון שמוס' כולל אלן מופע רק שבע
מדות בדיחא קלל קולק דרס שבע מדות לפע עתרא
ועכפ' אלן היה מופע אלן היה דורס שאר המדות אלן
שאלו היו סדורות בפס' און היו נריסין לאותו זמן אלן

ל' ישמעאל'ם ג' סקול' סוד' עול' דברי' אגדה' ול'ם
קאי' ל' ל' ישמעאל' מסידור' עק' לק' מדבר' סני' ללמד'
וכו' גם אל' אינן' דין' קט' אס' ייסוב' קמקראות' הילכך' ל'ם
קאי' ל' ל' ישמעאל' מכלל' שאהריו' מעשה' עם' ל'ם
קאי' ל' ל' כפ' ל' מיינה' ל' קול' ול'ם' אמר' מסע' כתיב'
המכחי' שין' זה' את' זה' זו' קי' המדה' של' מעלה' מדבר'
סקול' מיינה' צמק' ומו' ומדבר' סק' מיתפרש' צמק' ומו'
ל' מונה' ל' ישמעאל' מדה' זו' אט' סדין' מסמרות' וצ'ן
ממ' מפע' סק' יוצ'ק' מדבר' הלמד' מוסופ' מדבר'
סק' בזה' וק' עט' ל' ישמעאל' ל' מנה' מדה' זו' סק'
צ' ק' ומספ' וכן' כמד' אג' מדבר' סק' בזה' וק'
ל' צ' גם' זה' בט' ח' מדבר' סק' בש' מדות' וכו'
גם' זו' ל' ק' ל' ישמעאל' שאינה' אל' דברי' אגדה' ודר' סק'
מדבר' סק' מוש' על' גם' זו' מד' כל' כתי' כד' ל'
אז' מלת' אה' ע' מד' צמק' סת' ולכך' ל' קאי' ל' ל'
ישמעאל' מדבר' סק' מוש' על' סק' גם' זה' ל' קאי' ל'
ישמעאל' סק' אגדה' ול' כפ' מיינה' ל' דין' ול' מספ'
ועד' סכל' ק' קי' ומ' דק' ק' כ' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק'
סק' בכל' ויצ' מן' סכל' ללמד' על' עצמו' ל' ישמעאל' ל'
קאי' ק' מדה' דק' דל' אל' אל' דבר' סק' בכל' ויצ'

מן הכלל לפרט **למדת** שבת יתח אלה **לכל** הכלל כולו
 יתח או שמאריך דרשא ליתנה לשמן אגדה וכן קאמרי
 לשאר המדות ואמר שבעה עשר מקדמה או אסור אל"ל מדון
 לתעלותם מרדיו בעד ג' לשונות אית גם אף לרשת בעד
 ויא פקד את שרה אל נאמן פקד שרה קיינת אומן שרה
 לבדה כפקדה תל את מלמד בכל מעקריות נפקדו עמו
 וכה"ל שאוק עשה לי אלהים וכו' גם לרשת גם צאכב גם
 בקרבם קא אל נאמן צאכב קיינת אומן שלום כלבד תל
 גם מלמד שנתן להם דורון משלם לקיים מה שצאמן גם אית
 תתן בדין אף לרשת בעד ויקח את אדרת אלמא אף
 קא ויכח את המים מלמד שבעשן נאים לאלשע בקריעת
 הירדן ויתר מליהו דפסס ראסונה קיתת זכות שטקס
 עומדת ופעם שטת אל אלשע הייתה זכות אחר עומדת
 וכן כתוב ויהי נא פ' שטת אית מונח א' מופתים באלמא
 וי' באלשע **במישע** בעד ממויעוט ג' לשונות
 רק אף מן אף למעט בעד וישאר
 אף נא מלמד שאף נא ענא קיה מופת הצנה ומצא למדן
 אף מישע רק למעט בעד רק אף יד אית אלהים במקום
 קומי יכול אלמא קיו יד אים קאם כל עקר תל רק רשעם
 קיו אף יד אים קאמור מעתה עד אלמא שמש צאמקס לן

יתח אלה לכל הכלל כולו

ממויעוט ג' לשונות

ק י

לך קויראים מ' דעבזוסקס סודית לכן קוין קוין
 וישבם אכמולך וע' ויראו קאנשים מאד וע' מן למעש
 כמד ועמוד קעם על משה מן קעבר עד קעבר יכול כל
 קיום כולו קיה משקדן אס כן קימות קיו תלמידיו למדין
 "ל מן למעש סלח קיה ינסכל קיום ושיערו קבמים סס
 סערת" **מריבו** אקר ריעי וע' את קארי וע'
 קדונ קבז ענדך קל
 קרי ודונ קייות קאמ סתעם
 כלבד כסאמ קאמ וע' את וע' קרי סלסא ריעין מלמד
 סקיו סס קמוסא קיות רעות כמד קרי וסע עריו וקדונ
 ועדו" **מיעוט** אקר מיעוט כמד קרק
 כמסקרק וקאך כמיעוט
 מיעוט וקלח כמקדן דבר
 וקלח וע' כמ דבר עד סלח דבר עמו' ומוטן סדבר עס
 מרים קודס למטה סנא ותקמ מרים קנבסא קאור
 קמקן וע' וקלח וע' למטה קיתה קמות קלח מלמד
 סקת קילה לכבדת משקיותה קמות קמקן כלבד ועדיין
 לך קלד מטה סנא ויבא קים קאלקים וקאמר קלח קבנל
 כגלית לשת קמך כמיותם כמורים לשת פרעה וקיותם
 ססלח כמטה יותר מוהיתע' סנא עד סכיר

רבני עמרי קיעט
 קע ער וע'

קו קודס קיעט
 לרעו קיעט
 קיעט עמרי קיעט
 קיעט

משה ויאמר סגל לך סקיה תולש ויגדל ע

מדרך

קצרה כבוד וקצרה מוסר וקצרה
וממשכן כריך קיה לזמן וממשכן

ממשכן אלף מדבר קצרה דרך קצרה מואמות כרון הדבר

מדבר

בקצרה משיחך מעטנע ודאי סיקוי
כבוד אמר ל יוסי בד קטנא מ

קיה הרעב ראוי לטא במצרים שכן פרעה רואה שבע
פרות ושבע שבלים יד ושבע פרות ושבע שבלים קרי כה

ויוסף אמר שבע פרות ושבע שבלים קרי מ וכן שירד
יעקב למצרים וכלכל כל הרעב ולא קיה הרעב אלף

נאמות קורו צמי יחזקאל מותם מ"כ שנה שנאל ונתע
את ארץ מצרים שמונה בתוך ארצית בשמות וערי

בתוך ערים מקרעת תהיינה שמונה מן שנה אלף עשית
אלף למדך יד שנה ויש לזמן לזמן קמו"כ שנה שלש מ"כ

שנה קיה ראוי לטא אלף שיוסף התפלל עליהם ^{ויקרא} וקרא
סקוה לשון תפלה **מסידור** שפאלק כבוד לזכות

קמס רבת ^{מאפריים ומנשה}
ושכר ונתען לך ^{מכל} לזכר

הבן לדרוש קלפים קדור קיה ראוי לקיות אלף שפאלק
מואמות דמן קוית שידור שפאלק משיבוג קוית לך

מדר

ודעם בזה קולך כנפש
קולך כנפש ילך לא מצאם כנפש סלך
קולך מסוף העולם ועד סופו כנפש למפלגתם של מצרים
הוא אומן קולך כנפש ילך כשם שהלך קול הנפש כך הלך
קולך של מצרים מלמד שבשעת שאין קנה על גמולך
תלך יבדומלמך אשר וקצרו ידיו ורגליו ויחיה קולך מולך
וכן אמר כלל שאחריו מעשה ואיש אלה פרטו של ראשון
שאר יבדלך אלהים את האדם קרי זה כלל ואמר פרט
המעשה ויבדל אלהים ויפל אלה אלהים תרדמה כך
הוא פרט בשעת מות המולך עיניו ויבדל אלהים

מדר

השומעם שער שהוא מעשה אחר ואיש אלה פרטו של
ראשון **מדר** שהוא עתה בקטן ממש

שער יערוף כמטר לקחי וס
הגשמים גדולים מן הקטנה שהיא עתה בקטן אלה לש
שהם מרניים את הכל וכדי לשכך את האוזן
כתבן המבחיטין זה את זה כעבד אחד אומן ויקי כר
ישאל אלה אלהים ומזה אלה ויהודה ארבע מאות
אלף ושבעים אלף וכתב אחד אומן ויקי ישראל שמונה
מאות אלף ונתיב יהודה חמש מאות אלף
במקום שלש מאות אלף ושלש מאות אלף

הו צר ש...
הוא לרדס מוך פו בנח אלמס יתקל ללחן יקד
מסוכתך קודס פגדק אל שמא קדס קרמסן יתק
עסירלו ית כל קב...
מרב סמאמר
במקעמאין סקבבל ומעמ
מא נאמ

במקום הקוא מטע מדבר קבעב באוק סנד ונשר
שדק מדיפת למ תכלו קין ל אלמ שדק בעד מנח לן
הל ותרופה למ קבלו מר למא נאמר שדק אלמ דבר
קבעב באוק סנדך קבמות לטדף שדק יותר
מנשר **מרב** סמאמר בוז וקה למכרו סנד
אורי
דועג לדיק ולשרי לטמאק
אין למי שט לדיקיס אור בלם שמאק ולשרי לכ שמאק
בלם אור אלמ אור לדיקיס ומה שמאק שמאק לשרים
וקה אור מאימות דטן איתו בכך משיטתוקל שטמס

במקד **מרב** סמא בוז ומאי עטמן לוקא עטמן
למכרו מאימות קאק עטמן משיטתך ל
פדח וזית ליקדק ויקמר שמע י קול יקדק וזית עטמן
לשמען שקרי שמען קים כרוך ל יותר מוקדק מוטן
מק אונן שן שטרך מטק יתר קונח וזית ליקדק מטמ
זית לשמען I מוכס ענמווד מה למכל במכרו סכנ

אם ילד יתק לן אהן סמס
צב נניט עטן סיפור
הוא אורי סמס יתק
טמאק שמאק סמס
טו נניט סיפור
טמאק אורי סמס

אחר מכלל זה שיהיה שם לך כד לשם סכנו
 תלמוד אומ' קים נ' בדרכ' מסק ר"ל קים ממוק ומלקו
 מלקות מס' דקים לך בדרכ' מטי' ונפול' נפול' יט
 א' קים עשין ממוק ומלקות צמנ' קים לך בדרכ'
 מטי' וישנו א' מלקות לך ממוק כמו סמיק' כמ'
 לז' מ' ל' נ' בדרכ' ס' אחר מכלל סמ' ק' ק' ק'
 ואין ל' ע' כל' סמ' כ' ש' מלקות וישן ס'
 מס' כל' א' א' א' א' דממוק מס' ל' מלקות
 ח' ק' מכלל ואין ר"ל כמו ש' ר' מ' ל' ק'
 נפול' לפ' דקים ל' ש' מ' ל' י' ל' ל' ל'
 מלקות א' א' ר"ל מ' ל' ס' ק' מכלל ס'
 מלקות מ' א' א' ל' ל' ל' ל' ק' ק'
 ואין מ' כל' א' מ' מ' א' א' ל' ל' ל' ל'
 מלקות מ' א' א' וידע כמ' ק' מ' מ'
 מורי כר' " **מדר**
 ו' ל' ל'
 ש' ש'
 י' ר'
 אין ל' ואין ע' מ' ל' כ' ד' ק' י' ל' כ'
 מ' א' י' ל' ע' ו' ע' מ' ל'

אף סגדתיך כן כי מתי יתקיימו עשרות

אל כעמוד וקצתו עשן פריי **מדבר** סגדתי

מוסיף עליו סגד מותן נפתי

אף וכו' סוצין ע אט יא קווא סמוי וכסדי לחאר לן ארן

ותחלת משימת ולן תחלת לפסילים

מדבר סגדתי מוסיף על קצתו סגד קול יא

ויקל מדבר יקל יא מדבר קדש וס מדבר קדש אל לכת

וקלן על קמוד ברות קלן אכ' למוח פלמן חילת מופס סקן

סקן קלית ברית ור קיה לדבר משנה רגלי כחילית

מדבר סגדתי בכל ויצא מן הכל ללמד על עצמו

סגד ויסלן יא גסע כן אן וכו' רסן ארית

קארן וקארית יאן ויריבון בכל קארן קיתת ולמוח יתבה מן

קכלל ללמד סגדתי סקולת כסגד כל קארן **מדבר**

סגדתי בכל ויצא מן הכל ללמד על קצתו

סגד ונלן יקקו סופר לספס רוצח אסר קווא רסע למות

וקלן קרית רוצח בכל כל קשופים קיתת כחאר עשן

כן יעסק לעלמוח יתת ללמד על סאר קשופים ומוח קית

מלמודי גליתן לרוצח און לעקין סופר אכל לעקין לשן

ועין ושאר חכמית [מומסל סגד קלן קלכו קעצס

למוסוק על קס מולך וקין זה ס קס מוסל לעסר קל

סאמרו לעת צורך
 מוטן סדור טין מוטעל צוגדק סען צווספר קיימים אסר
 תרעם לתת מקדן וכו' ויקמו' ו' א' אלקי יען אסר קטיות
 לעסא קישר ובלבד עשית כו' עמס רעשם פגדר' דורן
 סעמדה מלכות אלקי עקרען על ידו ואלו ר' זן עמרה
 ואלקוב ואלרס וכו' סען וסדר אלוס ב' א' א' א' א' א'

ויקמו' ו' א' א' א' א' א'

מוטן סדור טין מוכנגר אגדה סען צווספר קיימים וכו'
 ויקמו' ו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 לכן קטע ונשאתי אתכם נשא ויתאמרו לכם עלינו וכו' א'
 כלסון סהם ס כלסון פדוס א' ומוטן סדור טין ע' מ' צוגדק
 אס א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 קאונות קרי כתר נאמן ל' קמו' בשדים ואף מאלפע
 בצונות בשדים א' ומוטן שלסון אטריקן צוגדה
 י' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 ר' ונמלל כד ויקום קלל קלל פורע' א' א' א' א' א'
 פ' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'

ויקמו' ו' א' א' א' א' א'

מוקדם
 סאמרו מ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 י' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 ושינה צויכל' ו' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

תל שכיב בלח מוקד... מרס יכנ
 צמיכלי ושמול אכב **הפרק** קרשע דין
 שם כתתם הבאים בלח דין אס
 למקרא ודין אס למסורת פג אס למקרא סעשין שקר
 ואס מהקריאה לדרוש כפח קדישר הקרוי ואס למסורת
 פג לדרוש טפ כתב ופגעת היא בכל דוכתא כמן טפ
 טנד עלן גב בבתא ואכל ל יתורא סבר יש אס למסור
 ויאכל טעב ולמוכל קא מוזיר רמז טלן יאכל אונת
 אלן עמקום אחד ולן ברורט סבר יש אס למקרא
 ויאכל קרי ועל הפסא קא מוזיר שיכל פאסרא אחת
 ולן בשית סערות אכל פסרא א בר מקומות רשאין
 ורכונתם פק דסוכה גב סוכות סוכות רבנן סברי יש אס
 למסורת ושון סבתם ב סארים ון מלך דרש' למן לממן
 הדפסית בסוכת אחר ורט סבר יש אס למקרא א וכו
 כדאי ארס ויש ליה דרש דקמי יש אס למקרא הווא עשם
 קא דריש בפק דקידושין מקר ומסור בחד גב בנגדו
 צו דריש אשון בגידא והייס מקרא ומסורת כדמפרש
 הירם לכך אומן רש' לשם להיכל דיש לקיים טעמס דורש'
 מקרא ומסורת לבת דלן למס סבתם פ הקיא דקדוש'
 אכל היכל דמכאשי למדריה ויא איתתא

למזל ליתיה לך **א** **ב** **ג** **ד** **ה** **ו** **ז** **ח** **ט** **י** **יא** **יב** **יג** **יד** **טו** **טז** **יז** **יח** **יט** **כ** **כא** **כב** **כג** **כד** **כה** **כו** **כז** **כח** **כט** **ל**
סבר מסורת שקר והוא דסוכה מוכרסין היא אם ג'
דפסית הכשרת לא תדרוש מקרא ואם תפסול לא תדרוש
מסורת ויש עוד דקדוק דברים בתוספות פק' דסוכה
שין ס' וכאן אין להאריך " **ד** **ה** **ו** **ז** **ח** **ט** **י** **יא** **יב** **יג** **יד** **טו** **טז** **יז** **יח** **יט** **כ** **כא** **כב** **כג** **כד** **כה** **כו** **כז** **כח** **כט** **ל**
כאחד ומלמדיו פלוגתא היא בכל תלמוד'
אזכר מוד' אין מלמדיו ואיכא מוד' מלמדיו אבל ג' כתיב'
הנאים כאחד לכך אין מלמדיו פ' הנאים כאחד דמש'
גמיר קד' מאכריה בבטן אזכר' אכל' לכתב רחמנא קד'
ממקו ולעמוד אידך מטה ומד' אצטרי' למיכת' תרווייהו
גל' לך קרא דדוקא הם אבל אהרית לא סלכך טרם
וכתבת שמהם הילכך אין מלמדיו פ' לעלמי' ומד'
מלמדיו כל רשע' דאיתא קד' מאכריה סומ' מילתא
דאיתא בבטן אזכר' וכת' לה קרא כמס' דריש קידוש'
ג' קו' מילת' דאיתא בקו' טרם וכת' לה קרא הילכ' שפיר
אל' מלמדיו אבל ג' כתיב' הנאים כלא דכלהו לא טרם
כאך קרא לדברי הכל אין מלמדיו דודאי גל' לך קד' כמס'
ג' למסקי כולקא אהרית דעלמי' כך מטעם דבריות' ויש
לך לדעת' אסוק' דוד' כי זה מטעם מיותר — וגמיר
מאכריה לא אפי' א' לבד מיותר וקא' דרי' ואין יכול ללמוד

מאשרו אלה שער אלה ~~לכתוב~~ זכרון כאחד
מאשר דמוקסוף לכתוב אחריו וליתם אחרים ממש
וקם מוכח בפרק שם דקידושין גב המקדש בערלה
וכלאי חכרם דקתם מוכרין וקדש ברמיזין מקודש
ופריך בגמרא ולתוף מעו' דתוספת דמיוכו' ומשע
מאשר דמו' עו' ושבעת שם כתיבם הנאים כאחד ואין
מלמדוין כלום מדגלי דאמנא בעו' ושבעת מכל דכל
איסורא שבתרא קדמיה מותרים ואע" דשבעת לא
ילתף מעו' דאיכא למיפריך מה לעו' שכן אסורא בעמא
אפה' שון דעו' ילתף מאשר אשת איש שם כתיבם הנאים
כאחד וכן אמר' אתלמוד במדילי קתם פק' פ"א מנח
והקבל דאש' בכתב' איש שם כתיבם הנאים כאחד
דין מוקדש ומאשר קימ' לן דאין מוקדש ומאשר בער
ודוקא בשות' פרשיות אכל נהר פרשק' יט מוקדש ויש
מאשר דאל' כלל ופרש דילמא פרש וכלל קיטופרש
וכלל דילמ' כלל ופרש אגא' אן דאי כדאמרון וקם מסיק
בגמ' דזבחים וכמו' למעלה בדינ' כלל ופרש' **דין**
שדור' פרשיות פ' פסוק סגא' מפרש' אחרת
ופתע"ב בכת' סגיא' מקומו עיקרין אונע' מוז' נסתמן
אונע' במקומו כדקאמ' בפרק קמח' קמ' גב קא' דאמ' ל

ב"י

יחסן קסוען טע... וצב... קייב עד שידר
צמקת ופלגנדרל קייב בר יוסף דאמן שרוב פרשיות
כתובות דם כתו ש קאזא אל מא דכעב וכו' פ' קאי
קרא כמא יאמר ש קאזא דהייס מודה צמקת קל
למכתה צמס כפף תלוק דהפס קאי כדמפר' טעמיה
הפס ואל קך פרט דפקרון כלל אדה צמקת נמו קייב
וזו דעב רש' בשרוב פרשיות ואקרי פירטו דדין שרוב
פרשיות איס עיקר לגמרי הפמק מהפרט סבתה צמ
דא' אין זה שרוב פרשיות ש איס עיקר פרשיות אל
כל דקאי א' כלל ומכלל ומייב שרוב פרשיות שמוערי
הפרשיות ועומד בשמס ר' קייב
פ' מדה כתוב שמרען איתה מיתב א
ומוסיפן בעצמא אחרית ודורשין מבעב בכך ש קארפ'
יש סאלן גב ועתה אתנאלת לשארנו דדריס הם ועתה
אתנאלת שארנו ע מלמד שהבט יורט את אשתו כלומ'
מרען וא' דונאלת ומוסיפן על למד לשארנו דדריס ו'
למד' ע' וקאק עק ועתה אתנאלת שארנו וכן בכל דוכתא
ודוקא בריוס קתעבא או צופמ קאזא דמרען ומוסיפן
אזל צאמצאלא כמט' רש' כפ' קאזא גב קקדט כעב
ויסק קמישית בסף ערכך עלו דם שקלת ו' דויסק ושרית

לית אמוניות אל אמוניות רש"י אהל אהרן ור
 דהיינו אמוניות צד יור' לת' והוא לית אמוניות כלום
 אמוניות הרבה משום דכל אהרן התנה לעולם אין
 מוסיפין לה פסו' התנה לא ברש"י אהרן אהרן אהרן
 כדקאי קאי ועד האריך רש"י בר' אהרן שין בפ' ואל
 סייך למופרך בפס' אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 כדפריש בכל דוכתא משום דלן מוקדים הפסקת אהל
 דוקא עתה לוקדים ותנה ז' לא אהל בנותות לן הוי
 הפסק כדאמרי' קתם מושקרא ג' כן קר' דעתם
 איתגאלת דסבר אבי למומר תרוך ואמ' אהרן ועתה
 איתגאלת לקרובאל שארנו וירש אהרן ואמ' לית ר' צל
 סטנא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 ומפסיק הכתב ועשה שארנו המוקדם מאמר וקרוכ
 אהרן המאמר עשהו מוקדם וכן כל פס' בכל דוכתא
 ואיתתגאל לן דריש גרעין ומוסיפין כדאית' קתם *
ד אהרן המוקרא בכל דוכתא אמרי' אהרן אהרן
 המוקרא כמו עת' עשית' אהרן אהרן אהרן
 דרש' אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
ד מוקרא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

תורה במס מותם הלא בשן **דור** ופלעתיקו במקרא
בדרס לפטו ולא לפט פטו פ' קרא דלפטו ירע ימיכס
בדרס לפטו ואקרא דלקמו קאי דמשתע בדברי תורה
דכח' ולמדתיס אופס את בטכס ומד' בשן מוזח קסבר
מקרא בדרס לפטו ולפט פטו ודכוותיק פוטעל פרק
הסאל גבוט יסאל וכן ככל דוכתל' עוד יש דעת רפת
אס למקרא בדרס לפטו און און בדרס לפטו כפר'
כל' דמנפאת ישין סס בגמ' **דור** דורסין תלית
פלעתיק מיא דתנאי' איכא מד' אין דורסין
תלית ואיכא מד' דורסין פ' תלית המקרא בדרסין
דאמרו לעפיק איצטרו' ולא לדרסל כגון בריס סבבדין
ונקרב בעל הבית אל האלמים עד האלמים אשר ירטיען
אלמים הרי כאן ג' ואיכא למדרשיכג כולמו התיס למטען
ואסיק דאין דורסין תלית כלו קראסן מסוס דלעפיק
איצטרו' ולא למטען וכן כל כג' **דור**
אחר ריסי ומיעוט אחר מיעוט
ככל דוכתל' אמרו' אין ריסי אחר ריסי אלל למעט ואין
מיעוט אחר מיעוט אלל לרסית ודין זה בע' דכמרת
דוכתן אשכחן מיעוט אחר מיעוט ודריס כולמו למעט
כגון קד דקמ' מן מנהמת מן מנהק ומן מנהק מן

אין קולן לאתא רובא דהוה וסכא ס' כמא דוסען
וכן רישי אהר רישי דריש לאו כברייתא דל' אשעור כל
ויסי ג' ללג כמא' למעלה לכך יש מוי שאומ' דכ' אמרין
אין רישי אהר רישי אלף למעט ואין מיעט אהר מיעט
אלף לרעה דוקא שאין לא לדרוש ולקיים מרישיין או
המיעטין דאז אמרין ודאי שהפע' הפלג דרישיין
לרמז שיש בדבר מיעט והפלג במיעטין לרמז שיש
בדבר רישיי אבל היכל דאיפשר לדרוש ולקיים מרישיין
דרש' לאו ומוקמינן לאו אדימיאן ר' מרישיין לרעה
והמיעטין למעט באותן שכתבת' ויש להוסיף בבאן דיש
למ' בשאמר' אין רישי אהר רישי אלף למעט או איפכא
ול' דאם הכוונה הייתה בשאומ' רעים למעט אל' מיעט
אהר נסב' ליה ויתר מהאי או איפכא במיעט אהר
מיעט ועוד איך כרא' ברישיין דאית' למעטוי וצמיעטוי
דאית' לרעהי ול' דבשאומ' מיעט אהר מיעט אהר
מרבה בזה האופן המיעט מראשן שאומ' במשל למעט
אך בעה' אנשים מפעלה אהר אהר המיעט קטע
וממעט קטע מהם לא עוד אב' הוא מרבה האהריס
שיעמו מפעלה המזכרת וכן בדעי אהר רישי בשמרבה

יא   יא

והריני משמעת **ל** כלל **ל** קולו וזה הריני
אין משמע כולו אלן פרטי כח שמדבר מרבה ולן
בדבר זולתו כן **ל** **ל** פרט שנאמר ונשעת קל
כל פרט שנאמר ונשעת לן נשעת לא נשעת
דבר שנבדל עמו ונשעת **ל** **ל** קהפסקורה
הרבה קהפסקו בעתה קהקות **ל** **ל** או מזו כדי שלא
יתערב עמן לעמן אלן פרט לפרט ורוב קהפסקותיהם
ע"ה הריוח שבין פרט לפרט או בין עמן לעמן **ל** **ל** ויש
קהפסקו שאין די בריוח וקתן פשו מיותר להפסיק יותר
עם הריוח כדי שלא יתערב הפרטיות כגון סוף פרט
פנחס דכתו ויאמר משה אצתי ישראל ככל אשר עשה **ל**
פסוק זה נכתב להפסיק בין מדרי מוכח דעתו קמיה
מדריכם וכדעתכם ובין מדרי איסור דעתו בתריה פרט
ראשי המטות שלא ידמו זה לזה כמו שמופ' במקומה ויש
פסוקי שאע"פ שיש בהם נקודו דהיינו פסוקי טעמי
אין די בכך וכו' וכתבתי בה בסוף קהפסקו שלא יתערב עמו
אלא הריוח כגון וכל אשר יודעת איש למשכב זכר קרוע
לכך נאמן והלא כבר נאמן הרע בראש קהפסקו אלן
להפסיק קעמן שלא יתערב עמו וכל קהפסקו ויש שאין
צריך שגם קהפסקו מהפסקו המזכרו ודילע בהפסקו טעם

ואיך מאן דלית ליה דברא דאורייתא ויטלקה
 דרש מאן דאי לא דברא תורה כלשון צע אדם ויזיהו
 גטקה דריו בפ' אלמא דמיתגו נב עוצתעאוב וקיס
 תקיס כך אומ' ר' דקי קאמ' דברא תורה כלשון צע אדם
 קויס דוק צמיס אוברה בפסוק שלם לדרוש הכפולת במן
 קעצ תעצמיס דלם דריו ליה רש' יס' וקיס רוצ' ר
 לפתפנס ונזקקין ליה קא בעצ' רי מקסורו כדאית' קתס
 אכל פסין אוברה מתוך הכתוב דרש' הכפולת ולם
 אמור' דברא תורה כלשון צע אדם "השער קא
 בדרש הפסק וקלקתו לג' פריקים"

הפרק קא' מיומיו מן התנאים הלכה כמות סגד
 מאלקת' **הפרק** קטז כמו כן
 צאימוראי' מאן הלכה כן
 בדר פלעתי' **הפרק** קנ כללם ידועים בפסקי
 הלכה סימורו ככל וערוכות' הפרק
 קא' גרסי' בערוצן פ' בכל מערבין אר' יעקב בר' ארי
 אר' יוסקן רמ' ור' יהודה הלכה כר' יהודה ור'
 יוסי הלכה כר' יוסי ואין צ' רמ' ור' יוסי סהלכה כר' יוסי
 וקטעס סאין הלכה כרמ' אמרו סס בערוצן אר' אהא
 גלי וידוע לפי מ' ויהי העלם סאין בדורו של ר' מאיר

וא' ג

כמות ומופת מ...
 חבריו על סוף דעתו סקיה אן על סמך סמא ועל סמא
 סקור ומראק לו פט וכו' אך בפ' אטפ' בכתוב' קל' קלכ'
 כרמ' בגזירותו פ' גזירות קומרות סקוא מאמיר על
 דברי תול' ע"י גזירה ודוק גזירותו אצל קצמותו אן אן
 רבאסי אף אן נאמ' ר' יוסי ורס' הלכה כר' יוסי דאמ' ר'
 יוסאן ר' יהודה ורס' הלכה כר' יהודה וצמקוס ר' יהודה
 ליתיה צמקו' ר' יוסי מיבש' כלל דמילתא הלכה כר' יוסי
 מאכברו ואלא מאכבריו ולכך נקבעה הלכה כר' יוסי משנ'
 דבמוקן עמו פ' סעמו עמו' ואיבש' לבו רמ' ורס' א' א' י'
 תיקו הילכ' הלכה כדברי המאמיר צמקוס ר' איעזר
 ור' יוסטע הלכה כר' יוסטע ר' יוסטע ור' הלכה כר' ג'
 הלכה כר' עקיבה מאכברו ואלא מאכבריו הלכה כר' איעזר
 בן יעקב בכל מקום דמסנת' ר' איעזר בן יעקב קטני'
 הלכ' כדברי המיקל בעערוטין וכן צאצ' ואש' יחיד אצל
 רבים ר' ור' איעזר בן שמעון הלכה כר' ר' יוסי בן
 שבב' הלכה כר' כלל דמילתא הלכה כר' מאכברו ואלא
 מאכבריו וכן אן הלכה כמותו אס נאלק עם אצו' ע'
 ונה' הלכה כר' ואומ' בפ' דערוטין מפת מהזכו נה'
 לקבע הלכה כמותן מפת סהס סא' ועלובן ור' עמרם
 ג'ון פסק' ע' דברים דהלכה כר' ר' דברכות

ר' יוסטע הלכה כר'

רשכב־אמן מן מן סעודת אדם סעודת אדם סעודת אדם
לעמיה וחיכה אמוראי דלת לאו האי כללם דר־שב־
בדמוכא בעזפר־בתרא אמן רבא קלכא ברשב־קנחיל
נתסן סתמ־כוונת־המסמעתא פמ־הס־לא־ וכן מסמעת
פ־יש סאלנ־וכמ־הרמב־זלבשרושינו־ ואין קלכא
ברשב־בשרעות־אין קלכא כל אלעזר מסנס־
דסמונת־הוא־פ־אין שמונת־ברכוהו־במעשה־
היולעב־הזקב־כך פרא־זל־ונתעספת־הקסו־עלנו
סובב־וקדא־מטקו־ראין־ראו־להזכר־עלנו־לשון־סמת־
דבשעת־מעשה־לא־אמן־אלא־ברכוהו־ולכך־פ־הס־בעל־
הערוך־דסמונת־למתלמידי־ב־ואעב־דר־אלעזר־
מתלמידי־דל־יוחסן־בן־זכאי־הוא־בראית־בפירקו־אסת־
ורבן־יוחסן־בן־זכאי־מתלמידי־בה־הוא־בראי־פ־יש־מאלנ־
אפה־קיס־ליה־לתלמוד־דבב־דבריו־קאי־בב־ולכך־אין־
הלכה־במונת־בב־מקום־זולת־במקום־סמפרס־במדיא־
בתלמוד־שהלכ־במונת־כען־בריש־סדק־ל־אלעזר־אומ־ל־
בשים־דיין־טעבן־וזולתן־לשם־כל־מקו־ששנה־ל־יהגדל־
בערוסן־הלכ־במונת־ודוק־בערוכ־אבל־לא־
במאפית־דתסן־אזר־סנפרצמ־משתת־הוא־ותק־וכו־ראין־
אל־שס־כל־יהורק־אלא־כבר־פלעתי־I קלכא־ברש־

בשם אלהים אלהינו
לתיאמן וכו' **בכל**
אחד לאומרא ורצנא לקולא
ורצנא רב

וסימטן קאן א דרבא אא קומרא
לקולא בר מתלבד רבא לקולא ורצנא לאומרא
והלכתא כרבא לקולא וסימטון לאומרא בעי
אמוזיקיה וכולן מלכות קשתהן זבולין פבר קשא
ישוין סס ואין ערך לכותבן והמ' בשאלקין הם בעת
עצמם אזל בשאלקין עמהם לא סייך לוימ' הם

כן ראית בעתה **הלכתא**
אשי בכל תלמודא
כמו בר רב
בר ממיסך

שעשה פ' שבעת מדויטן ואורי פריק זבמא קמקשא
בעטן עמית מדויטן וסימטך הפך לבן כך פסק וכן כתב
רבא וקרב ל' אשר ז' וברא קב' סזו היא סברת ויש
סברות אלקות וכלית לכותבן ומה שפסק רבא

קמואבס מהרוב ושקד **הוי יודע** שכל כלל
שבתלמוד כגון פלו ופלו
כפלו וכו' ש מהכללים שהזכרנו כולא קימלן הם
מסתמא בר מהרבא דמפ' במדיא אן מוכח מסובייר
התלמוד דלת הלכתא בהם ובעמק דברים פסיק

צתן לון סומק על סלף וסמיהן נשקל וכן אמר
הרשב"א בשו"ת פ"ט סוף פרק ג' ק"ל ע"ב
הקולץ כל סתם משנה מלכה
ואח"כ מאלוקת לון הלכה שיהי' מאלוקת ואח"כ סתם
הלכה שיהי' מסום דשון רמיהי' מאלוקת ברישין ואדר
סתם לן נהג משמוע דקמוו רבנן בשעמיהו דקך רבנן
ומסתבר לון טעמ' דהייך וסתם לן ל' כוונתה הילכך
הלכה בלתי סתם ואמ' נהג' מסתמ' ל' עתה
מסתמ' לון דק"ל לון סדר למשנה כל' סדר' רמות' לון
דוקא וסמ' משנה אחרונה היא ונשתר' ראונה בבת
המדרש והג' סתם ואח"כ מאלוקת נות' אמר' לון סדר
למשנה המ' לעט' מאלוקת ואח"כ סתם מפת' של לון היא
סונה לתמידיו לון במקום שלום סתם ל' בשדר
המסתמ' על הסדר סידרן ונריך טעם בכל מסתמ'
ומסתמ' למה נשתת' אחר טלפת' בוש' בשער הרמון
נדר' וכלה כזיקין אדא מסתמ' כדק"ל פק' דעו' וכן
ב' קבול טעם פ' כזיקין תלפז' ב' סתם נמשנה
ומאלוקת בבריית' הלכה שיהי' משנה אכל מאלוקת
דמות' וסתם דבריית' לון טעם ל' לון טעמה ל' חייא מוטן

פסיק תלמודא אל ספריה דרבי יוחנן בן זבדי וכו' וכו' וכו'
בין און אומאן על הכל ודן משמין בבת קול וכן אמר
הרשב"א בפירושו פ"ט סוף "פרק ג' ק"ל ט"ו
הקולץ כל פתם משנה הלכה
ואח"כ מאלוקת און הלכה פתם מאלוקת ואח"כ פתם
הלכה פתם משום דמון דמיות מאלוקת ברישא וקדר
פתם לן נהד משמע דקמו דבסן בשעמיהו דאך דבסן
ומסתבר לנו שעמ' דהיך ופתם לן ל כוותיקא קילכך
הלכה פתית היתם ואמ' נהדא מסכתא אכל עתה
מסתע לן דקיל און סדר למשנה כל סדר דמתע לון
דוקא וסמא משנה אחרונא היא ופשטת ראשונה בבית
המודרס וקוני פתם ואח"כ מאלוקת וכו' אמרי און סדר
למשנה המ' לעטן מאלוקת ואח"כ פתם מפט שר אן הית
סופה לתלמידיו אן במקום שלום חפץ אכל ל בשקדר
המסתעית עלה סדר סידרן וצריך טעם בכל מסכתא
ומסתע למה נשעת אחר טלפמא כמס' בשער הרשון
נח" וכלה סזיקין אדא מסכתא כדקיל פק' דעו' וכן
ב"ה המזל טעם פ' סזיקין תלפא בב' פתם נמשנה
ומאלוקת כדריית הלכה פתם משנה אכל מאלוקת
דמות ופתם דבריות לן שס' לן שפאל קייל מטען

מקוור ע ידו על קדושתו **הוא** שייך
למיתתו קדש כל דהא לן **הוא** שייך
אלו במוקדו אלן דהלכתו קא פסיק לן ומואל וכדפרש
תלמודא בדבא קמא בפ' המזולוכין כ"ג **כל** דתפ
בביריתא כוותיא הלכ' במוותו ונבירת
מא עדונית ונקראת כן משום דכל עדות שקעדו לשום
אמת ודבר ברור וצום שמיא ל' אלעזר בן עזרי
נתקנה לותה המסכת בדאמרי' פ' תפלה קאר תלמוד
עדונית צום תקום ולן קיתא הלכה בבית המדרש
אלן פירסוק וכו' **עדות** הלכה קיא כמין קעד
ל' קמין בן **אציונות** בפ' ק
דאולן וכוונא ע נהרבה מהקומות ויש מי שאומ' דדוקא
עדות ל' צהר מאלוקת אבל עדות גידא לן וכן כל
באמות אמרו הלכה קיא **מסורת** בדין וצד
כלתא' שכל מקום ששטא **בראש**
הפרק אנו ל' פלג כמין אמר ל' עקיבא מוטן לעז' כך הוא
הלכה וכל מקום ששטא בראש הפרק ל' פלוג אמר
כמין ל' אלעזר אומ' דשבת חייבה הלכה וכוונא **כזר**
בהלמוד שכל מקום שאומ' תנא דבר ל' ושמעאל כך
הלכה וכל מקום

דקייקת דענין דהא דאמר ר' יוחנן
מוטקא בדבר אהד ר' יוחנן מוכריע מאותו דבר טעם
כנגד אהד וקוים הכרעה כזון בכף מאזנים טעם
מוכריעין את האהד כמותה טעם כדרכו שאף מברך
על השמן ואהד מברך על הקדש וכהא' מברך על הקדש
ואהד על השמן אמר ר' עקיבא את מוכריע שמן זשא
לריקנותא לסיבתה קדם לריקנותא לסיבתה לא זשא וקל
ל' אמרי כשא' וכל כהג' קוים הכרעה בכל התלמוד אמר
כשא' אומר דבר אהד לא כמר ולא כמר כשא' כמרי
דוכתן ופלי אמר לא כדברי זה ולא כדברי זה קוים הכרעה
שלשית וקוים לן דהכרעה שלשית מינה הכרעה
וקתעפות אומר ר' דלא קוים הכרעה אלא כשא' אהד
קוצרו כשא' בדבריהם שיש סברא לאהד אלא סוף סוף
בראה לאהד כשא' כשא' ויקל טעם קוים מוכריע
כמותה סברא כרה לא ישאוף אהד כל טעם כן כמין
כן כשא' דברי ר' מאיר ור' שמעון מותר ל' יאהד אומר
כמין אהד כשא' מותר קנה דל' מאיר ור' שמעון
קתעפות קוצרו בדבריהם כמין ושא' שיש סברא לאהד
אין דמכל מקום לא כרה לאהד וכשא' ל' יאהד ויקל
קוים מוכריע וכן כל כהג' אמר כשא' קוים לא בלו כדעם

דקל... ויתקד שמותא וכן

ב דוכתא אמריש וכו' וכו' לדברי המסבא

הלכא תלמוד שוקים קרב ודוקא עד רבא
איז אבל מוכחן ומילך קל הלכא ככתריזי נאטע

תלמוד במקום קרב כן אמרוהי הגאונים וכן בתקפתי

בכל איכא דאמרי שבתלמוד כך
בקיטינג הלכא נאטע קרינא כדברי זל

סוקא אומא דכלא ספל לגב לשון ראשון ש רב אשי סדר

לשון המרוצים והשקר עבאנה וכל לשון הויאדיים והטפל

דאומרוי אד ורבי תם קיה עוסק דכל אד בשל תורה הלך

אחר המאמיר בשל סופרו הלך אחר המויקל ודייק לפי

מהא דאמרוי בעז נק סעקם טוים בשל תורה הלך קאר

המאמיר וכו' בתקפתי עז עיני סס **בר** קיב דאמרוי

למשקי לרבא לכתם קאי דמפקי מטה ספל

אלו סערוות למשקי מהאי תנא דתנ' וכו' כל מתנ' ארנא

למשקי מהאי תנא וכן בכל דוכתא ויש מוי סאמא סאין

זה כולל בכל התלמוד שיש למשקי סכך הלכא וכך אומא

רב ברוך בספר קתרומא בלא כותעז ויין נכך

בר קיב דאמרוי תועבא דטלומ תועבא כדא

לגמרי דברי איתא טלומ סבאק עלא קתועבא

למה סקיל רופע
 כדן עין קו
 דבר ופוגבן כן
 אומ' קורנ'למוי' **הבנת** סאמרו מנשל הלכא
 דוקא מנב' ותיקן אכל מנב' שאין על
 רמיה ולן טעם מנב' שעת גאל ואין אלא כטועה בשיקול
 הדעת **כל** קמיקל בצדן הלכא כמות— כמות
 גב' תרומה ומנ' שרית בכל דוכתא
 בתלמוד **כל הזכא** דאיתמ' תמ'א כוותיק
 דטוט כמות' **כל**
 היכא דפלט תרי תנאי אלא דאד כמסנא
 אסת הלכא בתנא עתרא סארקאן היה כטערוות וקב'
 היה בזקנתו וכן אומ' הג' ריית' ב' אד' כל' ס' תמן קת'ס
 ד' מאיר אומ' כס' ל' ושמעאל סבב סג' אד' לעשן כר'
 ס' אה וכו' ל' יוסף בן האוסף אומ' כס' ל' ושמעאל ג'
 ס' אה דלעשן כ' כור' ונרס' עלה כרנ' סלמי אר' אסי כר'
 ען ס' אור' אה מה בין תל' ל' ושמעאל אסופ' סת' אלת
 כ' אה וסופ' כ' כור' פ' מה שצ' לרמ' היה כ' אלת
 ומיונ' ו' יוסף בסוף ימיו"

